

**ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΚΡΗΤΗΣ**

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

&ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

**ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ**

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

**ΤΑΜΠΟΥΡΑΤΖΗ ΘΑΛΕΙΑ, ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ-ΜΕΛΟΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ.**

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ :

ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΖΕΡΒΑΚΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΤΣΟΛΑΚΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2019

“Οι οικονομολόγοι δεν κάνουν προβλέψεις επειδή ξέρουν, αλλά επειδή έχουν ερωτηθεί”

-JohnKennethGalbraith, 1908-2006, Καναδός οικονομολόγος

Δήλωση μη λογοκλοπής:

Δηλώνουμε υπεύθυνα ότι η παρούσα προπτυχιακή εργασία είναι αποτέλεσμα δικής μας ερευνητικής εργασίας και αντιπροσωπεύει τις δικές μας απόψεις. Δεν αποτελεί προϊόν λογοκλοπής καθώς όλες οι δημοσιευμένες και μη πηγές που έχουν χρησιμοποιηθεί αναφέρονται στην βιβλιογραφία.

Με επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματος.**Allrightsreserved**

Ευχαριστίες :

Σε αυτό το σημείο, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά την καθηγήτριά μας Θάλεια Ταμπουρατζή για την εμπιστοσύνη καθώς και για όλες τις συμβουλές και την καθοδήγηση που μας έδωσε προκειμένου να εκπονηθεί η εργασία αυτή.

Τέλος να ευχαριστήσουμε τις οικογένειές μας, τους γονείς και τα αδέρφια μας για την πολύτιμη στήριξη που μας έδωσαν κατά τη διάρκεια των σπουδών μας. Πέραν όμως της στήριξης, μας έδωσαν τα εφόδια ώστε να γίνουμε σωστοί άνθρωποι και αυτό είναι κάτι που δεν μαθαίνεται αλλά μεταδίδεται.

Περιεχόμενα

Κεφάλαιο 1: Η Λογιστική Τυποποίηση: Ιστορική αναδρομή	1
1.1. Ελληνική λογιστική τυποποίηση	1
1.1.1. Το Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο	2
1.1.2. Υπόχρεοι απεικόνισης συναλλαγών	6
1.2. Από τον ΚΦΣ στον ΚΦΑΣ και στα ΕΛΠ.....	9
1.3 Νόμος 4308/2014περί Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων	10
1.3. Λογιστική Τυποποίηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2000 έως και σήμερα: 11	
Κεφάλαιο 2: Τα Ε.Λ.Π.....	14
2.1. Εισαγωγή στα ΕΛΠ	14
2.2. Πεδίο εφαρμογής των Ε.Λ.Π	14
2.3. Διαφορές ΕΛΠ και ΕΓΛΣ.....	16
2.4. Επιπτώσεις από την εφαρμογή των Ε.Λ.Π.	19
2.5. Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα από την εφαρμογή ΕΛΠ	20
2.6 ΕΛΠ σε Ευρωπαϊκά πλαίσια:.....	21
Κεφάλαιο 3:Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ):.....	22
3.1. Ιστορική Αναδρομή	22
3.2. Ανάλυση των ΔΛΠ	23
3.3. Τα όργανα που καταρτίζουν τα Δ.Λ.Π.	26
3.4. Το Πεδίο Εφαρμογής των ΔΛΠ.....	27
3.5.Πρώτη εφαρμογή.....	27
3.5.1 Αλλαγές στα ΕΛΠ για την εφαρμογή των ΔΛΠ.....	28
3.6.Σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων με βάση τα Δ.Λ.Π	28
3.6.1 Πως γίνεται η αναπροσαρμογή στις οικονομικές καταστάσεις	29
3.7. Γενικές αρχές εφαρμογής των ΔΛΠ	30
Κεφάλαιο 4: ΕΛΠ στις μεγάλες οντότητες.....	34
4.1. Οι μεγάλες επιχειρήσεις τι ανάγκες έχουν ως προς την εφαρμογή των Ε.Λ.Π... 34	
4.2.Εισηγμένες Εταιρείες στο Χρηματιστήριο Αθηνών η και κατηγοριοποίηση τους35	
Κεφάλαιο 5: Βασικές διαφορές ΕΛΠ και ΔΛΠ και εφαρμογή στην Ελλάδα	38
5.1. Βασικές διαφορές ΕΛΠ και ΔΛΠ.....	38
5.1.1. Πλαίσιο παρουσίασης και οικονομικές καταστάσεις.....	38
5.1.2 Αναδιατύπωση των οικονομικών καταστάσεων	41
5.1.3 Πάγια	41
5.1.4. Αποσβέσεις.....	43
5.1.5. Αποτίμηση	45

5.1.6. Απομείωση	45
5.1.7. Επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις	46
5.1.8. Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις.....	47
5.2. Μετάβαση από ΕΛΠ σε ΔΛΠ στην Ελλάδα	50
Κεφάλαιο 6: Οικονομικές Καταστάσεις.....	53
6.1. Λογιστική προσέγγιση των οικονομικών καταστάσεων.....	53
6.2. Οι Χρήστες των οικονομικών καταστάσεων	54
6.3. Λογιστική Ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων	55
6.4. Ποιότητα ιστορικής πληροφόρησης των οικονομικών καταστάσεων	56
6.5. Χρηματοοικονομική ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων.....	58
Κεφάλαιο 7: Ανάλυση αριθμοδεικτών στις επιχειρήσεις	60
7.1 Η σπουδαιότητα της χρηματοοικονομικής ανάλυσης στις επιχειρήσεις.....	60
7.2 Η χρησιμότητα των αριθμοδεικτών για τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων.....	61
7.3 Χρηματοοικονομική Ανάλυση.....	62
7.4 Είδη Χρηματοοικονομικής ανάλυσης	62
7.5 Μέθοδος ανάλυσης με αριθμοδείκτες.....	63
7.5.1. Αριθμοδείκτες ρευστότητας.....	63
7.5.2. Αριθμοδείκτες Δραστηριότητας.....	64
7.5.3. Αριθμοδείκτες Αποδοτικότητας	65
7.5.4. Αριθμοδείκτες Δομής Κεφαλαίων.....	66
7.5.5. Χρηματιστηριακοί Αριθμοδείκτες	67
Κεφάλαιο 8:Ανάλυση οικονομικών καταστάσεων γαλακτοβιομηχανικών επιχειρήσεων	68
8.1.ΚΡΙ ΚΡΙ ΑΒΕΕ	69
8.2.ΜΕΒΓΑΛ Α.Ε.....	72
8.3.ΕΒΓΑ Α.Β.Ε.Ε	76
8.4. ΦΑΓΕ Α.Ε.....	77
8.5.ΕΒΟΛ.....	78
8.6. ΟΛΥΜΠΟΣΑ.Ε	80
ΚΡΙ ΚΡΙ:.....	89
ΜΕΒΓΑΛ:	90
ΕΒΓΑ	90
ΦΑΓΕ	91
ΕΒΟΛ:	92
ΟΛΥΜΠΟΣ.....	92
ΤΕΛΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	93

Βιβλιογραφία.....	94
Ηλεκτρονική Βιβλιογραφία:	96

Κεφάλαιο 1: Η Λογιστική Τυποποίηση: Ιστορική αναδρομή

1.1. Ελληνική λογιστική τυποποίηση

Με τον όρο λογιστική, εννοούμε ένα σύστημα παροχής πληροφοριών κοινωνικοοικονομικού περιεχομένου, χρήσιμων στις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων κυρίως από την διοίκηση της επιχείρησης, αλλά και από κοινωνικές ομάδες έξω από την επιχείρηση. Αυτές οι κοινωνικές ομάδες, μπορεί να είναι για παράδειγμα: μέτοχοι, επενδυτές, προμηθευτές ακόμα και δημόσιες υπηρεσίες είτε καταναλωτές. Σε όλους αυτούς οι πληροφορίες παρέχονται με τις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις. Ήδη από πολύ παλιά το εμπόριο δημιούργησε την ανάγκη για συστηματική παρακολούθηση των συναλλαγών. Συνεπώς έπρεπε να δημιουργηθούν συστήματα παρακολούθησης των συναλλαγών αυτών. Ιστορικά να αναφέρουμε ότι έχουν ανακαλυφθεί εμπορικοί νόμοι καθώς και λογιστικές εκθέσεις στους Νινευίτες της Βαβυλώνας περίπου το 3000 π.χ.

Οι επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στις διάφορες χώρες και επηρεάζονται άμεσα από τις διαφορές της λογιστικής τυποποίησης και παρουσίας είναι εκείνες οι οποίες έχουν παγκόσμια εμβέλεια και συνεπώς κρίνεται αναγκαίο να εναρμονίζουν τις οικονομικές τους καταστάσεις ανάλογα με τους κανόνες και των άλλων χωρών. (Φίλιος, Διοικητική λογιστική, 2012)

Μία επιχείρηση είναι σημαντικό να μπορεί να αξιολογήσει την πιστοληπτική ικανότητα και τη γενικότερη επιχειρηματική κατάσταση της επιχείρησης η οποία είναι πελάτης της, με την χρήση των στοιχείων τα οποία προκύπτουν από τις λογιστικές της καταστάσεις.

Κύριο και βασικό αντικείμενο το οποίο απασχολεί τη λογιστική, είναι η παροχή χρηματοοικονομικών πληροφοριών μέσα από συγκεκριμένα υποδείγματα οικονομικών καταστάσεων, βασισμένων σε λογιστικές αρχές και κανόνες. Οι οικονομικές καταστάσεις αποτελούν μια τυποποιημένη απεικόνιση της οικονομικής θέσης μιας επιχείρησης που παρουσιάζουν σε όλους τους ενδιαφερόμενους τα αποτελέσματα της διαχείρισης, από τη διοίκηση των πόρων που τους δόθηκαν. Για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός, οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζουν πληροφορίες σύμφωνα με τα ακόλουθα στοιχεία της κάθε επιχείρησης :

Α) Τα περιουσιακά στοιχεία.

Β) Τις υποχρεώσεις.

Γ) Τα ίδια κεφάλαια.

Δ) Τα έσοδα και τα έξοδα συμπεριλαμβανομένων των κερδών και ζημιών.

Ε) Άλλες μεταβολές των ιδίων κεφαλαίων.

ΣΤ) Τις ταμειακές ροές.

Η Λογιστική αποτελεί ένα σύστημα παρακολούθησης, καταγραφής, επεξεργασίας και παρουσίασης της περιουσίας της επιχείρησης, των υποχρεώσεων και των συναλλαγών αυτής με σκοπό τη λήψη στρατηγικών επιχειρηματικών αποφάσεων. Η Λογιστική επιστήμη βασίζεται σε ένα σύνολο γενικά παραδεκτών αρχών και με την εφαρμογή του Ενιαίου Γενικού Λογιστικού Σχεδίου πραγματοποιείται η ομογενοποίηση των λογιστικών δεδομένων.

Η εφαρμογή του αποτέλεσε μια λογιστική επανάσταση, διότι η οργάνωση των Λογιστηρίων των Ελληνικών επιχειρήσεων πρωτοεμφανίστηκε κυρίως στις φορολογικές διατάξεις. Το Ελληνικό Λογιστικό σύστημα - μοντέλο είναι ένας συνδυασμός Αγγλοσαξονικού συστήματος (για τις εισηγμένες εταιρείες στο Χρηματιστήριο Αθηνών, που έχουν υποχρεωτικά υιοθετήσει τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης) και Γαλλογερμανικού με σοβαρή επιρροή αυτού από τη φορολογική νομοθεσία (ισχύει για τις περισσότερες εταιρείες, ακόμα και για αυτές που δεν έχουν εισαχθεί στο Χρηματιστήριο Αθηνών). (Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

Το Ενιαίο Γενικό Λογιστικό Σχέδιο εφαρμόζεται βασισμένο σε μια σειρά παραδεκτών αρχών, κανονισμών και διαδικασιών και καθορίζει οτιδήποτε σχετικό με τη δομή και την κατάρτιση των Οικονομικών Καταστάσεων, τους κανόνες που διέπουν την αποτίμηση των επιχειρήσεων και γενικότερα αποτελεί ένα πολύτιμο οδηγό για τη μέτρηση των αποτελεσμάτων των επιχειρήσεων, την τυποποίηση καθώς και απλούστευση της λογιστικής εργασίας των οικονομικών μονάδων και την εξασφάλιση αξιόπιστων πληροφοριών σχετικά με την χρηματοοικονομική εικόνα της επιχείρησης. Εκτός από τον κύριο σκοπό, που είναι ο σχεδιασμός της. (Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

1.1.1. Το Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο

Η παρακολούθηση των μεταβολών των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης με διαδοχικούς ισολογισμούς είναι μια επίπονη διαδικασία, γιατί κάθε μέρα λαμβάνουν χώρα δεκάδες, εκατοντάδες ή χιλιάδες λογιστικά γεγονότα. Εκτός απ' αυτό, οι διαδοχικοί ισολογισμοί δίνουν στατικές μόνο εικόνες της περιουσίας και έτσι για να μελετήσουμε το πως διαμορφώθηκε το κάθε περιουσιακό στοιχείο, απαιτείται μελέτη μεγάλου αριθμού ισολογισμών. (Δημητράς, 2009)

Η λογιστική, για να εξασφαλίσει τη συστηματική ταξινόμηση και την παρακολούθηση της θέσεως και των κινήσεων του κάθε περιουσιακού στοιχείου, επινόησε τους λογαριασμούς των οποίων η σπουδαιότητα είναι τόσο μεγάλη, ώστε η λογιστική να ονομαστεί «επιστήμη των λογαριασμών».

Η περιουσία της επιχείρησης, αποτελείται από τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία, αποτιμημένα με την ίδια νομισματική μονάδα, όπως έπιπλα, μηχανήματα, πελάτες, προμηθευτές, κεφάλαιο κ.λπ. Τα περιουσιακά στοιχεία μεταβάλλονται συνέχεια, δηλαδή αλλάζουν θέσεις και μορφές, για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί της επιχείρησης. Έτσι προϊόντα μετατρέπονται σε χρήματα ή απαιτήσεις, υπηρεσίες σε προϊόντα, απαιτήσεις σε χρήματα κ.λπ. Για

να γνωρίζουμε τη διάρθρωση της περιουσίας με κάθε λεπτομέρεια και σε κάθε χρονική στιγμή, είναι απαραίτητο να παρακολουθούμε το κάθε περιουσιακό στοιχείο χωριστά, με τέτοιο τρόπο, ώστε να ξέρουμε πόσο είναι κατά είδος, ποσότητα, ποιότητα, αξία κ.λπ., πόσο και για ποιο λόγο μεταβάλλεται κατά χρονολογική σειρά, καθώς και ποιο είναι σε κάθε χρονική στιγμή το υπόλοιπό του. (Μπατσινίλας & Πατατούκας, 2012)

Το κάθε περιουσιακό στοιχείο παρουσιάζει με το υπόλοιπό του μια θέση, δηλαδή πόσο είναι στην ορισμένη χρονική στιγμή και λέμε ότι το εξετάζουμε στη στατική του μορφή. Με την πάροδο όμως του χρόνου και εξαιτίας των λογιστικών γεγονότων η θέση του μεταβάλλεται (αυξάνεται ή μειώνεται), δηλαδή κινείται. Όταν παρακολουθούμε τις κινήσεις του, λέμε ότι το εξετάζουμε στη δυναμική του μορφή. (Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

Οι λογαριασμοί του ΕΓΛΣ μπορούν να τηρούνται σε βιβλία, καρτέλες, μηχανογραφικά έντυπα κ.λπ. Το περιεχόμενο κάθε λογαριασμού είναι απαραίτητο να συμπεριλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

1) Τον τίτλο του λογαριασμού, που λέγεται για συντομία και λογαριασμός, πως π.χ. ο λογαριασμός Εμπορεύματα, ο λογαριασμός Ταμείο κ.λπ.

Ο τίτλος του λογαριασμού πρέπει να δίνει με επάρκεια, σαφήνεια και ειλικρίνεια το διακριτικό γνώρισμα του περιουσιακού στοιχείου και να μην αφήνει περιθώρια για αμφιβολίες ή παρανοήσεις.

2) Τη χρονολογία, πιο συγκεκριμένα το έτος, τον μήνα ή και την ημέρα που κινήθηκε ο λογαριασμός. Η χρονολογία είναι απαραίτητη, γιατί από αυτή εξαρτώνται πλήθος πληροφοριών για υπολογισμούς τόκων, αποσβέσεων, μετατροπών ξένων νομισμάτων, δικαστικών υποθέσεων, παραγραφών, χρονικών συγκρίσεων κ.λπ..

3) Την αιτιολογία και τον αριθμό του δικαιολογητικού εγγράφου, με βάση το οποίο κινήθηκε ο λογαριασμός.

Η αιτιολογία πρέπει να είναι σύντομη, να εξηγεί με σαφήνεια γιατί κινήθηκε ο λογαριασμός και να στηρίζεται πάντα σε δικαιολογητικό έγγραφο όταν αφορά ειδικό λογαριασμό.

Με τον όρο Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, εννοούμε ένα σύστημα κανόνων το οποίο συγκεντρώνει και ταξινομεί τα λογιστικά μεγέθη. Ο νόμος 1041/1980 και κυρίως το άρθρο 48 επιδιώκει να γίνει λογιστικός χειρισμός με τρόπο ομοιόμορφο καθώς και η ορθή και μη λανθασμένη παρουσίαση της οικονομικής κατάστασης και της περιουσιακής διάρθρωσης των οικονομικών μονάδων. Επιπλέον επιδιώκεται η σωστή εκτίμηση της ικανότητας αποπληρωμής των υποχρεώσεων της επιχείρησης καθώς και ο τρόπος διευκόλυνσής των μεταξύ τους συναλλασσόμενων όπως επίσης και του υποψηφίου επενδυτικού κοινού στο να μπορούν εύκολα να κατανοήσουν τους δημοσιευμένους ισολογισμούς τους λογαριασμούς των αποτελεσμάτων χρήσεως. Ακόμα ο νόμος αυτός συνεισφέρει

στην εξαγωγή οποιασδήποτε αξιόπιστης πληροφορίας όσον αφορά τις οικονομικές μονάδες της επιχείρησης όσο τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες και επαγγελματικές οργανώσεις. Τέλος συνεισφέρει στην απλοποίηση και τη διευκόλυνση των ελέγχων καθώς και βοηθάει σημαντικά στην αποτελεσματική αύξηση της παραγωγικότητας. (Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

Αναφορικά με τα ΕΛΠ, και σχετικά με τον όρο Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ε.Λ.Π) επικεντρώνονται στις Λογιστικές Αρχές και βοηθούν στο να μπορέσει να προσδιοριστεί ένα αποδεκτό σύμφωνα με το Λογιστικό Δίκαιο της Ελλάδας λογιστικό πλαίσιο κοινών αρχών και κανόνων. Πιο αναλυτικά να αναφέρουμε ότι το Λογιστικό Δίκαιο εμπεριέχει διάφορους κανόνες οι οποίοι αφορούν την λογιστική των επιχειρήσεων εφόσον συμπεριλαμβάνουν κανόνες που ανήκουν στο Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο όπως το Π.Δ 1123/1980, φορολογία εισοδήματος όλων των προσώπων, Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, καθώς και τους σημαντικότερους εμπορικούς νόμους 2190/1920 και 3190/1955 οι οποίοι έχουν να κάνουν με Εταιρείες Περιορισμένης Ευθύνης.

(Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

Σχέδιο Λογαριασμών:

Το σχέδιο λογαριασμών αποτελείται από δέκα ομάδες, για τις οποίες σε κάθε μια από αυτές αντιστοιχούν οι αριθμοί 1 έως 9 και 0 (ή 10)

Στις ομάδες 1 έως 5 περιλαμβάνονται λογαριασμοί ισολογισμού, ενώ στις ομάδες 6 έως 8 συμπεριλαμβάνονται αποτελεσματικοί λογαριασμοί.

Στις ομάδες 1,2,3 συμπεριλαμβάνονται οι λογαριασμοί ενεργητικού, στις ομάδες 4,5 οι λογαριασμοί παθητικού, στην ομάδα 6 οι λογαριασμοί των οργανικών εξόδων κατ' είδος, στην ομάδα 7 ανήκουν οι λογαριασμοί των οργανικών εσόδων κατ' είδος, στην ομάδα 8 περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί εκμεταλλεύσεως και τα έκτακτα και ανόργανα αποτελέσματα. (Πίνακας 1).

Πίνακας 1: ΕΓΛΣ

<i>Λογαριασμοί</i>	<i>Ομάδες</i>	<i>Ονομασία Ομάδας</i>	
<i>Λογαριασμοί Ενεργητικού</i>	Ομάδα 1 ^η	Λογαριασμοί ενεργητικού	πάγιου

Ομάδα Παθητικού

Ομάδα 2 ^η	Λογαριασμοί αποθεμάτων
Ομάδα 3 ^η	Λογαριασμοί Απαιτήσεων και Διαθέσιμων
Ομάδα 4 ^η	Λογαριασμοί καθαρής περιουσίας, προβλέψεων και μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων
Ομάδα 5 ^η	Λογαριασμοί βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων
Ομάδα 6 ^η	Οργανικά έξοδα κατ' είδος
Ομάδα 7 ^η	Οργανικά έσοδα κατ' είδος
Ομάδα 8 ^η	Λογαριασμοί αποτελεσμάτων
Ομάδα 9 ^η	Αναλυτική λογιστική Εκμεταλλεύσεως (Κοστολόγηση κατά εκμετάλλευση)
Ομάδα 10 ^η	Λογαριασμοί τάξεως

Πηγή: (Ν. ΣΓΟΥΡΙΝΑΚΗΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2016)

Η κωδικοποίηση καθώς και η ταξινόμηση των λογαριασμών γίνεται με το δεκαδικό και το εκατονταδικό σύστημα με βάση τις παρακάτω αρχές:

- I. Οι λογαριασμοί κάθε ομάδας έχουν σαν πρώτο ψηφίο τον αριθμό της ομάδας π.χ. οι λογαριασμοί της πρώτης ομάδας το ψηφίο 1, της δεύτερης το ψηφίο 2 κ.ο.κ.
- II. Σε κάθε ομάδα είναι δυνατό να σχηματισθούν μέχρι 10 πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί με την προσθήκη στον αριθμό της ομάδας των ψηφίων 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9.
- III. Όλοι οι δευτεροβάθμιοι λογαριασμοί αυξάνονται και σε τριτοβάθμιους λογαριασμούς κατά το εκατονταδικό ή χιλιαδικό η αναλυτικότερο σύστημα. (Καρδακάρης, 2000)

1.1.2. Υπόχρεοι απεικόνισης συναλλαγών

Βάσει των διατάξεων του ΚΦΑΣ, κάθε ημεδαπό πρόσωπο των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 2 και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 101 του ν. 2238/1994, κοινοπραξία, κοινωνία ή και νομική οντότητα η οποία πραγματοποιεί τις δραστηριότητές της στα πλαίσια της ελληνικής επικράτειας και αποσκοπεί στην απόκτηση εισοδήματος η οποία μπορεί να προκύψει από οποιαδήποτε είδος επιχείρησης υποχρεούται να τηρεί βιβλία σύμφωνα με τον παρόντα νόμο.

(Παπαδέας, 2013)

Εκτός των άλλων, βάσει των διατάξεων, τις υποχρεώσεις της προηγούμενης παραγράφου έχει και κάθε ξένο πρόσωπο ή νομική οντότητα η οποία αποκτά πραγματική-φυσική επαγγελματική εγκατάσταση στην ελληνική επικράτεια ή ακόμη και ασκεί δραστηριότητα στην ελληνική επικράτεια (Σταματόπουλος & Συνεργάτες, 2015)

Τα συγκεκριμένα πρόσωπα μπορεί να αποβλέπουν στην απόκτηση εισοδήματος το οποίο μπορεί να προκύπτει από εμπορική ή άλλου είδους επιχείρηση ή ακόμη και από ελευθέριο επάγγελμα ή από οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση. (Σακέλλης, 2013)

1.1.3. Τήρηση Απλογραφικών ή Διπλογραφικών βιβλίων

Όπως προκύπτει από το σύνολο των διατάξεων του ΚΦΑΣ, ο υπόχρεος απεικόνισης συναλλαγών τηρεί απλογραφικά ή διπλογραφικά βιβλία ή απαλλάσσεται από την τήρηση βιβλίων από την έναρξη κάθε διαχειριστικής του περιόδου. (Σταματόπουλος & Συνεργάτες, 2015)

Αναφορικά με τη διαδικασία της τήρησης διπλογραφικών βιβλίων, σε αυτήν εκπίπτουν οι ημεδαπές και αλλοδαπές ανώνυμες και περιορισμένης ευθύνης εταιρίες, καθώς και οι ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρίες. Κατ' εξαίρεση, μπορούν να τηρήσουν απλογραφικά βιβλία οι αλλοδαπές γενικά επιχειρήσεις που εγκαθίστανται στην Ελλάδα με βάση τις διατάξεις των αναγκαστικών νόμων 89/1967 (Α' 132) και 378/1968 (Α' 82), τα υποκαταστήματα των αλλοδαπών αεροπορικών επιχειρήσεων που λειτουργούν στην Ελλάδα και απαλλάσσονται από τη φορολογία εισοδήματος με τον όρο της αμοιβαιότητας, καθώς και οι

αλλοδαπές Α.Ε. και Ε.Π.Ε. του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 1. (Παπαδέας, 2013)

Σύμφωνα με τον ΚΦΑΣ, εντάσσονται στην κατηγορία που αντιστοιχεί στα ετήσια ακαθάριστα έσοδα τους, όλα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, καθώς και επαγγέλματα που ανήκουν στο προεδρικό διάταγμα 518/1989 (Α' 220) και 81/2005 (Α' 120) που όμως δεν προβλέπετε η ένταξή τους σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού. (Σταματόπουλος & Συνεργάτες, 2015)

Η εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, τα όρια που σχετίζονται με την ένταξη ως προς την τήρηση των απλογραφικών ή των διπλογραφικών βιβλίων, ταξινομούνται έχοντας ως βάση το ύψος των ετήσιων ακαθάριστων εσόδων της προηγούμενης διαχειριστικής περιόδου, όπως ακριβώς φαίνεται παρακάτω (Σακέλλης, 2013):

- Βιβλία όρια ακαθάριστων εσόδων
- Βιβλία 2^{ης} κατηγορίας: μέχρι και 1.500.000 ευρώ
- Βιβλία 3^{ης} κατηγορίας: Άνω των 1.500.000 ευρώ

Σε περίπτωση που η προηγούμενη διαχειριστική περίοδος τυχαίνει να είναι μικρότερη ή μεγαλύτερη του 12μήνου τα ετήσια ακαθάριστα έσοδα για την ένταξη σε κατηγορία βιβλίων βρίσκονται με αναγωγή.

Το πρόσωπο το οποίο έχει υποχρέωση να τηρεί και να απεικονίζει τις συναλλαγές, έχει τη δυνατότητα να τηρήσει λογιστικά βιβλία μεγαλύτερης κατηγορίας από εκείνη στην οποία ανήκει η ίδια, εφόσον βέβαια τηρεί ορθά όλα τα βιβλία και τα στοιχεία, που ορίζονται για την κατηγορία αυτή.

Εκτός των άλλων, ο υπόχρεος απεικόνισης συναλλαγών ο οποίος υπόκεινται σε τήρηση διπλογραφικών βιβλίων, αναφορικά με την ορθή άσκηση του επαγγέλματός του, τηρεί λογιστικά τα βιβλία κατά τη διπλογραφική μέθοδο με οποιοδήποτε λογιστικό σύστημα, σύμφωνα πάντα με τις γενικά παραδεκτές αρχές της λογιστικής.

Βάσει των διατάξεων του ΚΦΑΣ, με την επιφύλαξη των παραγράφων 13 και 14 του παρόντος άρθρου, αναφορικά με τη διαδικασία της τήρησης των ημερολογίων και καθολικών εφαρμόζεται υποχρεωτικά το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Π.Δ. 1123/1980, Α' 283), μόνο ως προς την δομή, την ονοματολογία και το περιεχόμενο των πρωτοβαθμίων, δευτεροβαθμίων και των υπογραμμισμένων τριτοβαθμίων λογαριασμών, και από τους λογαριασμούς της ομάδας 9 μόνο ο λογαριασμός 94, εφόσον τα ακαθάριστα έσοδα από πωλήσεις αγαθών (λογαριασμοί 70, 71) υπερβαίνουν τα πέντε εκατομμύρια ευρώ ανά λογαριασμό. Η ανάπτυξη των δευτεροβαθμίων λογαριασμών, σε μη θεσμοθετημένους από τις διατάξεις του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου τριτοβαθμίους λογαριασμούς, καθώς και η ανάπτυξη των τριτοβαθμίων λογαριασμών σε επίπεδο τεταρτοβάθμιων, γίνεται σύμφωνα με τις αρχές της

λογιστικής και τις ανάγκες του υπόχρεου απεικόνισης συναλλαγών. (Σακέλλης, 2013)

Από τους λογαριασμούς του γενικού και των αναλυτικών καθολικών είναι απαραίτητο να προκύπτουν συγκεντρωτικά και αναλυτικά στοιχεία των καταχωρήσεων, ώστε να είναι ευχερής η πληροφόρηση ή η επαλήθευση από το φορολογικό έλεγχο, για τις ανάγκες όλων των φορολογικών αντικειμένων.

Το πρόσωπο το οποίο υποχρεούται σε απεικόνιση συναλλαγών το οποίο τηρεί διπλογραφικά βιβλία τηρεί επίσης:

➤ Μητρώο παγίων περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με τα οριζόμενα του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου. Πιο συγκεκριμένα για τα έπιπλα και τα σκεύη δύναται να παρακολουθούνται στο μητρώο παγίων σύμφωνα με τον συντελεστή απόσβεσης.

➤ Βιβλίο απογραφών κατά το ποίο μετά από οποιαδήποτε καταγραφή αποτιμώνται όλα τα στοιχεία της επαγγελματικής του περιουσίας που έχει στη λήξη της διαχειριστικής του περιόδου. Την ίδια υποχρέωση έχουν στο τέλος κάθε έτους και τα νομικά πρόσωπα του άρθρου 101 του ν. 2238/1994 που τίθενται σε εκκαθάριση που διαρκεί περισσότερο από ένα έτος. Για την αποτίμηση των στοιχείων της απογραφής εφαρμόζονται υποχρεωτικά οι κανόνες αποτίμησης του Π.Δ 1123/1980. (Σακέλλης, 2013)

Σε περίπτωση που η τήρηση λογιστικών βιβλίων γίνεται έχοντας ως βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.), τότε η αξία των μενόντων αποθεμάτων των ιδιοπαραχθέντων έτοιμων προϊόντων καθώς και της παραγωγής σε εξέλιξη, όπως αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με τους νόμους των Δ.Λ.Π. δεν μεταβάλλεται με τις αλλαγές των στοιχείων κόστους ανάμεσα στη λογιστική και τη φορολογική βάση.

Εφόσον προκύψουν διαφορές, τότε αυτές ποσοτικοποιούνται συνολικά σε ετήσια βάση και ασχέτως αν αποτελούν στοιχεία κόστους των πωληθέντων ή των μενόντων προϊόντων και καταχωρούνται στον Πίνακα των Φορολογικών Αποτελεσμάτων Χρήσης και στον Πίνακα Συμφωνίας Λογιστικής Φορολογικής Βάσης (Π.Σ.Λ.Φ.Β.), που ορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του παρόντος άρθρου.

Τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα(ΕΛΠ) ήρθαν να αντικαταστήσουν τους μέχρι τώρα υπάρχοντες κανόνες των ΕΓΛΣ οι οποίοι είχαν αποτελέσει σταθμό ορόσημο στην ιστορία της λογιστικής στη χώρα μας (Σακέλλης, 2013)

Με το ΕΓΛΣ καθιερώθηκαν κανόνες καθολικής ισχύος καθώς και το μέχρι σήμερα ακολουθούμενο σχέδιο λογαριασμών. Προώθησε λοιπόν την λογιστική τυποποίηση η οποία έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαφάνεια των λογιστικών δεδομένων των επιχειρήσεων γεγονός που κατέστησε ευκολότερο το έργο των φορολογικών αρχών αλλά και άλλων ενδιαφερόμενων όπως μέτοχους, τραπεζίτες, επενδυτές κ.α.

Οι καιροί όμως αλλάζουν και η λογιστική δεν είναι σε καμία περίπτωση μια επιστήμη η οποία παραμένει σταθερή. Για το λόγο αυτό το ΕΓΛΣ άρχισε να θεωρείται ξεπερασμένο και θεσπίζετε ο Κώδικας Απεικόνισης Φορολογικών Συναλλαγών(ΚΦΑΣ) και Κώδικας Φορολόγησης Εισοδήματος(ΚΦΕ). Ο ΚΦΑΣ με ισχύει από 1/1/2013 έρχεται να αντικαταστήσει τον ΚΒΣ(Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων) και δίνει την δυνατότητα στις μικρότερες επιχειρήσεις να τηρούν απλογραφικά βιβλία όχι όμως στις μικρές οι οποίες είναι υποχρεωμένες βάση νόμου να τηρούν διπλογραφικά Η διαδικασία αυτή είναι όμως χρονοβόρα και προσθέτει αρκετή εργασία στην ήδη βεβαρυμμένη εργασία των λογιστών. Για τον λόγο αυτό, το κράτος έρχεται να εισάγει τα Ε.Λ.Π, τα οποία αντικαθιστούν τα ΕΓΛΣ με τον νόμο **4308/2014** και έτσι να καταργήσει το ΚΦΑΣ ο οποίος με λίγο καιρό πριν είχε αντικαταστήσει τον ΚΒΣ.

Τα Ε.Λ.Π αποτελούνται από δύο ενότητες, με την πρώτη να ασχολείται με την απλοποίηση του ΚΦΑΣ(άρθρα 1-15) και με τη δεύτερη να ασχολείται με τους λογιστικούς κανόνες(άρθρα 16-24).Τα βασικά θέματα με τα οποία ασχολούνται τα ΕΛΠ, είναι τα εξής:(Σακέλλης, 2013)

1. Η μορφή των οικονομικών καταστάσεων αλλάζει
2. Εισαγωγή νέων χρόνων στη τιμολόγηση προϊόντων
3. Εισάγονται απλοποιήσεις και απαλλαγές ανάλογα με το μέγεθος των επιχειρήσεων
4. Αλλαγή των κανόνων επιμέτρησης των περιουσιακών στοιχείων

1.2. Από τον ΚΦΣ στον ΚΦΑΣ και στα ΕΛΠ

Η Ελλάδα δεν έχει προβεί στον εκσυγχρονισμό της εμπορικής της νομοθεσίας, με αποτέλεσμα την εξέλιξη του δικού της φορολογικού δικαίου, είτε ως προς τα διάφορα βιβλία και στοιχεία, είτε ως τον τρόπο που απεικονίζονται οι συναλλαγές. Προχώρησε πολύ νωρίς στην συγγραφή εξειδικευμένων νομοθετημάτων κερδίζοντας την απαιτούμενη τεχνογνωσία στην οργάνωση του φορολογικού δικαίου. (Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

Ακολουθεί μία συνοπτική ανάλυση της εξελικτικής πορείας που η νομοθεσία ακολούθησε ως προς τον τρόπο που τηρούνται τα βιβλία και εκδίδονται τα σχετικά στοιχεία από τις εταιρείες στο πέρασμα των ετών:

Αρχικά με το Βασιλικό Διάταγμα της 27/4/1956 «περί Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων» το οποίο υπέστη περεταίρω κωδικοποίηση με τον Αναγκαστικό Νόμο 238/1967. Ακολούθησε η θέσπιση τόσο γενικών όσο και ειδικών διατάξεων σχετικά με τα βιβλία και τα στοιχεία μέσω των 63 άρθρων του Νομοθετικού Διατάγματος 4/1968.

Σχεδόν 10 χρόνια αργότερα, το 1977, προχώρησε η αναδιάταξη και κωδικοποίηση όλων των διατάξεων μέσω των 5 άρθρων του Προεδρικού Διατάγματος 99/1977, υπό τον τίτλο «Κώδικας Φορολογικών Στοιχείων» (ΚΦΣ).

Το Προεδρικό Διάταγμα 186 του 1992 παρουσίασε τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (ΚΒΣ). Στα 40 του άρθρα, τα οποία με τις απαραίτητες τροποποιήσεις «άντεξαν» για 21 χρόνια, προέβλεπε κάθε πιθανή πτυχή σε σχέση με τα τηρούμενα βιβλία, στοιχεία, αποτιμήσεις, απογραφές, κυρώσεις, κύρος, μηχανογραφική τήρηση κλπ. (Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

Στη συνέχεια, με το Ν. 4093/2012 θεσπίστηκε ο Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (ΚΦΑΣ), ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ για 2 περίπου χρόνια, οπότε και αντικαταστάθηκε από το Ν. 4308/2014 «περί των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων».

Η λογιστική απεικόνιση και τήρηση των λογαριασμών προβλεπόταν αρχικά από το Προεδρικό Διάταγμα 1123/1980 «περί Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου» το οποίο διαδέχτηκε τα άρθρα 47 – 49 του Ν. 1041/1980, όπου τέθηκαν οι κανόνες ταξινόμησης των λογιστικών μεγεθών, ως την αντικατάστασή του από το Ν. 4308 που αναφέρθηκε νωρίτερα και θα αναλυθεί αμέσως μετά.

1.3 Νόμος 4308/2014 περί Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων

Ο Ν. 4308/2014, ο οποίος καθιερώθηκε με το φύλο εφημερίδος της Κυβέρνησης 251 Α' και ημερομηνία δημοσίευσης 24.11.2014, θεσπίζει τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα και προβλέπει την από 1/1/2015 κατάργηση του ΚΦΑΣ και άλλων διατάξεων όπως αυτές που προβλεπόντουσαν από το Π.Δ. 1123/1980 και το φύλο εφημερίδας Κυβέρνησης Α 283/15/12/1980, τις λογιστικές διατάξεις του Ν. 2190/1920, καθώς και σειρά διατάξεων που περιγράφονται με σαφήνεια στο άρθρο 38. Επιπλέον ο Ν. 4308/2014 προχώρησε εκτός της προαναφερόμενων και κάθε ερμηνευτική εγκύκλιος που εκδόθηκε κατά το παρελθόν και αφορούσε τον ΚΦΑΣ και τον ΚΒΣ.

Βασικό είναι ότι σε αυτήν την ομάδα υπάρχει η δυνατότητα των πολύ μικρών οντοτήτων να μην καταρτίζουν ισολογισμό. Η μη κατάρτιση του ισολογισμού δίνει την δυνατότητα στις οντότητες αυτές να μην τηρούν διπλογραφικά βιβλία. Εάν και θα πρέπει να εξετάζουμε τυχόν υποχρέωση από άλλη νομοθεσία. Εξαιρεση από αυτήν την υποχρέωση τήρησης διπλογραφικών βιβλίων παρά την υποχρεώσει ισολογισμού ισχύει για τους συνεταιρισμούς. Μοναδικό κριτήριο για την ένταξη στις μικρές επιχειρήσεις είναι ο κύκλος εργασιών 1.500.000 ευρώ. (Ν. ΣΓΟΥΡΙΝΑΚΗΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2016)

Συγκεκριμένα ο Ν. 4308/2014 απαρτίζεται από 8 κεφάλαια που περιλαμβάνουν 44 άρθρα, ενώ περιλαμβάνει και τα 4 παραρτήματα που ακολουθούν:

- i) Ορισμοί
- ii) Υποδείγματα χρηματοοικονομικών καταστάσεων
- iii) Σχέδιο λογαριασμών
- iv) Σύνδεση σχεδίου λογαριασμών με τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

Ο Νόμος δύναται να διαχωριστεί στις ακόλουθες ενότητες:

1^ο Κεφάλαιο: Πεδίο εφαρμογής και κατηγορίες οντοτήτων (άρθρα 1 & 2), όπου εξειδικεύεται το πεδίο εφαρμογής και ταξινομούνται οι υποκειμενικές οντότητες ως προς το μέγεθός τους.

2^ο Κεφάλαιο Λογιστικά αρχεία (άρθρα 3 έως και 7).

3^ο Κεφάλαιο: Παραστατικά πώλησης (τιμολόγια, αποδείξεις κλπ.) παραστατικά διακίνησης και συναλλαγών (άρθρα 8 έως και 15).

4^ο Κεφάλαιο: Αρχές σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων (άρθρα 16 έως και 17).

5^ο Κεφάλαιο: Κανόνες επιμέτρησης – αποτίμησης (άρθρα 18 έως και 28).

6^ο Κεφάλαιο: Προσάρτημα και απαλλαγές (άρθρα 29 & 30).

7^ο Κεφάλαιο: Ενοποιημένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις (άρθρα 31 έως και 36).

8^ο Κεφάλαιο: Έναρξη εφαρμογής και μεταβατικές διατάξεις (άρθρα 37 έως και 44). Σημειώνεται ότι τα άρθρα 41, 42 & 43 αφορούν ξένες ως προς τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα προσθήκες και συνεπώς δεν παρουσιάζουν κάποια σχετική χρησιμότητα.

Κάθε αλλαγή του νόμου συνεπάγεται αυτόματα και την παύση ισχύος των ερμηνευτικών τους εγκυκλίων. Ωστόσο, τα όποια προβλήματα προκύψουν, που είναι βέβαιο ότι θα συμβεί, μπορούν να αντιμετωπισθούν με παρόμοιες με τις καταργούμενες ρυθμίσεις ή ακόμα και με την κοινή λογική. Η εμπειρία των παλαιότερων νομοθετημάτων και των ερμηνευτικών τους εγκυκλίων αποτελούν εξαιρετική πηγή ερμηνείας των όποιων «σκοτεινών σημείων» επιφυλάσσει ο νέος νόμος.

Καταλήγοντας, μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η καθιέρωση των ΕΛΠ αποσκοπεί στην εξασφάλιση για κάθε συναλλαγή, μίας αξιόπιστης και ελέγξιμης αλληλουχίας τεκμηρίων που θα επιτρέπει την διατήρηση του ελέγχου από τη στιγμή που αυτή εκκινεί ως τον τελικό διακανονισμό, ώστε παράλληλα να είναι ευχερής ο συσχετισμός της συναλλαγής με τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις και κάθε είδους λογιστικού αρχείου εν γένει.

1.4. Λογιστική Τυποποίηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2000 έως και σήμερα:

Στην Ελλάδα η λογιστική τυποποίηση μπορούμε να πούμε ότι εφαρμόστηκε αρχικά αποκλειστικά σχεδόν από φορολογικές διατάξεις και κυρίως από το έτος 1952 που θεσπίστηκε ο Κ.Φ.Σ. Έτσι, τα περισσότερα λογιστήρια των Ελληνικών διατάξεων, εκτός λίγων εξαιρέσεων, οργανώθηκαν και λειτούργησαν με βάση τις επιταγές του Κ.Φ.Σ. και της φορολογικής νομοθεσίας και με σχεδόν μοναδικό

σκοπό την αντιμετώπιση των υποχρεώσεων που πρόεκυπταν από τις φορολογικές διατάξεις. (Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα με την 4η και 7η οδηγία της Ε.Ε. εισήχθησαν οι σύγχρονες λογιστικές αρχές της επιστήμης της ιδιωτικής οικονομίας και λογιστικής.

Η πρώτη σοβαρή προσπάθεια την απεικόνιση της λογιστικής τυποποίηση έγινε με την σύνταξη του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Ε.Γ.Λ.Σ.) το 1980. Μέχρι και σήμερα τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (ΕΛΠ) όπως έχει επικρατήσει να λέγονται στην καθημερινότητα, δεν είναι ενσωματωμένα σε ένα ενιαίο κείμενο καθώς υφίστανται διαφορετικό πλαίσιο για τις ανώνυμες εταιρείες, διαφορετικό για τις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης καθώς και ένα μεγάλο σύνολο κλαδικών λογιστικών σχεδίων για επιχειρήσεις ειδικού σκοπού.

Μέχρι την ενσωμάτωση των Δ.Λ.Π. το 2005 η Ευρωπαϊκή Ένωση έκδιδε Λογιστικές οδηγίες (Directives) που αποτελούσαν τα δικά της Λογιστικά Πρότυπα με τα οποία είχαν προσαρμόσει τα Κράτη - Μέλη τις λογιστικές διατάξεις της νομοθεσίας τους για τις εταιρείες καθώς και την σύμφωνα με τον νόμο λογιστική τυποποίηση.

Για την μετάβαση από τα «Προγενέστερα Πρότυπα» στα Δ.Λ.Π. προηγήθηκαν διάφορες ανακοινώσεις και αναφορές από διάφορα όργανα της Ε.Ε. στην αναγκαιότητα λογιστικής σύγκλισης των Κρατών - Μελών της. (Αληφαντής, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, 2008)

Η πρώτη αναφορά γίνεται στις αρχές του 21^{ου} αιώνα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβόνας όπου γίνεται γνωστό πλέον ότι για να είναι ανταγωνιστική η Ευρωπαϊκή πρέπει να ακολουθηθούν ομοιόμορφοι κανόνες που διέπουν την σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων. (Τζανάτος Δ., 2008)

Ήδη από τον Ιούνιο του ίδιου έτους η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κρίνει απαραίτητη την ανάγκη λήψης μέτρων των Λογιστικών Καταστάσεων που υποχρεούνται να δημιουργούν οι εισηγμένες στο χρηματιστήριο επιχειρήσεις και λίγο αργότερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε την ανακοίνωση με τίτλο: «EU Financial Reporting Strategy: The Way Forward (Στρατηγική Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης της Ε.Ε.: Η Μελλοντική Πορεία) στην οποία αναφέρεται ότι οι εισηγμένες επιχειρήσεις θα πρέπει υποχρεωτικά να καταρτίζουν της Λογιστικές τους Καταστάσεις σύμφωνα με ένα ενιαίο σύνολο λογιστικών Προτύπων από το 2005 και μετά. Οι μη εισηγμένες μπορούν προαιρετικά αν θέλουν να ακολουθήσουν τους κανόνες αυτούς. Σύμφωνα με την Επιτροπή οι κανόνες που θα ακολουθούν οι κοινοτικές επιχειρήσεις αυτές είναι τα Δ.Λ.Π.

(Ντζανάτος, 2008)

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταθέτει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Φεβρουάριο του 2001 την "Πρόταση Κανονισμού" η οποία συμπεριλαμβάνει τα θέματα της «Ανακοίνωσης» του περασμένου Ιουνίου. Είναι εφικτό πλέον από τα Κράτη-Μέλη

να εφαρμόσουν τον Κανονισμό και να επιτρέπουν και σε άλλες εταιρείες οι οποίες δεν έχουν εισαχθεί στο χρηματιστήριο να εφαρμόζουν τα Δ.Λ.Π.

Ο κανονισμός 1606/2002 δόθηκε στη δημοσιότητα το 2002 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και του συμβουλίου αναφορικά με την ορθή εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κανονισμού «Για κάθε οικονομικό έτος που αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2005 και εφεξής, οι εταιρείες που διέπονται από το δίκαιο ενός κράτους μέλους καταρτίζουν τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα που υιοθετούνται βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, εάν, κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού τους, οι τίτλοι τους είναι δεκτοί προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά οιοδήποτε κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 13 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών». (Ντζανάτος, 2008)

Λόγω των ατελειών στον αρχικό σχεδιασμό των προτύπων, λόγω των διαφορών που υπάρχουν με τις ΗΠΑ, αλλά κυρίως λόγω της ανάγκης αντιμετώπισης των προβλημάτων που η ίδια η εφαρμογή τους και η εξέλιξη των συναλλαγών δημιουργεί, τα πρότυπα συνεχώς θα μεταβάλλονται. Τώρα αναφορικά με το μέλλον των Δ.Λ.Π. και τη διατήρησή τους, ήδη από το 2006 το Διεθνές Συμβούλιο Λογιστικών Προτύπων υπέγραψε Μνημόνιο Συνεννόησης με το αντίστοιχο Συμβούλιο Λογιστικών Προτύπων των ΗΠΑ (FinancialAccountingStandards Board - F.A.S.B.) με απώτερο σκοπό τη σύγκλιση των προτύπων της Ένωσης (Δ.Λ.Π-Δ.Π.Χ.Α.) με τα αντίστοιχα πρότυπα των ΗΠΑ (GenerallyAcceptedAccountingPrinciplesUnitedStates. USGAAP).

Κεφάλαιο 2: Τα Ε.Λ.Π

2.1. Εισαγωγή στα ΕΛΠ

Το πρώτο έτος εφαρμογής των ΕΛΠ είναι το 2015 ενώ το 2016 είναι το έτος κατάρτισης και σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων των οντοτήτων με υποχρέωση στις διατάξεις του Ν 4308/2014. Με τις διατάξεις αυτού του νόμου απλουστεύονται σε μεγάλο βαθμό ζητήματα που σχετίζονται με την λογιστική παρακολούθηση των πράξεων και συναλλαγών μιας επιχείρησης. Σχετικά με το σχέδιο λογαριασμών διατηρούνται οι κωδικοί του ΕΓΛΣ , αλλά θα πρέπει να ακολουθείται το περιεχόμενο των ΕΛΠ. Φυσικά πρέπει να αναφέρουμε ότι βασικές αρχές Λογιστής δεν αλλάζουν. Το γνωστό λογιστικό κύκλωμα έχει εφαρμογή και εδώ. Κύριο χαρακτηριστικό στις νέες διατάξεις είναι ότι η ίδια η οντότητα, μέσω των εκπροσώπων , πραγματοποιεί την καταγραφή του λογιστικού έργου, για την οποία έχει και την πλήρη ευθύνη σχετικά με την εξακρίβωση της νομιμότητας τους. (Ν. ΣΓΟΥΡΙΝΑΚΗΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2016)

2.2. Πεδίο εφαρμογής των Ε.Λ.Π

Οι αναφερόμενες οντότητες κάνουν χρήση αυτού του νόμου 4308/2014 <<Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα>>:

1. Νομικά πρόσωπα με την μορφή ανώνυμης, περιορισμένης ευθύνης , ετερόρρυθμες κατά μετοχές εταιρείες και ιδιωτικής κεφαλαιουχικής.
2. Τα νομικά πρόσωπα ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης οντότητας όταν όλοι οι εταίροι έχουν περιορισμένη ευθύνη λόγω του ότι είναι νομικά πρόσωπα της περίπτωσης 1 είτε είναι νομικού τύπου που συγκρίνεται με τα νομικά πρόσωπα της περίπτωσης αυτής.
3. Κάθε οντότητα του ιδιωτικού τομέα που υποχρεούνται στην εφαρμογή του νόμου 4308/2014
4. Κερδοσκοπικές ή μη κερδοσκοπικές που ανήκουν στο δημόσιο τομέα ή ελέγχονται από αυτόν , όταν δεν έχουν εφαρμογή από τον νόμο Ν4270/2014 του άρθρου 156.

(Ν. ΣΓΟΥΡΙΝΑΚΗΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2016)

Ομάδα 1: Επιχειρησιακές Οντότητες-κατηγοριοποίηση για τις οποίες ισχύει η Ευρωπαϊκή οδηγία 2014/34/ΕΕ:

Πίνακας 2:

Κατηγορία Οντότητας	Χαρακτηριστικά
Πολύ μικρές οντότητες	Σύνολο ενεργητικού <350.000 ευρώ

Μικρές οντότητες	Καθαρό ύψος κύκλου εργασιών <700,000ευρώ
	Απασχολούμενα άτομα κατά τη διάρκεια της περιόδου < 10 άτομα
	Σύνολο ενεργητικού :350.000-4.000.000ευρώ
Μεσαίες οντότητες	Καθαρό ύψος κύκλου εργασιών: 700.000-8.000.000 ευρώ
	Απασχολούμενα άτομα κατά τη διάρκεια της περιόδου: 11-50 άτομα
	Σύνολο ενεργητικού: 4.000.000-20.000.000 ευρώ
Μεγάλες οντότητες	Καθαρό ύψος κύκλου εργασιών: 8.000.00 - 40.000.000ευρώ
	Απασχολούμενα άτομα κατά τη διάρκεια της περιόδου:51-250 άτομα
	Σύνολο ενεργητικού > 20.000.000 ευρώ.
	Καθαρό ύψος κύκλου εργασιών > 40.000.000 ευρώ
	Απασχολούμενα άτομα κατά τη διάρκεια της περιόδου <251 άτομα

Πηγή:(Ν. ΣΓΟΥΡΙΝΑΚΗΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2016)

Για να μπορεί μια οντότητα να ορίσει την κατάταξη της χρειάζεται να πληροί δύο από τα τρία κριτήρια για τις δύο προηγούμενες συνεχόμενες χρήσεις της. Αλλαγή στην κατηγορία μεγέθους πραγματοποιείται όταν κάποια οντότητα ξεπεράσει η σταματάει να ξεπερνάει για δύο συνεχόμενες χρονιές τα όρια που παρουσιάζουμε στον παραπάνω πίνακα

Ομάδα 2:Οντότητες οι οποίες είναι εκτός της Ευρωπαϊκή Οδηγίας 2014/34/εε (παρ.2γ άρθρου 1,N4308/2014)

Η διαφορά στην κατάταξη των οντοτήτων εκτός της οδηγίας σε σχέση με αυτές που είναι εντός της ευρωπαϊκή οδηγίας είναι στις πολύ μικρές ή μικρές οντότητες. Αρχικά οι υποχρεώσεις των αναφερθέντων οντοτήτων είναι διαφορετικές από αυτές τις πρώτης ομάδας, αρχικά ως προς τις υποχρεώσεις η πολύ μικρές επιχειρήσεις αυτής

της ομάδας έχουν την δυνατότητα μη σύνταξης ισολογισμού και αυτό με την σειρά του μας κάνει να μην έχουμε υποχρεώσεις τηρήσεις διπλογραφικών βιβλίων σχετικά με τον άνω νόμο. Σε εξαίρεση υπάγονται οι συνεταιρισμοί. Το μόνο κριτήριο για να εντάσσονται στην κατηγορία των πολύ μικρών είναι ο κύκλος εργασιών με όριο 1.500.000 ευρώ. Με όμοιο τρόπο όπως αναφέραμε στην Ομάδα 1 γίνεται η μετάβαση στις μικρές Κ.Ο.

2.3. Διαφορές ΕΛΠ και ΕΓΛΣ

Ο νέος νόμος σχετικά με την εφαρμογή των ΕΛΠ καλύπτει τέσσερις μεγάλες κατηγορίες θεμάτων:

Στην ουσία καταργεί από 1/1/2015 το ΕΓΛΣ, το ΚΦΑΣ τον ΚΒΣ καθώς και όλα τα Κλαδικά Λογιστικά Σχέδια των Τραπεζών και Ασφαλιστικών Εταιρειών και όλες τις σχετικές διατάξεις που ίσχυαν μέχρι τότε.

Περιγράφει αναλυτικά τις λογιστικές αρχές που θα διέπουν την κατάρτιση των ετησίων οικονομικών καταστάσεων, είτε για δημοσίευση όταν ζητηθεί από τον νόμο, είτε για την φορολογική τους απεικόνιση.

Σύμφωνα και με τη σχετική ανακοίνωση η Τρίτη ενότητα ενσωματώνει τις διατάξεις της **Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2013/34/ΕΕ** και γίνεται διαχωρισμός των οντοτήτων σε τέσσερις βασικές κατηγορίες. Ενδεικτικά αυτές είναι: «πολύ μικρές», «μικρές», «μεσαίες», «μεγάλες» (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Προστέθηκε μία ενότητα η οποία παρέχει οδηγίες σχετικά με την ορθότερη τήρηση των βιβλίων καθώς και λεξιλόγιο των όρων που στηρίζονται στις λογιστικές αρχές.

Επιπλέον τα ΕΛΠ ακολουθούν τις βασικές αρχές και τους κανόνες των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς(ΔΠΧΑ) καθώς και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(ΔΛΠ) και υιοθετούν την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης(2013/34/ΕΕ) (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Μερικές από τις αλλαγές στο λογιστικό χειρισμό που επιφέρει η εφαρμογή των ΕΛΠ σε σχέση με την εφαρμογή του ΕΓΛΣ αναφέρονται ακριβώς παρακάτω:

Σχετικά με την πρώτη αλλαγή, στα πλαίσια αυτής, προτείνεται νέο σχέδιο αλλαγών το οποίο αποτελείται από οκτώ ομάδες. Η κωδικοποίηση των πρωτοβάθμιων δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων λογαριασμών χαρακτηρίζονται από δύο αριθμητούς χαρακτήρες με δυνατότητα επέκτασης σε τεταρτοβάθμιων ανάλογα με τις ανάγκες της οντότητας (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Στη συνέχεια, η δεύτερη αλλαγή αφορά στην παρατήρηση ορισμένων μόνο εξαιρέσεων προς την αρχική καταχώρηση του κόστους των ενσώματων στοιχείων στα οικόπεδα και κτήρια.

Ο Φόρος μεταβίβασης και τα συμβολαιογραφικά έξοδα ενώ με τη χρήση του ΕΓΛΣ θεωρούνται έξοδα πολυετούς απόσβεσης, με βάση τα ΕΛΠ αντιμετωπίζονται όπως οι υπόλοιπες δαπάνες και επιβαρύνουν το κόστος κτήσης.

Επίσης, προκύπτει διαφορά σε ότι αφορά τους τόκους κατασκευαστικής περιόδου καθώς σύμφωνα με τα ΕΓΛΣ αποσβένονταν τμηματικά στον λογαριασμό 16.18 ως έξοδα πολυετούς απόσβεσης ενώ με τα ΕΛΠ οι τόκοι προσαυξάνουν κατάλληλα την αξία του ενσώματου Παγίου. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Στη συνέχεια, η Τρίτη αλλαγή που αναφέρεται είναι ότι, με την εφαρμογή των ΕΛΠ αφήνεται στην κρίση της κάθε οντότητας η εκτίμηση της υπολειμματικής αξίας του στοιχείου, ενώ σε αντίθεση με το ΕΓΛΣ και λόγω του φορολογικού νόμου η υπολειμματική αξία των ενσώματων παγίων είναι 0,01 λεπτό.

Παρακάτω, η τέταρτη αλλαγή έχει να κάνει με την εφαρμογή του νόμου για τα ΕΛΠ προκύπτει διαφορά στον λογιστικό χειρισμό των άυλων περιουσιακών στοιχείων σε σχέση με τα ΕΓΛΣ εφόσον, από τη μία πλευρά, οι δαπάνες για τα άυλα περιουσιακά στοιχεία από τις οποίες δεν προκύπτουν μελλοντικές εισροές στην οντότητα δεν μπορούν να αναγνωριστούν ως πάγια περιουσιακά στοιχεία και αναγνωρίζονται ως έξοδα χρήσης. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Από την άλλη, οι υπεραξίες που έχουν δημιουργηθεί με την πάροδο του χρόνου χωρίς όμως να έχουν γίνει κάποια επιπλέον έξοδα δεν λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τα ΕΓΛΣ ενώ με τα ΕΛΠ αναγνωρίζονται και επιμετρούνται στην εύλογη τους αξία.

Ένα παράδειγμα τέτοιας αξίας είναι η υπεραξία από την «φήμη και πελατεία» η οποία με τη χρήση των ΕΓΛΣ θα εμφανιζόταν στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης που θα εξαγόραζε με τίμημα μεγαλύτερο από την καθαρή θέση της. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Στη συνέχεια, η πέμπτη αλλαγή αφορά στην ουσία την κατάργηση των εξόδων πολυετούς απόσβεσης. Πρόκειται για μία κατηγορία εξόδων τα οποία πραγματοποιούνται για τις ανάγκες μιας εταιρείας αλλά τα χρονικά περιθώρια είναι μεγαλύτερα από τη χρήση. Στις περισσότερες περιπτώσεις δεν επιφέρουν οικονομικά οφέλη, συνεπώς σύμφωνα με την εφαρμογή των ΕΛΠ δεν αναγνωρίζονται ως πάγια. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014).

Ένα από τα βασικά έξοδα πολυετούς απόσβεσης μπορεί να είναι τα έξοδα ίδρυσης και πρώτης εγκατάστασης, τα οποία αφορούν έξοδα δημόσιας προβολής, έξοδα διοικήσεως μέχρι την έναρξη της εκμεταλλεύσεως κ.α.

Τα παραπάνω έξοδα με βάση τα Δ.Λ.Π και συνεπώς και τα Ε.Λ.Π δεν αποτελούν περιουσιακό στοιχείο της επιχείρησης εφόσον δεν μπορούν να πωληθούν.

Η έκτη αλλαγή που επέρχεται έχει να κάνει με τα έξοδα ερευνών και ανάπτυξης, στα πλαίσια των οποίων, βασική προϋπόθεση για την αναγνώριση τους ως πάγια περιουσιακά στοιχεία, είναι να συμπίπτουν με τον ορισμό του περιουσιακού στοιχείου και αυτό συμβαίνει όταν το αποτέλεσμα της έρευνας είναι θετικό αλλιώς η δαπάνη αυτή αποτελεί έξοδο χρήσης. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Δαπάνες λατομείων-μεταλλείων-ορυχείων των οποίων ο σκοπός τους έχει επιτευχθεί, αυξάνουν την αξία του αντίστοιχου ενσώματου παγίου. Βάση των Ε.Λ.Π διάφορα έξοδα όπως έξοδα αυξήσεως κεφαλαίου και έξοδα εκδόσεως ομολογιακών δανείων δεν αποτελούν περιουσιακό στοιχείο της οντότητας και καταχωρούνται ως έξοδα της χρήσης.

Παρακάτω, η έβδομη αλλαγή στην ουσία συνδέεται με την εφαρμογή των Ε.Λ.Π όλα τα έξοδα που πραγματοποιούνται για την απόκτηση ενσώματων ή ασώματων ακινητοποιήσεων (π.χ. συμβολαιογραφικά έξοδα), καταχωρούνται στους οικείους λογαριασμούς των ακινητοποιήσεων και προσαυξάνουν το κόστος κτήσεως τους (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Παρακάτω, η επόμενη αλλαγή σχετίζεται με το λογιστικό προσδιορισμό ως προ τα έξοδα αναδιοργάνωσης. Σύμφωνα με τα Ε.Λ.Π βασικό κριτήριο για την αναγνώριση ενός στοιχείου ως πάγιο είναι η πιθανότητα ότι μελλοντικά θα επιφέρει οφέλη. Σύμφωνα με αυτό το κριτήριο το λογισμικό που παρακολουθείται στον συγκεκριμένο λογαριασμό αναγνωρίζεται ως άυλο πάγιο στοιχείο.

Στη συνέχεια, σύμφωνα με το **άρθρο 18** του Ε.Λ.Π το κόστος ενός ιδιο-παραγόμενου παγίου μακράς περιόδου παραγωγής μπορεί να επιβαρύνεται με τόκους υποχρεώσεων κατά το μέρος που αντιστοιχούν σε αυτό. Η τήρηση του συγκεκριμένου λογαριασμού για την παρακολούθηση των εν λόγω τόκων καταργείται αφού εάν επιλεγεί από την οντότητα οι τόκοι αυτοί προσαυξάνουν την αξία κτήσης των κατασκευαζόμενων παγίων. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Η ενότητα αυτή ολοκληρώνεται με την αναφορά στη δέκατη αλλαγή η οποία σχετίζεται με την αποτίμηση των αποθεμάτων. Τα Ε.Λ.Π δίνουν την δυνατότητα για πρόβλεψη ζημιάς από ενδεχόμενη πώληση αποθεμάτων όταν αυτή είναι χαμηλότερη από το κόστος κτήσης, δεν μετρούν όμως τα αποθέματα στην τρέχουσα αξία τους. Η διαφορά αυτή γίνεται κατανοητή για τα παραγόμενα προϊόντα των οποίων τρέχον κόστος μειώνεται εξαιτίας μείωσης των τιμών των πρώτων υλών.

2.4. Επιπτώσεις από την εφαρμογή των Ε.Λ.Π.

Όπως έχει αναφερθεί και προηγουμένως, τα Ε.Λ.Π δεν αποτελούν κάτι νέο παρά βελτίωση των προηγούμενων κανόνων ΕΓΛΣ, ΚΦΑΣ και ΚΒΣ. Η αρχή για τα Ε.Λ.Π έγινε το 2014 με τον νόμο **4308/2014** ο οποίος έχει μέγεθος 96 σελίδες, 44 άρθρα και 4 Παραρτήματα. Αξίζει να σημειωθεί ότι ένα μήνα μετά τη ψήφιση του **4308/2014** η ΓΓΠΣ(Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων) έρχεται να βελτιώσει τον νόμο και εξέδωσε την πρώτη εγκύκλιο σχετικά με τα ΕΛΠ την **ΠΟΛ.1003/31/12/2014** η οποία μέσα από 78 σελίδες και 39 άρθρα έρχεται να δώσει σαφείς διευκρινήσεις και να καλύψει πλήρως το ζήτημα του καθορισμού του μεγέθους στις επιχειρήσεις. Πότε και με ποια κριτήρια μεταβαίνει μία επιχείρηση από ένα μέγεθος σε ένα άλλο. Αναφέρεται στα παραστατικά των συναλλαγών και δίνει ιδιαίτερα παραδείγματα στη περίπτωση έκδοσης παραστατικού για συνεχιζόμενη υπηρεσία καθώς και κατατοπιστικότερες οδηγίες για τους κανόνες έκδοσης ηλεκτρονικών τιμολογίων. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Επιπλέον τα ΕΛΠ καταργούν το **Προεδρικό Διάταγμα 148/1984** και το Προεδρικό Διάταγμα **348/1992** καθώς και οποιαδήποτε πληροφορία αφορά τα κλαδικά λογιστικά σχέδια τραπεζών και ασφαλιστικών εταιρειών. (Σακκέλης, 2009)

Μερικές επιπλέον διατάξεις νόμων οι οποίες καταργούνται είναι ο νόμος **2190/1920** ο οποίος αποτελεί τον βασικό λογιστικό νόμο. Επιπλέον ο **3190/1955** και ο **4172/2012**, καταργείται το Προεδρικό Διάταγμα **1123/1980**, ο ΚΦΑΣ (**v.4093/2012**), ο (**v.1089/1988**) καθώς και τα κλαδικά λογιστικά σχέδια των ασφαλιστικών εταιριών και των τραπεζών (Σακκέλης, 2009)

Ο νόμος (**4308/2014**) εφαρμόζει νέο σχέδιο λογαριασμών το οποίο θα χρησιμοποιείται ως μέρος του λογιστικού συστήματος της οντότητας σε ότι αφορά την ονοματολογία καθώς και τον βαθμό ανάλυσης και συγκέντρωσης αυτών. Τα βασικά στοιχεία που εισάγει ο νέος νόμος σχετικά με το περιεχόμενο και τη δομή των λογαριασμών σε σύγκριση με το σχέδιο των λογαριασμών του Ε.Γ.Λ.Σ έχουν ως εξής: (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Το σύνολο των λογαριασμών μπορεί να κατηγοριοποιηθεί σε ομάδες, και πιο συγκεκριμένα σε οχτώ ομάδες σύμφωνα με τα λογιστικά γεγονότα που καταχωρούνται σε αυτούς. Πιο αναλυτικά οι ομάδες 1 έως 3 περιλαμβάνουν τα περιουσιακά στοιχεία, η ομάδα 4 περιλαμβάνει τη καθαρή θέση και η ομάδα 5 περιλαμβάνει τις υποχρεώσεις μιας οντότητας. Η ομάδα 6 περιλαμβάνει τα λειτουργικά καθώς και τα έκτακτα και ανόργανα έξοδα ενώ η ομάδα 7 περιλαμβάνει τα έκτακτα έσοδα και ανόργανα έσοδα αντίστοιχα. Κλείνοντας η ομάδα 8 η οποία περιλαμβάνει έξοδα χρήσης, τους δοσοληπτικούς λογαριασμούς των υποκαταστημάτων καθώς και τα έξοδα σε ιδιοπαραγωγή. (Σακκέλης, 2009)

2.5. Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα από την εφαρμογή ΕΛΠ

Ένα από τα πλεονεκτήματα της χρήσης του νόμου, είναι ότι με τη χρήση του καταργούνται οι πολυδάπανες και γραφειοκρατικές διαδικασίες του Κ.Φ.Α.Σ. Εισάγονται νέοι κανόνες τήρησης των λογιστικών βιβλίων οι οποίοι είναι απόλυτα εναρμονισμένοι με τις σύγχρονες επιχειρηματικές πρακτικές, γεγονός το οποίο οδηγεί αφενός σε μειωμένο κόστος λειτουργίας, αφετέρου δε διασφαλίζει τη διενέργεια φορολογικών ελέγχων διασφαλίζοντας έτσι την αποφυγή της φοροδιαφυγής.

Επιπλέον μια καινοτομία που εισάγει ο νέος αυτός νόμος αποτελεί η δυνατότητα των οντοτήτων να επιμετρούν τα περιουσιακά στοιχεία τους και τις υποχρεώσεις τους στην εύλογη αξία όταν αυτή καθίσταται εφικτή.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου νόμου συντάσσονται υποχρεωτικά οικονομικές καταστάσεις οι οποίες ανεξαρτήτως μεγέθους εταιρείας, αποτελούνται από: Ισολογισμό ή Κατάσταση Χρηματοοικονομικής θέσης, Κατάσταση Αποτελεσμάτων, Κατάσταση μεταβολών καθαρής θέσης, Προσάρτημα και Κατάσταση Χρηματοροών. (Σακκέλης, 2009)

Η προσέγγιση ξένων επενδύσεων καθώς και κεφαλαίων με την εφαρμογή των Ε.Λ.Π καθίσταται περισσότερο ευχερής αφού πλέον τα οικονομικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στις Οικονομικές Καταστάσεις των Ελληνικών επιχειρήσεων θα μπορούν να βρίσκονται σε εναρμόνιση με τους διεθνείς λογιστικούς κανόνες. Η χρήση κοινού πλαισίου λογιστικών αρχών και κανόνων σημαίνει ότι όμοιες συναλλαγές και οικονομικές συνθήκες θα απεικονίζονται με τον ίδιο τρόπο από όλες τους τύπους των εταιρειών. Έτσι παρέχεται η δυνατότητα στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων (τράπεζες, προμηθευτές, πελάτες, επενδυτές εσωτερικού και εξωτερικού) της καλύτερης αξιολόγησης.

Αναφορικά με τα μειονεκτήματα της εφαρμογής των ΕΛΠ, σε αυτά μπορεί να ενταχθεί η αύξησή του κόστους που προκύπτει προκύπτουν από την εφαρμογή των κανόνων των Ε.Λ.Π. Τέτοια κόστη για παράδειγμα είναι το κόστος προσαρμογής του λογιστικού συστήματος, το κόστος εκπαίδευσης του προσωπικού και εφόσον και μόνο επιλεγεί η μέθοδος της «εύλογης αξίας», το κόστος εκτίμησης των παγίων και το κόστος των αναλογιστικών μελετών. (Σακκέλης, 2009)

Ακόμα ένα μειονέκτημα είναι ότι εφόσον επιλεγεί η μέθοδος της εύλογης αξίας λειτουργούν ταυτόχρονα δύο λογιστικά συστήματα, ένα για τα Ε.Λ.Π και ένα για φορολογικούς σκοπούς και το γεγονός αυτό μπορεί να επιφέρει προβλήματα και επιπλοκές σε όσους τις ακολουθούν.

2.6 ΕΛΠ σε Ευρωπαϊκά πλαίσια:

Τα ΕΛΠ είναι εναρμονισμένα με δύο βασικές οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ευρωπαϊκή Λογιστική οδηγία 34/2013 και την Οδηγία περί τιμολόγησης 115/2001, η οποία έχει ενσωματωθεί στη έκτη οδηγία ΦΠΑ **2006/112/ΕΚ και συγκεκριμένα στα άρθρα 217 έως 249.** (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Σχετικά με τις λογιστικές πολιτικές και την Ευρωπαϊκή Οδηγία, το νομοθετικό πλαίσιο στην ζώνη της Ευρώπης ορίζεται σύμφωνα με τις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Τέταρτη και Έβδομη οδηγία) για τις απλές και ενοποιημένες καταστάσεις τις οποίες τις ενσωμάτωσαν στην Ελληνική νομοθεσία τα προεδρικά διατάγματα: **498/87** και **409/86**.

Η νέα οδηγία όπως συνηθίζεται να λέγεται, πάνω στην οποία βασίζεται το προσχέδιο των νέων Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων, έρχεται να αντικαταστήσει τις ήδη ισχύουσες Ευρωπαϊκές οδηγίες **2013/34/ΕΕ** οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26^{ης} Ιουνίου 2013 σχετικά με τις ενοποιημένες, ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας **2006/43/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών **78/660/ΕΟΚ** και **83/349/ΕΟΚ** του Συμβουλίου. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Πιο συγκεκριμένα η Οδηγία αυτή καθώς και αυτές που αντικατέστησε, αφορούν τις εξής μορφές εταιρειών:

1. Ανώνυμη εταιρεία (Α.Ε)
2. Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης (Ε.Π.Ε)
3. Ετερόρρυθμη Εταιρεία (Ε.Ε)

Αξίζει να αναφερθεί ότι υπάρχει μεγάλος αριθμός ετερόρρυθμων και ομόρρυθμων εταιρειών, στις οποίες όλοι οι απεριόριστα ευθυνόμενοι εταίροι συνήθως είναι ανώνυμες εταιρείες(Α.Ε) ή εταιρείες περιορισμένης ευθύνης(Ε.Π.Ε) και θα πρέπει να υπόκεινται στα μέτρα συντονισμού της οδηγίας αυτής, καθώς η ευθύνη αυτή περιορίζεται από άλλες επιχειρήσεις που συμμορφώνονται με τη παρούσα οδηγία. Βασικοί παράγοντες που επηρέασαν την έκδοση της Οδηγίας, είναι:

Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Έξυπνη νομοθεσία στην Ευρωπαϊκή Ένωση» με την οποία επιδίωξε την κατάρτιση και θέσπιση κανονιστικών ρυθμίσεων οι οποίες αυτές ρυθμίσεις να συμβαδίζουν σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι οι διοικητικές επιβαρύνσεις θα είναι ανάλογες των επιδιωκόμενων οφελών.

Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Προτεραιότητα στις μικρές επιχειρήσεις- Μία "SmallBusinessAct"- για την Ευρώπη» με στόχο την βελτίωση της συνολικής

προσέγγισης όσον αφορά την επιχειρηματικότητα και την καθιέρωση της αρχής «προτεραιότητα στις μικρές επιχειρήσεις».

Μια νέα στρατηγική η οποία ονομάστηκε: «Ευρώπη 2020» η οποία είχε ως στόχος την διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η οποία έχει ως στόχο τη μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων και τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος κυρίως για τις ΜΜΕ (Μικρο Μεσαίων Επιχειρήσεων).

Συντονισμό Εθνικών διατάξεων που αφορούν τη δημοσιοποίηση, τη μορφή και το περιεχόμενο των ετησίων οικονομικών καταστάσεων, τις εκθέσεις διαχείρισης και τις χρησιμοποιούμενες βάσεις επιμέτρησης. (Σγουρινάκης, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014, 2014)

Κεφάλαιο 3: Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ):

3.1. Ιστορική Αναδρομή

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, τέθηκαν σε εφαρμογή τον Ιούνιο του 1973 από μία επιτροπή που ονομαζόταν Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Λίγο αργότερα τον Απρίλιο του 2001 μετονομάστηκε σε International Accounting Standards Board (I.A.S.B). Βασικοί σκοποί της επιτροπής αυτής είναι: Να διαμορφώνει και να δημοσιεύει για το ευρύτερο κοινό Λογιστικά Πρότυπα και να προωθεί την παγκόσμια αποδοχή και τήρησή τους και να εργάζεται για τη βελτίωση και την εναρμόνιση των κανόνων, των λογιστικών προτύπων και των διαδικασιών που είναι σχετικά με τη παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Υπεύθυνο για την εισαγωγή των Διεθνών Λογιστικών προτύπων στην Ελλάδα είναι το Σώμα Ορκωτών Λογιστών (Σ.Ο.Λ) το οποίο έφερε τα Δ.Λ.Π στην Ελλάδα περίπου το 1974 το οποίο εναρμονιζόταν πλήρως σύμφωνα με τους Διεθνούς κανόνες Λογιστικών Προτύπων. (Τζανάτος Δ., 2008)

Τα Λογιστικά Πρότυπα της Ελλάδας έχουν προσαρμοστεί και διαμορφωθεί σύμφωνα με Πρότυπα της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας. Αρκετά συχνά ενημερώνονται και ανά δημοσιεύονται οι Λογιστικές οδηγίες (directives) οι οποίες με την σειρά τους ενσωματώνονται και αποτυπώνονται στις Ελληνικές απαιτήσεις ούτως ώστε να λειτουργούν σωστά στα Ελληνικά Δεδομένα. Μερικές από αυτές τις οδηγίες είναι οι οδηγίες απαριθμώ. 78/660 83/349 και 86/635 κλπ.

Το Μάρτιο του 2002 ψηφίστηκε στην Ελλάδα σχετικό άρθρο (Ν.2992/2002 ΦΕΚ 54 Α' /20-3-2002) σύμφωνα με το οποίο προβλέπεται η υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Λ.Π. από 01/01/2003 κατά την κατάρτιση των δημοσιευμένων

οικονομικών καταστάσεων από τις Ανώνυμες Εταιρίες οι οποίες έχουν μετοχές στο Χρηματιστήριο Αθηνών. (Σακκέλης, 2009)

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα μεταβάλλονται και αναθεωρούνται συνεχώς και αποτελούν ένα σύνολο κανόνων και λογιστικών αρχών που σχετίζονται με την κατάρτιση και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Μετά από σχετική οδηγία (ΕΚ αριθ. 1606/2002) οι ελληνικές επιχειρήσεις καλούνται να εναρμονιστούν υποχρεωτικά με τις νόμους των ΔΛΠ. Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα αποτελούν μια ενιαία δέσμη διεθνών λογιστικών προτύπων υψηλής ποιότητας τα οποία βοηθούν στην σύνταξη ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων ως ακολούθως: (Σακκέλης, 2009)

1. Ισολογισμός
2. Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης
3. Κατάσταση μεταβολών Χρηματοοικονομικής θέσης
4. Κατάσταση Ταμειακών Ροών
5. Επεξηγηματικές Σημειώσεις

3.2. Ανάλυση των ΔΛΠ

Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, στο σύνολο των επιχειρήσεων, προβλέπεται υποχρεωτική εφόσον συντάσσονται οι οικονομικές καταστάσεις

Είναι αρκετά σημαντικό ώστε τα ΔΛΠ να ακολουθούνται στο σύνολό τους. Ενδέχεται να υπάρξουν και περιορισμοί όσον αφορά την εφαρμογή των προτύπων και αυτό είναι αποδεκτό εφόσον η δυνατότητα αυτή προαναφέρεται στο περιεχόμενο του πρότυπου αυτού.

Παρακάτω θα αναφέρουμε μερικά από τα πρότυπα τα οποία παίζουν τον πιο σημαντικό ρόλο στη λογιστική διαδικασία. Αναφορικά αυτά είναι :

Δ.Λ.Π 1 «Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων»

Σύμφωνα με το πρότυπο αυτό θα πρέπει να υπάρχει ορθή παρουσίαση της οικονομικής θέσης καθώς και των ταμειακών ροών σύμφωνα με τις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης. Για να γίνει αυτό το πρότυπο ορίζει τις λογιστικές αρχές που ακολουθούν οι Οικονομικές Καταστάσεις και διαμορφώνει τη δομή τους. Επιπλέον σύμφωνα με τον Φίλιο, το ΔΛΠ 1 μέσω των Σημειώσεων καθορίζονται οι απαιτήσεις καθώς και το περιεχόμενό των πληροφορικών στοιχείων.

Δ.Λ.Π 7 «Κατάσταση Ταμειακών Ροών»

Σκοπός του προτύπου 7 είναι να δύναται σωστές πληροφορίες όσον αφορά τις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης προκειμένου να παρέχεται ορθότερη ενημέρωση προς τους χρήστες των καταστάσεων αυτών συμπεριλαμβανομένων των επενδυτών και των πελατών της επιχείρησης αυτής. Η επιχείρηση πρέπει να

δημοσιεύει κατάσταση ταμειακών ροών κάθε έτος, Επιπλέον αυτό το πρότυπο έρχεται να αντικαταστήσει το πλέον παλιό πρότυπο 7 το οποίο αναφερόταν στη <Κατάσταση Μεταβολών της Χρηματοοικονομικής θέσης> που είχε τεθεί σε εφαρμογή από το 1977. Όσοι χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα των ταμειακών διαθεσίμων ενδιαφέρονται να μάθουν για το πώς η επιχείρηση χρησιμοποιεί αυτές τις καταστάσεις προκειμένου να πράξουν και αυτοί ανάλογα σχετικά με τις υποχρεώσεις τους.

Δ.Λ.Π 8 «Λογιστικές πολιτικές, αλλαγές στις λογιστικές εκτιμήσεις και λάθη»

Σύμφωνα με τον Αποστόλου, (2002),για να μπορούν να συγκριθούν οι Οικονομικές Καταστάσεις, είτε μιλάμε για την ίδια επιχείρηση, είτε μιλάμε για διαφορετικές μεταξύ τους επιχειρήσεις το πρότυπο αυτό καταθέτει συγκεκριμένο λογιστικό χειρισμό χρησιμοποιώντας συγκεκριμένα οικονομικά γεγονότα. Πιο αναλυτικά χρησιμοποιεί την θεωρία από τη Λογιστική Πολιτική και λογιστική εκτίμηση καθώς και αναλύει τα τυχών αποτελέσματα που θα προκύψουν στις οικονομικές καταστάσεις οι μεταβολές τους. Για παράδειγμα να αναφέρουμε ότι όταν υπάρχει μεταβολή στη λογιστική εκτίμηση τότε το αποτέλεσμα αυτό θα έχει αντίκτυπο τις τρέχουσες χρήσεις και δύναται να αναγνωριστεί σε μελλοντικές χρήσεις. Επιπλέον αξίζει να πούμε ότι το πρότυπο δίνει βαρύτητα στην αναδρομική διόρθωση εφόσον έχουν προκύψει και είναι απαραίτητες διορθώσεις για τις Οικονομικές Καταστάσεις προηγούμενων χρήσεων.

Δ.Λ.Π 16 «Ενσώματες Ακινήτοποιήσεις»

Στο συγκεκριμένο πρότυπο γίνεται αναφορά σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο χειρίζονται οι επιχειρήσεις τα ενσώματα πάγια καθώς και πώς αυτά αναγνωρίζονται και προσδιορίζεται η λογιστική αξία τους καθώς και οι αποσβέσεις τους.

Δ.Λ.Π 17 «Μισθώσεις»

Σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με τον όρο μίσθωση εννοούμε ότι δημιουργείται μία σύμβαση, η οποία μεταβιβάζει το δικαίωμα χρήσης ενός ή περισσότερων περιουσιακών στοιχείων για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και φέρει ως αντάλλαγμα χρηματικό ποσό.

Με τον όρο χρηματοδοτική μίσθωση εννοούμε την μίσθωση κατά την οποία όλα τα οφέλη αλλά και οι κίνδυνοι μεταβιβάζονται, ενώ λειτουργική ή αλλιώς απλή είναι η μίσθωση η οποία συντρέπει τους λιγότερους κινδύνους εφόσον δεν μεταφέρονται όλοι οι κίνδυνοι και τα οφέλη.

Το συγκεκριμένο πρότυπο είναι υπεύθυνο για την ορθή τήρηση των μισθώσεων καθώς αλλάζει ο χειρισμός τους ανάλογα το είδος της μίσθωσης που υπάρχει. Επιπλέον είναι αναγκαίο να δίνονται όλες οι απαραίτητες πληροφορίες για την κάθε μορφή μίσθωσης που ακολουθείται.

Δ.Λ.Π 18 «Έσοδα»

Το πρότυπο «έσοδα» έχει ως βασικό στόχο να καταγράψει τον τρόπο με τον οποίο χειρίζονται τα έσοδα που προκύπτουν από τις συναλλαγές και τις διάφορες άλλες δραστηριότητες. Τα έσοδα που δίνουν οι συμβάσεις μισθώσεων δεν μπορούν να έχουν αντίκτυπο στο παρόν πρότυπο.

Ο χρόνος είναι ένα από τα βασικά θέματα που αποτελούν τη λογιστική των εσόδων. Ως έσοδα υπολογίζονται όσα είναι εύλογα ότι θα φέρουν στην επιχείρηση στο άμεσο μέλλον κέρδη και εφόσον τα κέρδη αυτά μπορούν να αναγνωρισθούν τότε αναγνωρίζονται και τα έσοδα. Ακόμα, τα έσοδα που προκύπτουν από τη παροχή των υπηρεσιών αναγνωρίζονται σύμφωνα με το στάδιο ολοκλήρωσης στο οποίο βρίσκεται η συναλλαγή.

Δ.Λ.Π 21 «Οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές συναλλάγματος»

Σύμφωνα με το πρότυπο αυτό πρέπει να αναγνωρίζεται και να γνωστοποιούνται οι διάφορες συναλλαγές που γίνονται σε ξένο νόμισμα καθώς και άλλες οικονομικές ενέργειες στο εξωτερικό και πώς να απεικονίζονται στις οικονομικές καταστάσεις. Δίνει βαρύτητα στο οικονομικό περιβάλλον της επιχείρησης καθώς και πώς γίνεται μετατροπή νομίσματος εφόσον μιλάμε για διαφορετικό συνάλλαγμα.

Δ.Λ.Π 23 «Κόστος Δανεισμού»

Αυτό το πρότυπο καθορίζει τον λογιστικό χειρισμό του δανειακού κόστους, αυτό συνεπάγεται στο ότι το κόστος δανεισμού το οποίο είναι διαθέσιμο στην αγορά, ακόμη και η δημιουργία ενός πάγιου στοιχείου το οποίο πιθανόν να πάρει αρκετό χρόνο μέχρι να μπορέσεις να χρησιμοποιηθεί οικονομικά είτε στην παραγωγή είτε προς διάθεση, αποτελούν μέρος του κόστους αυτού.

Δ.Λ.Π 27 «Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις»

Το παρόν πρότυπο έχει εφαρμογή όσον αφορά την τήρηση των Οικονομικών Καταστάσεων μιας επιχείρησης αλλά και σχετικά με τις επενδύσεις σε παρόμοιες ή θυγατρικές επιχειρήσεις. Συνεπώς είναι υπεύθυνο για τον καθορισμό των διαδικασιών και των τεχνικών που θα πρέπει να τηρούνται όσον αφορά τις Οικονομικές Καταστάσεις. Στόχος του προτύπου αυτού είναι η ενδυνάμωση της αξιοπιστίας και της δυνατότητας για σύγκριση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών όσον αφορά της ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις που δίνει μια μητρική επιχείρηση για όμιλο επιχειρήσεων που ελέγχει η ίδια.

Δ.Λ.Π 32, Δ.Λ.Π 39, Δ.Π.Χ.Π 7: Χρηματοοικονομικά Μέσα (αναγνώριση, επιμέτρηση, παρουσίαση, γνωστοποιήσεις)

Όπως αναφέραμε παραπάνω, τα πρότυπα τονίζουν τις λογιστικές αποτίμησης και αναγνώρισης των μέσων στις Οικονομικές Καταστάσεις των επιχειρήσεων αλλά και τις διάφορες γνωστοποιήσεις που επιβάλλουν

Το Δ.Λ.Π 32 σύμφωνα με τον Αποστόλου είναι το πρότυπο το οποίο εισχωρεί στους κανόνες παρουσίασης των χρηματοοικονομικών μέσων όπως τη βλέπει ο εκδότης ως χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, υποχρεώσεις, την κατάταξη μερισμάτων καθώς και ζημιών και κερδών και σκοπός του είναι να δώσει την δυνατότητα στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να μπορέσουν να τις κατανοήσουν και να αναλύσουν τόσο την οικονομική θέση της επιχείρησης όσο και την απόδοσή της.

Δ.Λ.Π 36 «Ανομοίωση της Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων»

Σύμφωνα με αυτό το πρότυπο, κάθε οντότητα προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα περιουσιακά της στοιχεία της απεικονίζονται στις σωστές αξίες οι οποίες δεν πρέπει να ξεπερνούν το ανακτήσιμο ποσό τους πρέπει να ακολουθούν κάποιες διαδικασίες. Άρα εάν διαπιστωθεί ότι γίνεται αυτό το γεγονός τότε αμέσως το στοιχείο αυτό αναφέρεται ως αφομοιωμένης αξίας και επόμενο είναι να γίνεται ποσοτικός προσδιορισμός και να χρειάζεται η εμφάνιση ζημίας λόγω απομείωσης.

3.3. Τα όργανα που καταρτίζουν τα Δ.Λ.Π.

Οποιαδήποτε αναθεώρηση σχετικά με το σχέδιο καθώς και η εξέταση των προτάσεων γίνεται από το Συμβούλιο και μόνο εφόσον το αποδεχτούν περισσότεροι από τα μισά μέλη του Συμβουλίου, τότε θεωρείται Λογιστικό Πρότυπο. Στη συνέχεια η Διεθνής Επιτροπή Λογιστικών Προτύπων(I.A.S.C.) είναι υπεύθυνη για την έκδοσή του Λογιστικού Προτύπου μεταφρασμένου στα Αγγλικά.

(Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα , 2005)

Η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(I.A.S.C.) ιδρύθηκε το 1973 κατόπιν συμφωνίας των επαγγελματικών οργανισμών λογιστικής της Αυστραλίας, Γαλλίας, Μεξικού, Καναδά, Ολλανδίας, ΗΠΑ, Αγγλίας, Ιρλανδίας με απώτερο σκοπό την έκδοση λογιστικών προτύπων.

Το Σώμα διεθνών Λογιστικών Προτύπων IASB (InternationalAccountingStandardsBoard) το οποίο αποτελείται από 14 μέλη, τα 12 εκ των οποίων είναι πλήρους απασχόλησης ενώ τα δύο είναι μερικής. Στόχος αυτού το σώματος είναι η δημιουργία παγκοσμίων λογιστικών προτύπων υψηλών προδιαγραφών.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή Προτύπων SAC (StandardsAdvisoryCouncil) η οποία αποτελείται από 50 μέλη με κύριες αρμοδιότητες την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών προς το IASB σχετικά με τα τρέχοντα έργα και η πληροφόρηση του IASB για τις επιπτώσεις των προτεινόμενων προτύπων στους χρήστες αυτών.

Επιτροπή Διεργητικών Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Και αυτή η επιτροπή απαρτίζεται από 12 μέλη των οποίων η θητεία είναι τριετής

και διορίζονται από τους επιτρόπους. Πραγματοποιείται κάθε δεύτερο μήνα συνεδρίαση προκειμένου να συζητηθούν και να ερμηνευθούν τα πρότυπα και οι ασάφειές τους.

Οι σκοποί των μελών της IASC όπως τίθενται στο Καταστατικό της είναι:

1. Τα μέλη υποχρεούνται να δημοσιεύουν τα προς τήρηση πρότυπα σύμφωνα με την ορθή απεικόνιση των οικονομικών καταστάσεων καθώς και να προωθούν την ευρεία αποδοχή και τήρησής τους, και
2. Η εργασία με σκοπό την βελτίωση και την ενσωμάτωση των κανόνων που ακολουθούν τα λογιστικά πρότυπα καθώς και της διαδικασίας σχετικά με την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Η σχέση μεταξύ της IASC και της Διεθνούς Ομοσπονδίας Λογιστών η οποία ιδρύθηκε το 1997 στο Μόναχο, επιβεβαιώνεται από τις αμοιβαίες δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει. Η ιδιότητα του μέλους της IASC αναγνωρίζει στην αναθεωρημένη Συμφωνία ότι η IASC έχει πλήρη και απόλυτη αυτονομία στο να θέτει και να εκδίδει Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. (Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, 2005)

3.4. Το Πεδίο Εφαρμογής των ΔΛΠ

Τα Δ.Λ.Π επικεντρώνονται στην αντιμετώπιση ουσιαστών θεμάτων και δεν αποσκοπούν στη ρύθμιση επουσιωδών θεμάτων. Τα Δ.Λ.Π πρέπει να εφαρμόζονται στο σύνολό τους. Κάθε περιορισμός στην εφαρμογή ενός συγκεκριμένου Δ.Λ.Π επιτρέπεται μόνο αν η δυνατότητα αυτή αναφέρεται στο δημοσιευμένο κείμενο του Προτύπου.

Η εφαρμογή κάθε προτύπου αρχίζει από την ρητά καθοριζόμενη ημερομηνία στο πρότυπο και δεν έχει αναδρομική ισχύ, εκτός αν στο Πρότυπο ορίζεται το αντίθετο.

3.5. Πρώτη εφαρμογή

Αν κάποια επιχείρηση αρχίζει να εφαρμόζει για πρώτη φορά τα Δ.Λ.Π, π.χ. με ημερομηνία 1.1.2017 τότε η ημερομηνία αυτή λέγεται και <ημερομηνία πρώτης εφαρμογής>. Στην περίπτωση αυτή, η ημερομηνία 1.1.2016 λέγεται και <ημερομηνία μετάβασης>. Έτσι, θα συνταχθεί πρώτα με βάση τα ΔΛΠ ο ισολογισμός έναρξης και οι οικονομικές καταστάσεις έναρξης με ημερομηνία 31.12.16, δηλαδή ένα χρόνο νωρίτερα από την ημερομηνία του ισολογισμού της πρώτης εφαρμογής που στην περίπτωση μας είναι η 31.12.2017, χωρίς όμως να δημοσιευθούν. Στη συνέχεια, με 31.12.2017 θα συνταχθεί ο πρώτος ισολογισμός και οι πρώτες οικονομικές καταστάσεις από την έναρξη εφαρμογής των ΔΛΠ.

Είναι λοιπόν ενδεχόμενο, κατά την πρώτη εφαρμογή των ΔΛΠ, να προκύψουν διαφορές αποτίμησης στα επιμέρους περιουσιακά στοιχεία και στις υποχρεώσεις, επειδή ακολουθούνται διαφορετικοί κανόνες αποτίμησης με τα ΔΛΠ. Στην περίπτωση

αυτή, αν η επιχείρηση αρχίζει να εφαρμόζει για πρώτη φορά τα ΔΛΠ Π.χ. από 1.1.17 και έπειτα, θα πρέπει στα λογιστικά της βιβλία να γίνουν πρώτα οι λογιστικές εκείνες εγγραφές που αναφέρονται στις διαφορές της αποτίμησης κ.τ.λ.

Στη συνέχεια, θα γίνουν οι εγγραφές αποτίμησης κλπ. Με τα δεδομένα (ισολογισμό και καταστάσεις) της 31.12.17, για να γίνει έτσι η αναμόρφωση στις οικονομικές καταστάσεις της προηγούμενης χρήσης (ή περιόδου της αμέσως προηγούμενης χρήσης) με βάση τα ΔΛΠ, οπότε τα συγκριτικά αυτά στοιχεία της προηγούμενης χρήσης να μπορούν να παρατίθενται στις οικονομικές καταστάσεις της τρέχουσας χρήσης ή περιόδου του 2017 που θα απεικονίζονται πάντα με βάση τα ΔΛΠ, και θα είναι έτσι πράγματι συγκρίσιμα μεταξύ τους. Φυσικά κατά την πρώτη εφαρμογή των ΔΛΠ, για τον τρόπο της πρώτης εφαρμογής τους, εφαρμόζονται και οι σχετικές διατάξεις από τα ίδια τα ΔΛΠ, όπως αυτά αναλύονται πιο κάτω. (Δ.ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, 2017)

3.5.1 Αλλαγές στα ΕΛΠ για την εφαρμογή των ΔΛΠ

Η επιχείρηση που εφαρμόζει υποχρεωτικά ή προαιρετικά τα ΔΛΠ οφείλει να επιλέξει τον τρόπο με τον οποίο θα τηρεί στο εξής τα λογιστικά της βιβλία κατά τη διάρκεια της χρήσης (ΕΓΚ. Υπ. Οικονομικών 1017162/πολ.1025/16/02/05 άρθρο 12Ν. 3301/04, άρθρα 3-6 Ν.4308/14). Δηλαδή, μπορεί η επιχείρηση να τηρεί τα λογιστικά της βιβλία κατά τη διάρκεια της χρήσης ή με βάση τις αρχές και τους κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας που ισχύουν κάθε φορά (δηλαδή όπως τα τηρούσε πριν εφαρμόσει τα ΔΛΠ ή με βάση τις αρχές και τους κανόνες των ΔΛΠ. Πάντως, δεν αλλάζει ο τρόπος, και ο χρόνος ενημέρωσης των λογιστικών βιβλίων, ανεξάρτητα αν τα βιβλία αυτά θα τηρούνται στο εξής με βάση τη φορολογική νομοθεσία ή με βάση τα ΔΛΠ (ΕΓΚ. Πολ1025/16/02/05). (Δ.ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, 2017)

3.6.Σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων με βάση τα Δ.Λ.Π

Με βάση το προσαρμοσμένο ισοζύγιο 31/12/2016, και έχοντας σύγχρονος υπόψη τον πίνακα διανομής κερδών και όλες τις εγγραφές εκείνες που έχουν γίνει για τους φόρους και τη διάθεση των κερδών (δηλαδή, το αναλυτικό καθολικό της σελίδας 353), συντάσσονται στη συνέχεια οι παρακάτω οικονομικές καταστάσεις με βάση τα Δ.Λ.Π, που είναι οι εξής:

Α) Ο ισολογισμός.

Β) Η Κατάσταση με τα αποτελέσματα χρήσης κατά λειτουργία.

Γ) Η κατάσταση με τις μεταβολές στα ίδια κεφάλαια.

Δ) Η κατάσταση με τις ταμειακές ροές.

Ε) Το προσάρτημα. (περιλαμβάνει τις πρόσθετες πληροφορίες και διευκρινήσεις για τις οικονομικές καταστάσεις κλπ, που στο παράδειγμά μας δεν έχει νόημα η συμπλήρωσή του)

Στ) Η κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης κατ είδος. (Δ.ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, 2017)

3.6.1 Πως γίνεται η αναπροσαρμογή στις οικονομικές καταστάσεις

Στην Ελλάδα, οι βασικές οικονομικές καταστάσεις καταρτίζονται με βάση το ιστορικό κόστος, ενώ σε άλλες χώρες, ορισμένες επιχειρήσεις παρουσιάζουν τις βασικότερες οικονομικές καταστάσεις με βάση το τρέχον κόστος. Σε μια υπερπληθωριστική οικονομία, οι οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης είτε αυτές βασίζονται στο ιστορικό κόστος είτε στο τρέχον κόστος, θα πρέπει να εμφανίζονται με βάση τις τρέχουσες μονάδες μέτρησης κατά την ημερομηνία του ισολογισμού με τις ίδιες τρέχουσες μονάδες μέτρησης που υπάρχουν κατά την ημερομηνία που συντάχθηκε ο τελευταίος ισολογισμός θα πρέπει να γνωστοποιούνται και τα συγκριτικά ποσά της προηγούμενης χρήσης. Το κέρδος ή η ζημία που προκύπτει μετά τις πιο πάνω αναπροσαρμογές συμπεριλαμβάνεται στα καθαρά αποτελέσματα και γνωστοποιείται ξεχωριστά. Για να αναπροσαρμοστούν οι οικονομικές καταστάσεις με βάση τις τρέχουσες μονάδες μέτρησης, ακολουθείται κάποια διαδικασία, ανάλογα αν οι καταστάσεις βασίζονται στο ιστορικό ή στ τρέχον κόστος ως εξής:

1)Οικονομικές καταστάσεις βασιζόμενες στο Ιστορικό κόστος:

A)Ισολογισμός:

Τα πάγια περιουσιακά στοιχεία, οι επενδύσεις, τα αποθέματα Α υλών και εμπορευμάτων, οι υπεραξία, τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, τα σήματα και άλλα όμοια περιουσιακά στοιχεία αναπροσαρμόζονται από τις ημερομηνίες αγοράς τους. Τα αποθέματα ημικατεργασμένων και έτοιμων αγαθών, αναπροσαρμόζονται από τις ημερομηνίες στις οποίες τα κόστη αγοράς και μετατροπής πραγματοποιήθηκαν. Αν δεν μπορούν να διαπιστωθούν οι παραπάνω ημερομηνίες, τότε παίρνονται οι ημερομηνίες εκείνες που στηρίζονται σε μία ανεξάρτητη επαγγελματική εκτίμηση.

Η αναπροσαρμογή γίνεται με βάση τον γενικό δείκτη τιμών από την ημερομηνία της απόκτησης μέχρι την ημερομηνία του ισολογισμού.

Τα ίδια ισχύουν και για τις απαιτήσεις και για τις υποχρεώσεις του προηγούμενου ισολογισμού.

Δεν αναπροσαρμόζονται μόνο τα νομισματικά στοιχεία του τελευταίου ισολογισμού.

Δηλαδή, δεν αναπροσαρμόζονται οι καταθέσεις, το ταμείο οι απαιτήσεις σε ευρώ, οι υποχρεώσεις ε Ευρώ, τα Δάνεια σε Ευρώ, διότι είναι ήδη αναπροσαρμοσμένα στο ποσό που μπορούν να εισπραχτούν ή να πληρωθούν σε χρήμα. Με άλλα λόγια, δεν αναπροσαρμόζονται τα ποσά του Ενεργητικού και του Παθητικού του τελευταίου Ισολογισμού που έχουν αποτιμηθεί αναπροσαρμοστεί σε τρέχουσες τιμές.

B) Κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης:

Όλα τα ποσά που απεικονίζονται στη Κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης (Κ.Α.Χ) θα πρέπει να αναπροσαρμοστούν σε τρέχουσες μονάδες μέτρησης κατά την ημερομηνία του ισολογισμού εφαρμόζοντας έναν γενικό δείκτη τιμών.

2) Οικονομικές Καταστάσεις βασιζόμενες στο τρέχον κόστος:

A) Ισολογισμός:

Όσα στοιχεία απεικονίζονται στο τρέχον κόστος δεν αναπροσαρμόζονται, γιατί ήδη εκφράζονται με τρέχουσες μονάδες μέτρησης κατά την ημερομηνία που συντάχθηκε ο ισολογισμός. Τα υπόλοιπα στοιχεία αναπροσαρμόζονται όπως και με το ιστορικό κόστος.

B) Καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσης:

Όλα τα στοιχεία του λογαριασμού < Αποτελέσματα χρήσης> θα πρέπει να αναπροσαρμόζονται με βάση τις τρέχουσες τιμές που ισχύουν κατά την ημερομηνία που κλείνει ο ισολογισμός (31.12). Συνήθως η αναπροσαρμογή αυτή γίνεται με βάση τη μεταβολή που επήλθε στο γενικό δείκτη τιμών, από τις ημερομηνίες εκείνες που τα στοιχεία των εσόδων και εξόδων είχαν αρχικά καταχωρηθεί στις οικονομικές καταστάσεις, μέχρι την ημερομηνία που συντάσσεται ο ισολογισμός.

Κατάσταση ταμειακών ροών:

Όλα τα στοιχεία που απεικονίζονται στην <Κατάσταση Ταμειακών Ροών> αναπροσαρμόζονται με έναν γενικό δείκτη τιμών, διότι θα πρέπει να εκφράζονται σε τρέχουσες μονάδες μέτρησης, κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού.

Κονδύλια προηγούμενων χρήσεων:

Τα αντίστοιχα κονδύλια που απεικονίζονται στις προηγούμενες χρήσεις, είτε εφαρμόζοντας το ιστορικό είτε το τρέχον κόστος, αναπροσαρμόζονται με βάση έναν γενικό δείκτη τιμών, έτσι ώστε οι οικονομικές καταστάσεις να μπορούν να συγκριθούν παρουσιαζόμενες σε τρέχουσες μονάδες μέτρησης κατά την ημερομηνία τελευταίου ισολογισμού. (Δ.ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, 2017)

3.7. Γενικές αρχές εφαρμογής των ΔΛΠ

Οι Γενικές Λογιστικές Αρχές, που ακολουθούνται κατά την κατάρτιση και δημοσιοποίησή των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και που υιοθετούνται από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, είναι οι εξής:

1) Δεδουλευμένη βάση (accrual basis)

Τα διάφορα λογιστικά γεγονότα (συναλλαγές), που επηρεάζουν την Καθαρή Θέση της επιχείρησης, καταχωρούνται στα βιβλία της όταν συμβαίνουν και όχι όταν

εισπράττονται, ή πληρώνονται. Αυτό συνακόλουθα υποδηλώνει ότι οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις παρέχουν πληροφόρηση όχι μόνο για τις εισπράξεις και πληρωμές της επιχείρησης που αφορούν μετρητά και που συνέβησαν στο παρελθόν, αλλά και για τις υποχρεώσεις και απαιτήσεις της επιχείρησης σε μετρητά που αφορούν το μέλλον

2) Συνέχεια της δραστηριότητας (*going concern*)

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις καταρτίζονται με βάση την υπόθεση ότι η επιχείρηση θα συνεχίσει τη δραστηριότητά της και στο μέλλον. Αυτό σημαίνει ότι η επιχείρηση δεν έχει λόγο να ρευστοποιήσει άμεσα τα περιουσιακά στοιχεία της, ή να περιορίσει τις δραστηριότητές της.

3) Συνάφεια

Χρήσιμες είναι οι πληροφορίες μόνο και εφόσον μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους χρήστες τους προκειμένου να ληφθούν σημαντικές αποφάσεις για τη μελλοντική πορεία της επιχείρησης ή ακόμα και για να διορθωθούν προηγούμενες αποφάσεις.

4) Κατανοητότητα (*understandability*)

Η πληροφόρηση που περιέχεται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις πρέπει να γίνεται άμεσα κατανοητή από τους χρήστες οι οποίοι προαναφέρθηκαν. Αυτό προϋποθέτει ότι οι χρήστες διαθέτουν τις απαραίτητες λογιστικές και οικονομικές γνώσεις για να κατανοήσουν τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης, αλλά και τη θέληση να τις μελετήσουν και να τις αναλύσουν.

5) Σχετικότητα (*relevance*)

Προκειμένου να είναι χρήσιμη η πληροφόρηση που εμπεριέχεται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, πρέπει να είναι σχετική με τις ανάγκες των χρηστών στη λήψη αποφάσεων, έτσι ώστε να τους βοηθά στη λήψη οικονομικών αποφάσεων που σχετίζονται με το μέλλον, ή με τη διόρθωση εκτιμήσεων που αφορούν το παρελθόν. Η προβλεψιμότητα, ή η επιβεβαίωση είναι δύο χαρακτηριστικά που αλληλοσυνδέονται.

Έτσι πληροφορίες π.χ. σχετικές με το ύψος και τη διάρθρωση των στοιχείων του Ενεργητικού, έχουν αξία για τους χρήστες όταν προσπαθούν να προβλέψουν την ικανότητα μιας επιχείρησης να αξιοποιήσει ευκαιρίες, ή να ανταποκριθεί σε δύσκολες οικονομικές συνθήκες. Οι ίδιες πληροφορίες επιβεβαιώνουν προβλέψεις του παρελθόντος για την καλύτερη διάρθρωση του Ενεργητικού της επιχείρησης, ή το αναμενόμενο αποτέλεσμα από τη λειτουργία της.

6) Ουσιαστικότητα (*materiality*)

Στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις περιέχεται πληροφόρηση, που είναι ουσιαστική. Η πληροφόρηση χαρακτηρίζεται ουσιαστική, όταν η πρόσληψή της μπορεί να επηρεάσει τις οικονομικές αποφάσεις που λαμβάνουν οι χρήστες.

7) Αξιοπιστία (reliability)

Για να είναι χρήσιμη η πληροφορία, πρέπει να είναι ορθή. Και η πληροφορία είναι αξιόπιστη όταν είναι ουσιαστική και αμερόληπτη, εστιάζεται στην ουσία και όχι στον τύπο, είναι ουδέτερη από προσωπικές εκτιμήσεις, συντηρητική ώστε να μη δημιουργεί υπερβολική αισιοδοξία για τις μελλοντικές οικονομικές δυνατότητες της επιχείρησης και πλήρης.

8) Συγκρισιμότητα (comparability)

Οι χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων είναι απαραίτητο να μπορούν να τις συγκρίνουν διαχρονικά, αλλά και με άλλες ομοειδείς επιχειρήσεις, για να εξάγουν συμπεράσματα αναφορικά με τις τάσεις που πρόκειται να ακολουθήσει η χρηματοοικονομική θέση και η δραστηριότητά τους. Την αρχή της συγκρισιμότητας βοηθά η έγκαιρη δημοσιοποίηση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και η παρουσίαση μέσω αυτών της εύλογης, ή ακριβοδίκαιης, περιουσιακής κατάστασης της επιχείρησης. (Βρουστούρης & Πρωτόπαπας, 2004)

9) Σύνεση

Κατά τη διάρκεια κατάρτισης των Οικονομικών Καταστάσεων μπορεί να αντιμετωπιστούν αβεβαιότητες, οι οποίες περιβάλλουν πολλά γεγονότα και καταστάσεις (επισφαλείς απαιτήσεις, εκτιμήσεις για την ωφέλιμη ζωή των Παγίων). Τέτοιες αβεβαιότητες αναγνωρίζονται με τη γνωστοποίηση του είδους και της έκτασής τους, κατά την κατάρτιση των Οικονομικών Καταστάσεων. Η Σύνεση είναι ένα μέτρο επιφυλακτικότητας, το οποίο εμπεριέχεται στην άσκηση κάθε κρίσης, που απαιτείται για να γίνουν οι αναγκαίες εκτιμήσεις κάτω από συνθήκες αβεβαιότητας, με τέτοιο τρόπο, ώστε τα στοιχεία του Ενεργητικού και τα Έσοδα να μην υπερεκτιμώνται ενώ, αντίθετα, οι Υποχρεώσεις και τα Έσοδα να μην υποτιμώνται.

Εκτός από τις γενικές αρχές που ακολουθούν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και που αναφέρθηκαν προηγουμένως, υπάρχουν και άλλοι κανόνες που αφορούν την καταχώρηση των λογιστικών γεγονότων που επηρεάζουν τα στοιχεία του Ενεργητικού, τις Υποχρεώσεις και τα Κεφάλαια (ή Καθαρή Θέση) της επιχείρησης, μέσω των εσόδων και των εξόδων της.

Γενικά, θα μπορούσε να παρατηρηθεί ότι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα αποκλίνουν από την αρχή του ιστορικού κόστους (historical cost) ως βάση μέτρησης των στοιχείων που εμπεριέχονται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις και υιοθετούν την αρχή του τρέχοντος κόστους (current cost). Με βάση αυτή (την αρχή του τρέχοντος κόστους), ικανοποιείται καλύτερα η αρχή της διατήρησης του φυσικού κεφαλαίου (physical capital maintenance) της

επιχείρησης έναντι της διατήρησης του χρηματοοικονομικού κεφαλαίου της (financialcapitalmaintenance).

Σύμφωνα με την αρχή της διατήρησης του φυσικού κεφαλαίου, υπάρχει κέρδος μόνο όταν η φυσική παραγωγική ικανότητα της επιχείρησης στο τέλος μιας χρονικής περιόδου είναι μεγαλύτερη από εκείνη που υπήρχε στην αρχή της περιόδου, εξαιρουμένων των συμπληρωματικών εισφορών, ή αποσύρσεων κεφαλαίων, εκ μέρους των μετόχων κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Συνέπεια της υιοθέτησης του τρέχοντος κόστους είναι η σύνταξη Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων όχι μόνο με βάση τα λογιστικά στοιχεία αλλά και με βάση εκτιμήσεις και προβλέψεις που παρέχουν ειδικοί εκτιμητές.

Τέλος, πρέπει να αναφερθεί ότι ένα βασικό πλεονέκτημα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων είναι ότι καθένα από αυτά αναφέρεται σε ένα συγκεκριμένο θέμα, το οποίο και εξαντλούν (π.χ., συμβάσεις κατασκευαστών, ή απομείωση αξίας στοιχείων ενεργητικού, κτλ.). Αυτό σημαίνει ότι αποφεύγεται η πρακτική που ακολουθείται στην Ελληνική νομοθεσία, όπου οι διατάξεις για το ίδιο θέμα είναι διάσπαρτες σε πολλούς νόμους.

Στα πλαίσια της σύνταξης των Οικονομικών Καταστάσεων με τα νέα πρότυπα, ισχύουν δυο βασικές παραδοχές:

Συνεπώς η σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων πρέπει να γίνεται βάση της δραστηριότητας της επιχείρησης και μόνο, εφόσον όμως δεν συντρέχουν λόγοι ώστε να ικανοποιηθεί η παραδοχή αυτή τότε δε συντάσσονται με αυτή την αρχή. Η επιχείρηση και πιο συγκεκριμένα η διοίκηση της θα πρέπει να έχει την ικανότητα να εκτιμάει τη δυνατότητα συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας όσον αφορά διάστημα μεγαλύτερο του έτους. Εφόσον έχει γίνει η συγκεκριμένη εκτίμηση και έχουν διαπιστωθεί αμφιβολίες σχετικά με την ικανότητα συνέχισης δραστηριότητας τότε θα πρέπει να προβαίνει στις παρακάτω γνωστοποιήσεις:

1. Θα πρέπει να γνωστοποιούνται οι αβεβαιότητες οι οποίες επιφέρουν αμφιβολίες στη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.
2. Να αναφέρεται ο λόγος για τον οποίο προκύπτει η αβεβαιότητα συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας.
3. Να γίνεται γνωστή η βάση στην οποία καταρτίζονται οι Οικονομικές Καταστάσεις η οποία βάση πιθανών να είναι διαφορετική από αυτή που χρησιμοποιείται όταν προβλέπεται η συνέχιση τα δραστηριότητας της επιχείρησης.

Τέλος οι Οικονομικές καταστάσεις συντάσσονται βάση τηρούμενης αρχής των δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων αλλά εξαιρείται η αρχή της Κατάστασης Ταμειακών Ροών. Συνεπώς εφόσον τηρείται η βάση αυτή, τότε οι Οικονομικές Καταστάσεις εφόσον πραγματοποιούν συνέλλεγες απεικονίζονται στις χρήσεις τις οποίες αφορούν.

Κεφάλαιο 4: ΕΛΠ στις μεγάλες οντότητες

4.1. Οι μεγάλες επιχειρήσεις τι ανάγκες έχουν ως προς την εφαρμογή των Ε.Λ.Π

Σύμφωνα με το άρθρο 2, Υποπαράγραφος Α1, του Νόμου 4336/14-8-2015 (ΦΕΚ 94 Α), στις Μεγάλες Οντότητες η Έκθεση Ελεγκτών είναι υποχρεωτική είτε συντάσσουν απλές, είτε συντάσσουν ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, υπόκεινται σε έλεγχο και πρέπει να υποβάλουν στο ΓΕΜΗ Εκθέσεις Ελεγκτών. Οι εκθέσεις υποβάλλονται κατά οντότητα. Η υποχρεωτική τήρηση διπλογραφικών λογιστικών βιβλίων συνδέεται κατά τα ΕΛΠ με την υποχρέωση κάποιας οντότητας να συντάσσει ισολογισμό. Έτσι όλες οι οντότητες ανεξάρτητα από το μέγεθος τους, που συντάσσουν ισολογισμό, υποχρεούνται να τηρούν τα βιβλία τους με διπλογραφικό σύστημα. (Σγουρινάκης, Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, 2018)

Τρόπος τήρησης

Όσον αφορά τον τρόπο τήρησης των διπλογραφικών βιβλίων παύει να ισχύει από 1/1/2015 η υποχρεωτική εφαρμογή του ΕΓΛΣ. Ωστόσο σύμφωνα με τις αρχές της διπλογραφίας η οντότητα πρέπει να τηρεί:

- Αρχείο στο οποίο καταχωρίζεται αναλυτικά κάθε συναλλαγή και γεγονός (ημερολόγιο)
- Αρχείο με τις μεταβολές κάθε τηρούμενου λογαριασμού (αναλυτικό καθολικό)
- Σύστημα συγκέντρωσης του αθροίσματος των αυξήσεων και μειώσεων(χρεώσεων και πιστώσεων),καθώς και το υπόλοιπο τηρούμενου λογαριασμού (ισοζύγιο)

Τα ΕΛΠ περιλαμβάνουν σχέδιο λογαριασμών. Το σχέδιο αυτό είναι υποχρεωτικό σε ότι αφορά την ονοματολογία, τον βαθμό ανάλυσης και συγκέντρωσης των λογαριασμών(ανάλυση- ταξινόμηση σε πρωτοβάθμιους, δευτεροβάθμιους,κ.λπ.) καθώς και το περιεχόμενό τους. Συνεπώς, και σύμφωνα με τις επικρατούσες διεθνείς πρακτικές, δεν είναι υποχρεωτική η χρήση των κωδικών του προτεινόμενου σχεδίου λογαριασμών.

Η περαιτέρω ανάπτυξη του σχεδίου λογαριασμών για την κάλυψη των πληροφοριακών αναγκών της οντότητας είναι η ευθύνη της διοίκησης της οντότητας. Ιδιαίτερα , οι τίτλοι των λογαριασμών είναι δυνατών να προσαρμόζονται , σύμφωνα με τις καθιερωμένες ονοματολογίες ευρύτερων κλάδων δραστηριότητας.

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις των μεγάλων οντοτήτων του άρθρου 2 περιλαμβάνουν:

1. Τον Ισολογισμό ή Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης
2. Την Κατάσταση των αποτελεσμάτων
3. Την κατάσταση Μεταβολών Καθαρής Θέσης
4. Την Κατάσταση Χρηματοροών
5. Το προσάρτημα (ΕΛΠ Σγουρινάκης Νίκος 2018)

4.2.Εισηγμένες Εταιρείες στο Χρηματιστήριο Αθηνών η και κατηγοριοποίηση τους

Σύμφωνα με την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, στο χρηματιστήριο Αθηνών είναι εισηγμένες 176 Εταιρείες οι οποίες ανάλογα με τον κλάδο που δραστηριοποιούνται διαχωρίζονται σε κατηγορίες. Πιο αναλυτικά θα αναφέρουμε τους ογδόντα ένα κλάδους(81) καθώς και πόσες εταιρείες ενσωματώνουν μέσα . Πιο αναλυτικά οι κατηγορίες ανά κλάδο είναι:

Πίνακας 3: Κατηγοριοποίηση Οντοτήτων

Διυλιστήρια	1
Καθετοποιημένες Εταιρείες Πετρελαίου και Φυσικού Αερίου	2

Βασικά Χημικά	1
Εξειδικευμένα Χημικά	5
Αλουμίνιο	1
Μη Σιδηρούχα Μέταλλα	1
Χάλυβας	6
Ορυχεία	1
Οικοδομικά Υλικά- Εξαρτήματα	7
Κατασκευές	10
Υλικά Συσκευασίας	5
Διαφοροποιημένες Βιομηχανίες	3
Ηλεκτρικά μέρη- εξοπλισμός	1
Εμπορικά οχήματα και φορτηγά	3
Μηχανήματα Βιομηχανικού εξοπλισμού	3
Θαλάσσιες Μεταφορές	0
Υπηρεσίες Μεταφορών	3
Υποστηρικτές Υπηρεσίες προς Επιχειρήσεις	4
Προμηθευτές Βιομηχανίας	3
Υπηρεσίες Επεξεργασίας και Διαχείρισης Απορριμμάτων	0
Ζυθοποιεία	0
Απόσταξης και Οινοπαραγωγής	2
Αναψυκτικά	1
Γεωργία και Αλιεία	3
Τρόφιμα	13
Διαρκεί Καταναλωτικά Αγαθά	4
Μη Διαρκεί Καταναλωτικά Αγαθά	0
Έπιπλα	0
Κατασκευή Κατοικιών	1
Παιχνίδια	1
Ρουχισμός και Αξεσουάρ	10
Υποδήματα	0
Είδη προσωπικής φροντίδας	2
Καπνός	1
Ιατρικές Υπηρεσίες	5
Ιατρικός Εξοπλισμός	1
Φαρμακευτικά Προϊόντα	1
Λιανικό και Χονδρικό Εμπόριο Τροφίμων	1
Εμπόριο Ενδυμάτων	1
Γενικό Εμπόριο	0
Οικιακός Εξοπλισμός	0
Ειδικευμένο Λιανικό Εμπόριο	6
Τηλεόραση και Ψυχαγωγία	2

Διαφήμιση	0
Εκδόσεις	4
Αεροπορικές	1
Τυχερά παιχνίδια	3
Ξενοδοχεία	2
Υπηρεσίες Αναψυχής	0
Εστίαση	0
Ταξίδια και Τουρισμός	6
Σταθερή Τηλεφωνία	1
Κινητή Τηλεφωνία	0
Συμβατικός Ηλεκτρισμός	0
Εναλλακτικός Ηλεκτρισμός	2
Ύδρευση	2
Τράπεζες	6
Γενικές Ασφάλειες	0
Μεσίτες Ασφαλιστών	1
Ασφάλειες ιδιοκτησίας και Ζημιών	1
Αντασφαλίσεις	0
Ασφάλειες Ζωής	0
Συμμετοχές και Ανάπτυξη Ακίνητης Περιουσίας	7
Υπηρεσίες Ακίνητης Περιουσίας	1
Ε.Ε.Α.Π Βιομηχανικών και επαγγελματικών Χωρών:	
Διαφοροποιημένες Ε.Ε.Α.Π.	1
Εξειδικευμένες Ε.Ε.Α.Π.	1
Διαχείριση Ακίνητης Περιουσίας	0
Επενδύσεις Ακίνητης Περιουσίας	0
Διαχείριση Κεφαλαίων	1
Καταναλωτική Πίστη	0
Εξιδανικευμένες Χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες	2
Επενδυτικές Υπηρεσίες	2
Εταιρείες Επενδύσεων	2
Υπηρεσίες Ηλεκτρονικών Υπολογιστών	9
Διαδίκτυο	1
Λογισμικό	3
Υλικό Υπολογιστών	3
Ηλεκτρονικός Εξοπλισμός Γραφείων	1
Εξοπλισμός τηλεπικοινωνιών	3
CO2	0

Κεφάλαιο 5: Βασικές διαφορές ΕΛΠ και ΔΛΠ και εφαρμογή στην Ελλάδα

5.1. Βασικές διαφορές ΕΛΠ και ΔΛΠ

Εν συνεχεία παρουσιάζονται οι πιο σημαντικές διαφορές ανάμεσα στα Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς που χρησιμοποιούνται διεθνώς και των αντίστοιχων ελληνικών με την έννοια την όποια παρουσιάζονται παραπάνω.

Θα ήταν σωστό να σημειωθεί ότι εδώ αναλύονται οι βασικές διαφορές των ΔΠΧΑ και ΕΛΠ, ωστόσο δεν είναι σε καμία περίπτωση οι μόνες. Μία πιο λεπτομερής εμβάθυνση στο θέμα ίσως φέρει στο φως αρκετές ακόμα διαφοροποιήσεις ανάμεσα στα δυο λογιστικά πλαίσια, οι οποίες ωστόσο δεν θεωρείται σωστό να σημειωθούν στην παρούσα εργασία, λόγω του ότι είναι λιγότερο σημαντικές, αν τις συσχετίσουμε με τις οικονομικές καταστάσεις που μελετάμε στην παρούσα εργασία.

5.1.1. Πλαίσιο παρουσίασης και οικονομικές καταστάσεις

Τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα έχουν δυο βασικούς αρχές, αυτή του Ιστορικού Κόστους και αυτή της Συντηρητικότητας. Τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Ανάλυσης καθορίζουν την χρήση της Αρχής του Ιστορικού Κόστους χωρίς να αναφέρονται στην αρχή της Συντηρητικότητας (Ντζανάτος, 2008)

Σε σχέση με τα ποιοτικά χαρακτηριστικά, και ειδικότερα αναφορικά με την «χρηματοοικονομική» πληροφόρηση που προσφέρεται από τα ΔΠΧΑ και τα ΕΛΠ αξίζει να σημειωθούν δυο καίριας σημασίας διαφορές:

Η μία έχει να κάνει με την σημαντικότητα ενώ η άλλη αναφέρεται στην αποδοχή της ουσίας των συναλλαγών και των διαφόρων λογιστικών γεγονότων που συνδέονται με τον τύπο. Βάση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Ανάλυσης οι πληροφορίες συνδέονται με τη φύση και τη σημαντικότητά τους. Αρκετές είναι οι περιπτώσεις στις οποίες το είδος των πληροφοριών είναι αρκετό από μόνο του να

προσδιορίσει τη μεταξύ τους σχέση. Συχνά ωστόσο, τυγχάνει μείζονος σημασίας τόσο η φύση όσο και η σημαντικότητα των πληροφοριών. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Οι πληροφορίες θα πρέπει να είναι ουσιώδεις, καθώς σε κάποιες περιπτώσεις, παραλήψεις ή και η εσφαλμένη ερμηνεία τους θα μπορούσε να συμβάλει αποφασιστικά στις οικονομικές επιλογές των φορέων, πού λήφθηκαν λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές καταστάσεις. Το κατά πόσο η σημασία των στοιχείων ή των λαθών, με βάση τα Διεθνή Πρότυπα, επηρεάζει την ορθότητα των αποφάσεων που ελήφθησαν, εξαρτάται από τις ειδικές συνθήκες της παράλειψης ή της εσφαλμένης διατύπωσης των πληροφοριών. (Ντζανάτος, 2008)

Η προσέγγιση αυτή δεν υφίσταται στο Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο και τον Ν. 2190/1920 και οπωσδήποτε δεν γίνεται η παραμικρή αναφορά, είτε στις διατάξεις του ΚΒΣ, είτε σε αυτές της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας, σε βαθμό που να επηρεάζεται η κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων. Η επόμενη θεμελιώδης διαφορά αναφέρεται στην ουσία που εμφανίζουν οι συναλλαγές και τα κάθε είδους λογιστικά γεγονότα. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Στα ΔΠΧΑ ορίζεται σαφώς, πώς η καταγραφή των συναλλαγών και των λοιπών γεγονότων επιβάλλεται να εστιάζει στην απόδοση τόσο της ουσίας όσο και της οικονομικής πραγματικότητας και όχι αποκλειστικά με γνώμονα τη νομική τους απεικόνιση. Συμφώνα με τα Διεθνή Πρότυπα, η νομική μορφή και ο σχεδιασμένος τύπος των διαφόρων συναλλαγών και λογιστικών γεγονότων δεν αποτυπώνει απαραίτητα την ουσία τους. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Τα ΕΛΠ αντιμετωπίζουν το θέμα αλλιώς φτάνοντας πολλές φορές σε σημαντικές διαφορές σε σχέση με την αρχική αναγνώριση των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων. Η πιο ευδιάκριτη περίπτωση τέτοιου είδους διαφοράς είναι αυτή του λογιστικού χειρισμού που έχει να κάνει με την αναγνώριση των πάγιων που αγοράζονται με χρηματοδοτική μίσθωση καθώς και της σχετικής υποχρέωσης. (Τζανάτος Δ., 2008)

Διαφορά στις συντασσόμενες οικονομικές καταστάσεις και στις εμπεριεχόμενες σε αυτές πληροφορίες, συμφώνα με τα ΕΛΠ οι οικονομικές καταστάσεις περιέχουν τον Ισολογισμό, την Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης (ή Αποτελέσματα Περιόδου, για τις ενδιάμεσες λογιστικές καταστάσεις), τον Πινάκα Διάθεσης Αποτελεσμάτων και το Προσάρτημα. Από το 2006, με το άρθρο 1 του Ν. 2190/1920, πλέον ο πίνακας κίνησης ιδίων κεφαλαίων και η σύνταξη κατάστασης ταμειακών ροών είναι αναγκαστικοί μόνο για τις εταιρίες οι όποιες συντάσσουν ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις ή εμπεριέχονται σε ενοποίηση. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Συμφώνα με τα ΔΠΧΑ οι οικονομικές καταστάσεις περιέχουν από τον Ισολογισμό, την κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης, την κατάσταση μεταβολών των ιδίων κεφαλαίων, την κατάσταση ταμειακών ροών και τις σημειώσεις.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να επισημανθεί η σημαντική διάφορα στην ποιότητα και τον όγκο της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης που βρίσκεται στις σημειώσεις που

δημιουργούνται σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ και το Προσάρτημα που δημιουργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43^α του κωδ. Ν. 2190/1920. Δεν τίθεται θέμα αμφισβήτησης ότι οι σημειώσεις που δημιουργούνται σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ δίνουν μία πιο πλήρη και σημαντικά πιο ποιοτική χρηματοοικονομική πληροφόρηση στον χρηστή των οικονομικών καταστάσεων σε σχέση με την πληροφόρηση που παρέχουν οι γνωστοποιήσεις στο Προσάρτημα των οικονομικών καταστάσεων που δημιουργούνται σύμφωνα με τα ΕΛΠ.(Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Έσοδα και έξοδα προηγούμενο χρήσεων, τα ΔΠΧΑ δεν περιέχουν στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως έσοδα και έξοδα προηγούμενων χρήσεων. Οι περιπτώσεις λαθών που έγιναν σε προηγούμενες χρήσεις καθώς και η διόρθωση τους έρχονται να αντιμετωπίσουν ειδικά από το ΔΛΠ 8, το οποίο πολλές φορές έρχεται σε σημείο αναδιατύπωσης των οικονομικών καταστάσεων. Έτσι λοιπόν, ένα έξοδο ή έσοδο προηγούμενης χρήσης, το οποίο αναγνωρίστηκε στο χρόνο που δημιουργήθηκε, δεν πλαστικοποιείται στον χρόνο που αυτό έγινε γνωστό αλλά στο χρόνο που είχε δημιουργηθεί και έπρεπε να αναγνωρίσει σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ. Αυτό γίνεται πράξη με τη διόρθωση και αναδιατύπωση των προηγούμενων οικονομικών καταστάσεων.(Τζανάτος Δ., 2008)

Τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα δεν προβλέπουν τίποτα που να έχει σχέση με την διόρθωση και αναδιατύπωση των οικονομικών καταστάσεων ενώ οι μεταβολές που κάνουν την εμφάνιση τους σε χρήσεις μεταγενέστερες από αυτές που αρχικά θα έπρεπε να αναγνωρίσουν οριστικοποιούνται στα αποτελέσματα της χρήσεων που διαπιστώνονται, διορθώνοντας μέσω της κατάστασης των αποτελεσμάτων τα ίδια κεφάλαια.

Κατ'ομολογία με τα ΔΠΧΑ όλα τα έξοδα και έσοδα κατηγοριοποιούνται και αναγνωρίζονται ως αποτελέσματα της δραστηριότητας της επιχείρησης. Η έννοια του «εκτάκτου» εμφανίζεται σε περιπτώσεις αποτελεσμάτων που προέρχονται από γεγονότα που βρίσκονται σαφώς έκτος της κύριας δραστηριότητας της επιχείρησης και αποτελούν αντικείμενο γνωστοποιήσεως στις σημειώσεις. Τα ΕΛΠ δίνουν έμφαση στα έκτακτα και ανόργανα αποτελέσματα, τα οποία εμφανίζουν σε ειδικές γραμμές της κατάστασης των αποτελεσμάτων χρήσεως.(Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Βασική διαφορά που εντοπίζεται μεταξύ ΕΛΠ και ΔΠΧΑ έχει να κάνει με τον Φόρο εισοδήματος, στον οποίο ενώ σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ το ποσό του εντοπίζεται στη θέση του τελευταίου αφαιρετικού κονδυλίου κερδών χρήσεως, σε αντίθεση με τα ΕΛΠ τα οποία εμφανίζουν στον πίνακα διάθεσης, τους φόρους της τρέχουσας καθώς και των προηγούμενων χρήσεων. Το γεγονός ότι εμφανίζονται στο πίνακα διάθεσης μειώνει εν τέλει τα κέρδη προς διανομή.

Κατά τα λεγόμενα των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, και ενώ συμπεριλαμβάνονται στο στοιχείο καθαρής θέσης εντοπίζονται σε ξεχωριστό κονδύλι έκτος των ιδίων κεφαλαίων διαχωρίζοντας έτσι τα ίδια κεφάλαια σε αυτά που αναλογούν σε κατόχους μετοχών καθώς και σε αυτά που αναλογούν σε τρίτους. Τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα θεωρούν ως στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων για δικαιώματα μειοψηφίας δίχως να τα χωρίζουν περαιτέρω όπως συμβαίνει παραπάνω.(Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

5.1.2 Αναδιατύπωση των οικονομικών καταστάσεων

Τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Ανάλυσης χρησιμοποιούν μια άλλου είδους προσέγγιση αναφορικά με το πώς αντιμετωπίζονται τα λάθη τα όποια εμφανίζονται στη διάρκεια της τρέχουσας χρήσης και αφορούν προηγούμενες χρήσεις. Επιπροσθέτως, ισχύουν και εξειδικευμένες πρόνοιες οι οποίες έχουν αναδρομική ισχύ και αφορούν την αλλαγή των λογιστικών αρχών.

Συνεπώς καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η βασικότερη διαφοροποίηση που υπάρχει μεταξύ των Δ.Π.Χ.Α και Ε.Λ.Π έχει να κάνει με τον τρόπο διατυπώνονται οι οικονομικές καταστάσεις οι οποίες αφορούν προηγούμενες χρήσεις. Πιο συγκεκριμένα και κατά τα λεγόμενα του Δ.Λ.Π 8 δύνεται η δυνατότητα σύνταξης οικονομικών καταστάσεων προηγούμενων χρήσεων εφόσον ενσωματώνονται όλες οι διαφοροποιήσεις καθώς και τα σφάλματα εκείνα τα οποία μεταβάλλουν τα αποτελέσματα των ιδίων κεφαλαίων τα οποία αρχικά είχαν εγκριθεί από τα κατάλληλα όργανα της εταιρείας. Από την άλλη, ο Νόμος 2190/1920 δεν προβλέπει την αλλαγή οικονομικών καταστάσεων εγκεκριμένων από τη Γενική Συνέλευση των μετοχών. Συνεπώς βλέπουμε ότι υπάρχουν διαφορετικοί τρόποι αντιμετώπισης των αλλαγών των λογιστικών αρχών με εφαρμογή αναδρομική.

5.1.3 Πάγια

Τα Πάγια κυρίως εξετάζουν τις ενσώματες ακινητοποιήσεις δηλαδή το Δ.Λ.Π 16, τα άυλα στοιχεία Δ.Λ.Π 38, επενδύσεις ακινήτων Δ.Λ.Π 40, διαρκεί βιολογικά στοιχεία Δ.Λ.Π 41, καθώς και πάγια τα οποία αφορούν έρευνες ορυκτών Δ.Π.Χ.Α και όλα τα πάγια που αφορούν διακοπτόμενες δραστηριότητες Δ.Π.Χ.Α 5. Επιπλέον μαζί με τα πάγια καλό θα ήταν να εξεταζόντουσαν και τυχόν διαφορές που θα προέκυπταν μεταξύ των Δ.Π.Χ.Α και Ε.Λ.Π ως προς τον τρόπο με τον οποίο χειρίζονται τις χρηματοδοτικές μισθώσεις Δ.Λ.Π 17 καθώς και επιχορηγήσεις που χρησιμοποιούνται για κτήση παγίων Δ.Λ.Π 20. (Φίλιος, 2010)

Ένα γενικό συμπέρασμα όσον αφορά τα δυο λογιστικά πλαίσια επί των παγίων είναι ότι εάν εξαιρεθούν τα άυλα στοιχεία για τα όποια σύμφωνα με τα Ε.Λ.Π εφαρμόζονται ειδικοί λογιστικοί χειρισμοί για την αρχική αναγνώριση καθώς και για τη μεταγενέστερη επιμέτρηση, οι ενσώματες ακινητοποιήσεις όπως δίνονται από τα ΕΛΠ μπορούν να διαχωριστούν από τα επενδυτικά ακίνητα, διαρκή βιολογικά στοιχεία, τα πάγια που διατίθενται για την ερευνά των ορυκτών καθώς και για τα πάγια για τα όποια υπάρχει απόφαση πώλησής τους. (Τζαμωτός, 2008)

Έχοντας στο νου αυτή τη προσέγγιση καταλήγουμε στο γενικό συμπέρασμα ότι κατά τα λεγόμενα των Δ.Π.Χ.Α το κονδύλι που θεωρείται καθαρά ως ενσώματες ακινητοποιήσεις έχει πιο ελλείπει έννοια από εκείνων που θεωρούν τα Ε.Λ.Π, ενώ οι επιμέρους κατηγορίες που αναφέρθηκαν παραπάνω καλύπτονται από ειδικά πρότυπα που ήδη υπάρχουν. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Για τις ενσώματες ακινητοποιήσεις όλα τα έξοδα απόκτησης εκτός από το κόστος κτήσεως οριστικοποιούνται σε αντίθεση με την αξία κτήσεως του παγίου (

Λογαριασμός 16.14) η οποία παίρνει τον τίτλο ως: Έξοδα Κτήσεως Ακινήτοποιήσεων και στις οικονομικές καταστάσεις τοποθετείται στα Έξοδα Εγκατάστασης.

Ανταλλακτικά, όσον αφορά τα ανταλλακτικά για συγκεκριμένα μηχανήματα τα ΔΠΧΑ ορίζουν ότι πρέπει να κατηγοριοποιηθούν στα πάγια. Στην περίπτωση που μιλάμε για ανταλλακτικά μεγάλης σημασίας τότε η απόσβεσή τους γίνεται αναλογικά του παγίου που συνοδεύουν. Στον αντίποδα, τα Ε.Γ.Λ.Σ θέλουν όλων των ειδών τα ανταλλακτικά να παρακολουθούνται και από το ισοζύγιο καθώς και από τις οικονομικές καταστάσεις στις οποίες συμπεριλαμβάνονται στην ομάδα 2. Μπορούν να μεταφερθούν στην ομάδα των παγίων κατά τον χρόνο ανάλωσής τους. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Όσον αφορά τις επιχορηγήσεις, ακλουθώντας το πρότυπο 20 (Δ.Λ.Π 20), δύναται η δυνατότητα τους ώστε να μπορούν να αναγνωριστούν και μέσω της «καθαρή παρουσίασης» εξαιρούμενης της αξίας των παγίων που έρχονται στην κατοχή της επιχείρησης μέσω αυτών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτή όταν αποσβένονται μειώνουν το έξοδο των αποσβέσεων των αποκτηθέντων παγίων. Στην περίπτωση των ΕΛΠ τα πράγματα είναι διαφορετικά εφόσον οι επιχορηγήσεις αποσβένονται ετήσια εμφανίζοντάς τες ως έκτακτο και ανόργανο έσοδο, επιπλέον καταχωρούνται σε ξεχωριστό λογαριασμό των ιδίων κεφαλαίων. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ για τις χρηματοδοτικές μισθώσεις αυτές και η αντίστοιχες υποχρεώσεις τους αναγνωρίζονται στις οικονομικές καταστάσεις εφόσον εφαρμόζονται συγκεκριμένα κριτήρια. Έτσι λοιπόν η αναγνώριση τους θα γίνει στην Κ.Α.Χ της κάθε χρήσεως και οι αποσβέσεις των παγίων τους όπως επίσης και το χρηματοοικονομικό κόστος. Εν αντίθεση, με τα ΕΛΠ τα οποία θεωρούν ότι τα πάγια αυτά ξεφεύγουν της κύριας δραστηριότητας της επιχείρησης και συνεπώς δεν προκύπτει σχετική αναγνώριση υποχρεώσεων η οποία να απορρέει από την παραπάνω σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης. (Τζανάτος Δ., 2008)

Όσον αφορά το ετήσιο ή μηνιαίο μίσθωμα (τοκοχρεολύσιο) θα αναγνωρίσει στην Κ.Α.Χ ακολουθώντας την αρχή του δεδουλευμένου εξόδου (στην συνέχεια ακολουθεί περισσότερη ανάλυση).

Στα Δ.Π.Χ.Α δίνεται η δυνατότητα επιλογής μεταγενέστερης επιμέτρησης, ανά κατηγορία ενσωμάτων παγίων, η μεταγενέστερη επιμέτρηση πραγματοποιείται στο κόστος ή στις άξιες αναπροσαρμογής ή αλλιώς εύλογες άξιες. Επιπλέον αποτιμήσεις κτιρίων και γηπέδων καλούνται να πραγματοποιούνται από επαγγελματίες με πιστοποίηση εκτιμητές. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρεία, 2010)

Τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα δεν έχουν δημιουργήσει αντίστοιχες με τις παραπάνω πρόνοιες, ενώ οι πιθανές προβλέψεις μπορούν να ανατραφούν αυξάνοντας έτσι τα αποτελέσματα της χρήσης και συνεπώς μειώνουν την προκύπτουσα πιστωτική διάφορα αναπροσαρμογής. Όσον αφορά τις χρεωστικές διαφορές αναπροσαρμογής καθώς και σύμφωνα με τα όσα αναφέραμε είναι αρκετά απίθανο να προκύψουν σύμφωνα με τα Ε.Λ.Π. Σε περίπτωση που αυτό συμβεί όμως τότε αυτές θα αναγνωρισθούν μέσω πιστωτικών διαφορών άλλων κατηγοριών παγίων.

Αναλύοντας το πρότυπο 16 (Δ.Λ.Π 16), βλέπουμε ότι συμψηφίζει τις πιθανές χρεωστικές προκύπτουσες διαφορές από μία κατηγορία παγίων με τα αποθεματικά τα οποία τα έχει δημιουργήσει από τις πιστωτικές διαφορές αναπροσαρμογής που προκύπτουν από ίδιες κατηγορίες παγίων. Σε διαφορετική περίπτωση στην οποία δεν υπάρχει αποθεματικό ή αυτό είναι ανεπαρκές τότε μεταφέρονται στην Κ.Α.Χ. Ακόμα οι αποσβέσεις που προκύπτουν από τις διαφορές αναπροσαρμογής σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ.Α η αναγνώρισή τους γίνεται σταδιακά και μειωτικά στα κέρδη εις νέον. Τέλος τα Ε.Λ.Π παύουν να συνδέουν τις διαφορές αναπροσαρμογής με το πάγιο και εν τέλει συμψηφίζονται στις ζημιές ή προστίθενται στο κεφάλαιο.

Σύμφωνα με τα Ε.Λ.Π επιτρέπεται μόνο η σταθερή μέθοδος καθώς και για ειδικές περιπτώσεις η φθίνουσα από την κείμενη νομοθεσία. Επιπλέον αξίζει να σημειωθεί ότι το Δ.Λ.Π 16 αναφέρει πρέπει να πραγματοποιείται εξέταση κάθε χρόνο αναφορικά με την ωφέλιμη ζωή και την υπολειμματική αξία ενός παγίου. Τέλος γίνεται η γνωστοποίηση στις οικονομικές καταστάσεις, των μεταβολών αυτών χωρίς να επιτρέπεται από τα Ε.Λ.Π μεταβολή στον συντελεστή απόσβεσης που εφαρμόζεται. (Φίλιος, Λογιστική Θεωρία, 2010)

Ενώ ακολουθώντας τα Ε.Λ.Π τα πάγια μπορούν να αποσβηθούν μέχρι την πώλησή τους, σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ δεν διενεργούνται αποσβέσεις για πάγια που είναι καταχωρημένα προς πώληση.

5.1.4. Αποσβέσεις

Είναι γνωστό ότι τα πάγια περιουσιακά στοιχεία που χρησιμοποιούνται από μια οικονομική μονάδα, χάνουν κάθε χρόνο ένα μέρος της αξίας τους. Η ελάττωση αυτή της αξίας των παγίων περιουσιακών στοιχείων, που όπως έχει ήδη αναφερθεί σε αυτή την εργασία χαρακτηρίζεται με τον όρο απόσβεση, είναι ανάλογη της χρησιμότητας ή της απώλειας της παραγωγικής ικανότητας του παγίου. Σε αυτό το σημείο λοιπόν κρίνεται απαραίτητη η αναζήτηση των αιτιών της μείωσης αυτής. καθορισμό του εξόδου της απόσβεσης κατά τρόπο υποκειμενικό. Τα κυριότερα αίτια μείωσης της χρησιμότητας είναι τ' ακόλουθα:

➤ Ο χρόνος και η ένταση της εκμετάλλευσης (λειτουργίας) ενός παγίου ως παραγωγικό μέσο, επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό την έκταση και το ρυθμό μείωσης της χρησιμότητάς του. Λιγότερο καθοριστική είναι η επίδραση των συνθηκών λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας των εργασιών της συντήρησής τους στην επιβάρυνση της μείωσης της χρησιμότητάς τους.

➤ Η χρησιμότητα των παγίων μειώνεται δραστικά στην περίπτωση της οικονομικής απαξίωσης. Οικονομικά απαξιωμένα είναι τα πάγια των οποίων η εκμετάλλευση είναι πλέον οικονομικά ασύμφορη. Αυτό συμβαίνει όταν νέα, τεχνολογικά εξελιγμένα, πάγια π.χ. νέα γενιά ηλεκτρονικών υπολογιστών, πιο οικονομικοί κινητήρες αεροπλάνων κ.λπ. παράγουν το ίδιο έργο πιο οικονομικά ή όταν με το ίδιο κόστος παράγουν έργο που είναι ποσοτικά και ποιοτικά ανώτερο από αυτό που παράγουν

τα υπάρχοντα. Απαξιωμένα θεωρούνται και εκείνα τα πάγια που δεν είναι πια σε θέση να παράγουν τα νέα προϊόντα και τις υπηρεσίες που ζητά το καταναλωτικό κοινό και άρα δημιουργείται άνιση ανταγωνιστικότητα.

➤ Μια ακόμα αιτία είναι η ανεπάρκεια των παγίων. Ανεπαρκή είναι τα πάγια, τα οποία δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις νέες συνθήκες παραγωγής, στην αυξημένη κλίμακα των εργασιών, στην αλλαγή του αντικειμένου της δραστηριότητας της επιχείρησης κ.λπ.

Η διάρκεια ζωής του πλοίου μπορεί να υπολογιστεί με σχετική ακρίβεια αν ληφθούν υπόψη:

- Τα τεχνικά στοιχεία της κατασκευής του.
- Το μέσο πρόωσης.
- Το είδος του φορτίου που συνήθως μετέφερε προϊόντα απόσταξης.

Η σύγχρονη αντίληψη τοποθετεί το θέμα των αποσβέσεων σε άλλη βάση. Η απόσβεση αποτελεί έξοδο της επιχείρησης το οποίο μέσα στο πλαίσιο της λογιστικής του ιστορικού κόστους, είναι το κόστος απλά των υπηρεσιών των παγίων που αναλώθηκαν στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε αξία του στοιχείου που αποσβένεται και κατ' επέκταση, την αξία των υπηρεσιών που αναλώθηκαν. Σκοπός της είναι η αντικατάσταση αυτών των περιουσιακών στοιχείων, ώστε η επιχείρηση να διατηρεί ανέπαφη την παραγωγική της δυναμικότητα.

Βάσει των κανόνων των διεθνών προτύπων, το αποσβεστέο ποσό ενός ενσώματου παγίου πρέπει να κατανέμεται συστηματικά σε όλη την ωφέλιμη ζωή του και η χρησιμοποιούμενη μέθοδος επιβάλλεται ν' αντικατοπτρίζει το ρυθμό ανάλωσης των οικονομικών ωφελειών του στοιχείου από την επιχείρηση. Η δαπάνη απόσβεσης πρέπει να βαρύνει τ' αποτελέσματα της κάθε χρήσης, εκτός αν κοστολογείται.

Βάσει ΕΓΛΣ, η διενέργεια αποσβέσεων στα πάγια περιουσιακά στοιχεία είναι υποχρεωτική για κάθε στοιχείο και για κάθε χρήστη, ενώ χρειάζεται να είναι ανάλογες της ετήσιας μείωσης της αξίας του στοιχείου που αποσβένεται. Οι αποσβέσεις είναι απαραίτητο να γίνονται κατά τρόπο συστηματικό και ομοιόμορφο και να διενεργούνται με βάση τις ειδικές διατάξεις της Νομοθεσίας που ισχύει κάθε φορά και σύμφωνα με τους συντελεστές που ορίζει το ΠΔ 100/1998.

Σε περίπτωση που χρησιμοποιηθούν ανώτεροι συντελεστές, η επιχείρηση δεν απαλλάσσεται φορολογικά για τις πρόσθετες αποσβέσεις, ενώ σε περίπτωση χρήσης χαμηλότερων συντελεστών, χάνει το δικαίωμα έκπτωσης των υπόλοιπων αποσβέσεων σε μελλοντικές χρήσεις.

5.1.5. Αποτίμηση

Ένα στοιχείο των ενσώματων ακινητοποιήσεων πρέπει να εμφανίζεται στο κόστος κτήσης του, μειωμένο με τις σωρευμένες αποσβέσεις, εκτός αν συντρέχουν λόγοι που απαιτείται να εμφανίζεται με αναπροσαρμοσμένη αξία, η οποία αποτελείται από την πραγματική του αξία την ημέρα της αναπροσαρμογής μειωμένη κατά τις μεταγενέστερες σωρευμένες αποσβέσεις και τις μεταγενέστερες ζημίες απομείωσης.

Οι αναπροσαρμογές της αξίας των παγίων πρέπει να γίνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα, ώστε οι λογιστικές αξίες να μη διαφέρουν ουσιωδώς από τις πραγματικές. Η αύξηση ή η μείωση της λογιστικής αξίας του παγίου καταχωρείται σε πίστωση ή χρέωση του λογαριασμού των Ιδίων Κεφαλαίων. Ενώ αν η αύξηση αυτή έπεται μιας προγενέστερης απομείωσης της αξίας του στοιχείου καταχωρείται στα έσοδα. Οι αναπροσαρμογές αυτές πρέπει να γίνονται με βάση την εκτίμηση που αναλαμβάνεται από επαγγελματίες εκτιμητές.

Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ, τα πάγια περιουσιακά στοιχεία εμφανίζονται στις Οικονομικές Καταστάσεις στην αξία κτήσης και δεν επιτρέπεται η αναπροσαρμογή της αξίας αυτής. Κατ' εξαίρεση η αναπροσαρμογή επιτρέπεται με εφαρμογή του ειδικού νόμου 2065/1992, ο οποίος καθιέρωσε ότι στην περίπτωση αυτή η αναπροσαρμογή της αξίας των παγίων θεωρείται και αξία κτήσης τους.

5.1.6. Απομείωση

Η αξία ενός περιουσιακού στοιχείου ενδέχεται κατά την πάροδο του χρόνου να μεταβληθεί ως αποτέλεσμα κάποιου σημαντικού γεγονότος όπως είναι:

- η αγοραία αξία ενός περιουσιακού στοιχείου να είχε μειωθεί σημαντικά πέραν του αναμενόμενου
- αλλαγές στο τεχνολογικό, οικονομικό και νομικό περιβάλλον της επιχείρησης
- αύξηση των επιτοκίων της αγοράς που αναφέρονται στην απόδοση των περιουσιακών στοιχείων όπου με δεδομένη την προεξόφληση η άνοδος των επιτοκίων οδηγεί σε μείωση των αξιών
- η λογιστική αξία των καθαρών περιουσιακών στοιχείων (συνολικά) υπερβαίνει την αξία κεφαλαιοποίησης της οικονομικής μονάδας
- απαξίωση ή φυσική ζημιά ενός περιουσιακού στοιχείου
- σχέδια για αναδιάρθρωση, η διακοπή μιας λειτουργίας της οικονομικής μονάδας
- εσωτερικές αναφορές για κακή απόδοση ή λειτουργία ενός περιουσιακού στοιχείου.

Σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα κάθε τέτοια μεταβολή θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη και να εξετάζεται το μέγεθος της επιρροής της στην

αξία του ενδιαφερόμενου παγίου στοιχείου. Οποτεδήποτε υπάρχει μια ένδειξη ότι ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να έχει απομειωθεί θα πρέπει να επανεκτιμάται η ανακτήσιμη αξία του. Για παράδειγμα, μπορεί να επέλθει μείωση της αξίας ενός οικοπέδου λόγω δημιουργίας σκουπιδότοπου στην περιοχή και να αναστραφεί η μείωση αυτή στο μέλλον λόγω απομάκρυνσης του σκουπιδότοπου και δημιουργίας χώρων αναψυχής. Ομοίως, ένα άλλο παράδειγμα είναι η απομείωση της αξίας ενός συμμετοχικού τίτλου π.χ. θυγατρικής εταιρίας λόγω οικονομικών δυσχερειών του περιβάλλοντος στο οποίο λειτουργεί και η εν συνεχεία αναστροφή, λόγω εξάλειψης των δυσχερειών αυτών. Η ζημιά απομείωσης πρέπει να καταχωρείται ως ένα έξοδο στο λογαριασμό αποτελέσματα χρήσης. Στην περίπτωση όμως που η ζημιά απομείωσης αφορά ένα περιουσιακό στοιχείο που απεικονίζεται στην αναπροσαρμοσμένη αξία του η ζημιά αυτή καταχωρείται άμεσα στο λογαριασμό «Διαφορές Αναπροσαρμογής» του περιουσιακού στοιχείου, κατά την έκταση που η ζημιά απομείωσης δεν υπερβαίνει το πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού αυτού και κατά το υπερβάλλον καταχωρείται στο λογαριασμό αποτελέσματα χρήσης.

Μετά την καταχώρηση της ζημιάς απομείωσης, η δαπάνη απόσβεσης του περιουσιακού στοιχείου πρέπει να αναπροσαρμόζεται σε μελλοντικές χρήσεις για να κατανέμεται η αναθεωρημένη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, (μειωμένη με την υπολειμματική αξία του, αν υπάρχει), πάνω σε μια συστηματική βάση στη διάρκεια της απομένουσας ωφέλιμης ζωής του

Όταν καταχωρείται μια ζημιά απομείωσης, η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου μειώνεται γεγονός που επιφέρει παράλληλα και τη δημιουργία μιας αναβαλλόμενης φορολογικής απαίτησης ή υποχρέωσης.

5.1.7. Επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις

Συγγενής, σύμφωνα με το ΔΛΠ 28, αποτελούν επιχειρήσεις οι οποίες δεν είναι ούτε αποτέλεσμα θυγατρικών αλλά και ούτε κοινοπραξιών και μπορούν να επηρεαστούν από τους επενδυτές τους. Οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, όταν αναφερόμαστε για συγγενείς επιχειρήσεις, εμφανίζουν την επένδυση με τη μέθοδο της Καθαρής Θέσης. Σε περίπτωση όμως όπου η επένδυση προορίζεται ώστε να διατεθεί στο μέλλον τότε αυτή θα εμφανιστεί όχι με την μέθοδο της Καθαρής Θέσης αλλά με την μέθοδο του Κόστους Κτήσης

Όσον αφορά την προαναφερθείσα μέθοδο της Καθαρής Θέσης θα πρέπει να αναφέρουμε ότι η λογιστική αξία της εκάστοτε επένδυσης υποβαθμίζεται λόγω των μερισμάτων τα οποία λαμβάνει ο επενδυτής. Ακόμα, δίνεται η δυνατότητα για την επένδυση ώστε να γίνεται αρχικά καταχώρηση στο κόστος κτήσεως μεταβάλλοντας έτσι θετικά ή αρνητικά την λογιστική της αξία και εν συνεχεία να τοποθετηθεί το μερίδιο του επενδυτή είτε στις ζημίες είτε στα κέρδη μετέπειτα της ημερομηνίας απόκτησης.

Όσον αφορά την εφαρμογή της μεθόδου του Κόστους Κτήσης, στην Κ.Α.Χ εμφανίζονται τα κέρδη που προκύπτουν μόνο από το βαθμό έκτασης στον οποίο ο επενδυτής αποκομίζει μερίσματα από τα καθαρά κέρδη της εταιρείας που τα εκδίδει. Τα μερίσματα αυτά εισπράττονται μετέπειτα της ημερομηνίας απόκτησής τους. Στην περίπτωση στην οποία μιλάμε για μερίσματα τα οποία εισπράττονται επιπροσθέτως των παραπάνω κερδών τότε αυτά χρησιμοποιούνται αφαιρετικά στο κόστος της επένδυσης εφόσον λογαριάζονται ως ανακατάληψη επένδυσης.

5.1.8. Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις

Όσον αφορά τα ΔΠΧΑ σχετικά με τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις συντάσσονται σύμφωνα με το λογιστικό πλαίσιο που παρουσιάζουν τα παρακάτω πρότυπα: Δ.Π.Χ.Α 3, <<Συνενώσεις Επιχειρήσεων>> Δ.Λ.Π 27, <<Ενοποιημένες και ιδιαίτερες οικονομικές καταστάσεις>> Δ.Λ.Π 28, <<Επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις>> και Δ.Λ.Π 31, <<Συμμετοχές σε κοινοπραξίες>> και Διερμηνεία 12 <<Μονάδες Ειδικού Σκοπού>>.

Το έτος 1987 είναι το πρώτο που, οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις αντιμετωπίζουν θέμα όσον αφορά τα ΕΛΠ, με τις διατάξεις της 7^{ης} οδηγίας σύμφωνα με τον Ν.2190 /1920 καθώς και η εμφάνιση του νόμου στο σχετικό κεφάλαιο 13, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται τα άρθρα 90 έως 133.

Όσον αφορά το ΔΛΠ 27 οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να καταρτιστούν ξεχωριστά με από τα αριθμητικά όρια τα οποία ισχύουν για τις εταιρείες του ομίλου, μόνη προϋπόθεση τον έλεγχο της μητρικής εταιρίας επί της θυγατρικής.

Τα Ε.Λ.Π αναφέρουν ότι, όπου συναντάται θυγατρική και μητρική σχέση, ερευνάτε η υποχρέωση κατάρτισης ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, εξετάζοντας αριθμητικά κριτήρια για ορισμένα επαναλαμβανόμενα έτη. Ο νόμος 2190/1920 και πιο συγκεκριμένα το άρθρο 92 ορίζει ότι εφόσον είναι υποχρεωτική η σύνταξη ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων τουλάχιστον τα δύο τρίτα των αριθμητικών κριτηρίων τα οποία αφορούν δύο συνεχόμενες χρήσεις πρέπει να πληρούνται για τις εταιρείες του ομίλου.

Αυτά τα κριτήρια είναι:

- 1) σύνολο ισολογισμού: >Ευρώ 3,7 εκ.,
- 2) κύκλος εργασιών: τουλάχιστον >Ευρώ 7,4 εκ και
- 3) μέσος όρος προσωπικού: >250 άτομα.

Κατά τα λεγόμενα του Δ.Λ.Π 27, υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις απαλλαγών οι οποίες όμως πρακτικά καταλήγουν σε δύο διαφοροποιήσεις. Η μία αναφέρεται

σε μη εισηγμένη η οι οποία συμπεριλαμβάνει τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις της στην μητρική της, προϋποθέτοντας και κάποια κριτήρια.

Στην δεύτερη περίπτωση περιλαμβάνονται θυγατρικές που κατηγοριοποιήθηκαν ως <<κατεχόμενες για πώληση>> αμέσως μετά την απόκτηση τους. Σχετικά με τον κωδ. Ν.2190/1920, η μητρική μπορεί να απαλλαγεί από την κατάρτιση ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, όπως επίσης υπάρχει η δυνατότητα από την ολική ενοποίηση να γίνει εξαίρεση θυγατρικών (άρθρα 91-95,97-99). Συγκεκριμένα στο άρθρο 97, Ν.2190 οι θυγατρικές εταιρείες που έχουν την δυνατότητα απαλλαγής από την ολική ενοποίηση και εμφανίζουν δευτερεύον ενδιαφέρον ή η συγκέντρωση και αποστολή πολυδάπανων στοιχείων ή ακόμα και δυσκολίες στην άσκηση των δικαιωμάτων της μητρικής επί της περιουσίας ή στην διαχείριση της προς ενοποίηση επιχείρησης.

Κατά τα λεγόμενα του Δ.Λ.Π 27 η ημερομηνία απόκτησης μια θυγατρικής σημαίνει αμέσως και την συνένωση των αποτελεσμάτων της.

Όπως προβλέπεται από τον Ν.2190/1920 για σύσσωμη ένωση των επιχειρήσεων θα υποχρεούται να γίνει για όλη την χρήση και είναι προφανές ότι υφίσταται η υποχρέωση σύνταξης οικονομικών καταστάσεων από το πρώτο κιάλας έτος. Σχετικά με το Δ.Π.Χ.Α 3 αναγνωρίζεται ως υπεραξία αναγνωρίζεται η προκύπτουσα διαφορά μεταξύ του κόστους απόκτησης μιας θυγατρικής και της εύλογης αξίας στην οποία έχει αποκτηθεί. Έτσι σύμφωνα με το πρότυπο αυτό, η υπεραξία δίνετε από τη διαφορά μεταξύ της αξίας κτήσεως της συμμετοχής σε ενοποιούμενη θυγατρική εταιρία και της αντίστοιχης εύλογης αξίας της συμμετοχής αυτής, που προκύπτει, κάθε φορά ύστερα από την επανεκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων που αφορούν την θυγατρική εταιρεία η οποία γίνετε στην εύλογη αξία.

Όταν έρθει στην κατοχή μας μια θυγατρική ο υπολογισμός της αξίας της σε ευλογία αξία, πραγματοποιείται στην ημερομηνία απόκτησης της. Στον υπολογισμό της εύλογης αξίας της θυγατρικής μπορούν να υπολογιστούν οι αξίες των άυλων στοιχείων, οι οποίες δεν εμφανίστηκαν στις οικονομικές καταστάσεις της, με την προϋπόθεση να μπορούν να υπολογιστούν αξιόπιστα. Τα παραπάνω είναι σύμφωνα με το ΔΠΧΑ 3.

Όσο αφορά το άρθρο 103 του κωδ. Ν2190/1920, η ανομοιότητα ανάμεσα στην αξία κατοχής της συμμετοχής σε ενοποιημένη θυγατρική εταιρία και αντίστοιχα στην λογιστική αξία που υφίσταται κατά την ημερομηνία που αποκτήθηκε, θεσπίζονται ως διαφορά ενοποίησης. Να αναφέρουμε ότι η κατανοητής διαφοράς αυτής στα συνενωμένα περιουσιακά στοιχεία της θυγατρικής με την προϋπόθεση ότι υπάρχουν βασίμως, υπεραξίες στα στοιχεία αυτά. Αξίες άυλων στοιχείων δεν μπορούν να αναγνωρισθούν εφόσον δεν υπήρχαν στις οικονομικές καταστάσεις της θυγατρικής.

Μέθοδος της αγοράς, σύμφωνα με το ΔΠΧΑ 3 όλες οι συνενώσεις επιχειρήσεων γίνονται με την μέθοδο της αγοράς. Σύμφωνα με τα ΕΛΠ οι επιχειρήσεις

διακρίνονται και διαχωρίζονται σχετικά με τις αγορές των συμμετοχών η τις εξαγορές των συνόλων.

Σχετικά με τα ΔΠΧΑ, βγαίνει το συμπέρασμα ότι κατά την ενοποίηση εμφανίζεται στο ενεργητικό του ενοποιημένου ισολογισμού η υπεραξία η οποία δεν υπόκειται σε αποσβέσεις αλλά σε έλεγχο απομείωσης της αξίας του.

Το άρθρο 103του κωδ. Ν.2190/1920 προβλέπει ότι εφόσον υπάρξει υπεραξία τότε αυτή μεταφέρεται άμεσα στα ενοποιημένα αποτελέσματα, επιπλέον ορίζει ότι οι διαφορές ενοποίησης υπόκεινται αποσβέσεις οι οποίες γίνονται είτε σε ίσα τιμήματα που δεν υπερβαίνουν τα 5 έτη είτε εφάπαξ.

Με βάση τα ΔΠΧΑ η εύλογη αξία των αποσβεσμένων πάγιων περιουσιακών στοιχείων , που προσδιορίζονται από την ημερομηνία απόκτησης μιας συνενωμένης εταιρίας και της ανάλογης λογιστικής αξίας που αποσβένετε στην διάρκεια της συνένωσης σε σχέση με την ωφέλιμη ζωή που έχει απομείνει στα πάγια. Τα παραπάνω αφορούν τον λογιστικό χειρισμό της διαφοράς μεταξύ της λογιστικής και της εύλογης αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται αποσβέσεις .Πρακτικά η αναφερόμενη διαφορά καταχωρείται ως διαφορά ενοποίησης.

Σχετικά με τα ΔΠΧΑ, ο καταμερισμός των δικαιωμάτων μειοψηφίας πραγματοποιείται από τα ίδια κεφάλαια από τα οποία υπολογίζονται οι εύλογες αξίες των επιμέρους περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων οποία έχουν προσδιοριστεί στην διάρκεια αγοράς, από την μητρική εταιρία αναλογούντων εσόδων που προέκυψαν μετά την αγορά και δεν διαμοιράστηκαν. Το δικαίωμα αυτό με βάση τα ΕΛΠ σχηματίζει τα ίδια κεφάλαια κάθε νόμιμης χρήσης.

Σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π 27, στην καθαρή θέση των ενοποιημένων θυγατρικών εταιριών βρίσκονται τα δικαιώματα μειοψηφίας τα οποία έχουν σαφείς διαφορές με τις Υποχρεώσεις και τα Ίδια Κεφάλαια του ενοποιημένου ισολογισμού.

Το ΔΛΠ 28 αναφέρει αρχές για τον ουσιώδη χαρακτηρισμό μιας επιχείρησης ως συγγενούς. Ορίζεται σαν κριτήριο από τον Ν.2190/1920 ότι το ποσοστό συμμετοχής πρέπει να είναι μεγαλύτερο του 1/5 καθώς και το ότι η εταιρεία να μην είναι θυγατρική.

Υπάρχει και η δυνατότητα απαλλαγής μια συγγενούς επιχείρησης από την ενοποίηση με μοναδικό κριτήριο, η εταιρεία να μην έχει χρέος σύνταξης ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων. Η περίπτωση διακοπτόμενων δραστηριοτήτων σχετικά με το ΔΠΧΑ 5 αποτελεί εξαίρεση. Μια συγγενής επιχείρηση έχει την δυνατότητα να εξαιρεθεί από την ενοποίηση εφόσον κριθεί ότι δεν υπάρχει ουσιώδη επιρροή στις ενοποιημένες οικονομικές της καταστάσεις.

Όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος ενοποίησης συγγενούς εταιρείας με την μέθοδο της καθαρής θέσης πρέπει αρχικά να αναγνωρισθούν στα ενοποιημένα αποτελέσματα τα ανάλογα αποτελέσματα της συγγενούς, μετασχηματίζοντας την

συμμετοχή της. Έπειτα η μεταβολή της καθαρής θέσης της συγγενούς αναγνωρίζεται στα ενοποιημένα ίδια κεφάλαια, από στοιχεία που αναγνωρίστηκαν αμέσως στα ίδια κεφάλαια της συγγενούς σύμφωνα με το ΔΛΠ 28.

Ακόμα όσον αφορά το ΔΛΠ 28 και την απομείωση των αποτελεσμάτων από συναλλαγές με συγγενή επιχείρηση, συναλλαγές του ομίλου με την συγγενή που προκύπτει κέρδος ή ζημιά πρέπει να απαλείφονται με επίπτωση στα ενοποιημένα αποτελέσματα, όσον αφορά τις συμμετοχές του ομίλου στην συγγενή εταιρεία. Αντίθετα δεν υπάρχουν ακριβείς οδηγίες από τα ΕΛΠ σχετικά με κέρδη και ζημιές που δεν έχουν πραγματοποιηθεί.

Το μεγαλύτερο όριο μείωσης της συμμετοχής σε συγγενή αναφορικά με το ΔΛΠ 28, είναι το πόσο αυτό της αξίας της συμμετοχής, με αναλογία στην καθαρή θέση. Στα ΕΛΠ δεν υπάρχει κάτι σχετικό.

Η υπεραξία που εμφανίζεται στην απόκτηση συγγενούς εταιρείας εξετάζεται ετησίως για απομείωση, χωρίς να αποσβένεται, σχετικά με τα ΔΛΠ.Ο Ν.2190/1920 μας αναφέρει ότι η εμφάνιση της χρεωστικής υπεραξίας από την απόκτηση της συγγενούς παίρνει θέση στα έξοδα εγκατάστασης, τα οποία θα αποσβεσθούν ή κατά την διάρκεια μιας πενταετίας ή εφάπαξ.

Αναφορικά με το ΔΛΠ 31 πραγματοποιείται καθορισμός κοινοπραξίας και οριοθέτηση, καθώς υπάρχουν και ειδικές πρόνοιες για την λογιστική αντιμετώπιση. Σχετικά με τις κοινοπραξίες από τον κωδ. Ν.219/1920 δεν υπάρχει αναφορά σχετικά με τις κοινοπραξίες. Πρακτικά και κατά τα λεγόμενα των Ε.Λ.Π δεν είναι αναγκαία η αναλογική μέθοδος ενοποίησης, στις οικονομικές καταστάσεις που εφαρμόζουν αυτά τα πρότυπα η αναλογική ενοποίηση δεν χρησιμοποιείται για τις κοινοπραξίες, αλλά εμφανίζονται με μειωμένους πιθανούς κινδύνους και έξοδα κατά την κτήση τους. Επιπρόσθετα υπάρχουν και οι κοινοπραξίες που κάνουν την εμφάνισή τους στις οικονομικές καταστάσεις των κοινοπρακτούντων σχετικά με την αλλαγή της καθαρής τους θέσης. Φυσικά και σε αυτή την περίπτωση εντοπίζονται ανομοιότητες αναφορικά με την μέθοδο της καθαρής θέσης.

5.2. Μετάβαση από ΕΛΠ σε ΔΛΠ στην Ελλάδα

Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στην Ελλάδα καθορίστηκε με τον Ν.2992/2002. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του σχετικού νόμου, προβλέπονται τα εξής:*(Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, 2005)*

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα εφαρμόζονται στη χώρα μας κατά την κατάρτιση των δημοσιευμένων Οικονομικών Καταστάσεων οι οποίες εμπεριέχουν:

(Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα , 2005)

- Τον Ισολογισμό.
- Την Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης.(Κ.Α.Χ)
- Την Κατάσταση Μεταβολών των Ιδίων Κεφαλαίων.
- Την Κατάσταση Ταμειακών Ροών.(Κ.Τ.Ρ)
- Τις σημειώσεις σχετικές με τις Οικονομικές Καταστάσεις.

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα τηρούνται υποχρεωτικά για τις εταιρείες οι οποίες έχουν εισήχθη στο Χρηματιστήριο Αθηνών.

Συμπεριλαμβάνονται, ακόμα στις Οικονομικές Καταστάσεις που χρησιμοποιούν Δ.Λ.Π και οι :

- Οικονομικές Καταστάσεις των μητρικών εταιρειών ο οποίες είναι ατομικές.
- Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις των ομίλων εταιρειών οι οποίες εξάγονται με ευθύνη των μητρικών.

Η τήρηση των Δ.Λ.Π. αναφέρεται στις Οικονομικές Καταστάσεις (ετήσιες ή περιοδικές) που καταρτίζονται κατά τις διαχειριστικές χρήσεις ή περιόδους οι οποίες λήγουν από την 31 /12/2003 και μετά.(Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα , 2005)

Συνακόλουθα, συμπερασματικά για την Ελλάδα τα ΔΛΠ (Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα), ή ΔΠΧΠ (Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης), όπως ονομάζονται πλέον, θα εφαρμοσθούν υποχρεωτικά στη χώρα μας, όπως και στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση για πρώτη φορά στη χρήση 2005.

Αυτό σημαίνει κατάρτιση Οικονομικών Καταστάσεων της χρήσης 2004 για συγκριτικούς σκοπούς της χρήσης 2005, όπως και κατάρτιση του Ισολογισμού ενάρξεως της 31.12.2003, ο οποίος θα αποτελέσει και το σημείο εκκίνησης στα Δ.Π.Χ.Π. (Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Ανάλυσης). Το βασικό «αγκάθι» στην Ελληνική περίπτωση είναι η υποχρέωση των επιχειρήσεων να δημοσιεύουν τριμηνιαίες Οικονομικές Καταστάσεις. Βάσει αυτής, με τη μέχρι τώρα ισχύουσα νομοθεσία για τις περιοδικές Οικονομικές Καταστάσεις, αυτές περιέχονταν στο Προεδρικό Διάταγμα 360/1985 και εντάσσονταν στον κύκλο αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.(Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα , 2005)

Τα Δ.Π.Χ.Π. εμπεριέχουν αρχές, οι οποίες παρέχουν ουδέτερη χρηματοοικονομική πληροφόρηση, δηλαδή οι αρχές τους δεν είναι ούτε συντηρητικές, όπως ήταν μέχρι σήμερα, ούτε επιθετικές. Συνεπώς, οι Οικονομικές Καταστάσεις θα εμφανίζουν την πραγματικότητα της εκάστοτε επιχείρησης σε κάθε ημερομηνία Ισολογισμού, στα πλαίσια αυτών που ισχύουν στην αγορά.(Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα , 2005)

Η απεικόνιση, όμως, της πραγματικότητας σε κάθε ημερομηνία που συντάσσονται οικονομικές καταστάσεις, απαιτεί εκτεταμένη χρήση λογιστικών εκτιμήσεων, με συνέπεια τον υποκειμενισμό σε σημαντικό βαθμό στις οικονομικές καταστάσεις, την αποκλειστική ευθύνη των οποίων και φέρει η διοίκηση των επιχειρήσεων. Αυτή η διαδικασία όμως προϋποθέτει τη θωράκιση των θεσμικών και ελεγκτικών μηχανισμών.

Με δεδομένη τη διαφορετική φιλοσοφία που εισάγουν τα Δ.Π.Χ.Π. και τη συγκεκριμένη φιλοσοφία των φορολογικών αρχών που λειτουργούν σε διαφορετική βάση (και έτσι πρέπει να λειτουργούν), η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Π., ενδεχομένως και σε μεγάλο βαθμό, να οδηγήσει στη σύνταξη δύο παράλληλων σειρών οικονομικών καταστάσεων, μια για λογιστικούς και μια για φορολογικούς σκοπούς.

Η πρώτη εφαρμογή των νέων προτύπων αφορά τις Εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών Ανώνυμες Εταιρείες, υποχρεωτικά, με βάση το Νόμο 3229/2004 (ενημερωμένο με ιούς νόμους 3296/14.12.2004 και 3301/32.12.2004), το Νόμο 2992/2002 (ενημερωμένο με ιούς νόμους 3148/5.6.2003 και 3301/23.12.2004) και ιούς Κανονισμούς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 1606/2002, 1725/2003, 707/2004, 2086/2004, 2236/2004, 2237/2004, 2238/2004, 211/2005, 1073/2005 και 1751/2005. Αφορά, επίσης, και τις μη Εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών Ανώνυμες Εταιρείες και Εταιρείες Περιορισμένης Ευθύνης, οι οποίες μπορούν να χα εφαρμόσουν προαιρετικά από 1/1/2005, αλλά με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της εταιρείας. Παράλληλα ισχύουν και στις μη εισηγμένες εταιρείες όλοι οι προαναφερθέντες Νόμοι και Κανονισμοί. (Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, 2005)

Συνεπώς η δυνατότητα αποτίμησης των μετοχών των μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο στην τιμή κτήσης τους και για τις διαχειριστικές περιόδους που λήγουν την 31 /12/2004 και 30/6/2005. Με τον τρόπο αυτό, οι μετοχές ή οι συμμετοχές εισηγμένων εταιρειών σε μη εισηγμένες, αποφεύγουν τις απώλειες του χαρτοφυλακίου λόγω της χρηματιστηριακής πτώσης των τελευταίων χρόνων. Αυτή η πτώση δεν εμφανίστηκε στις Οικονομικές Καταστάσεις του πρώτου εξαμήνου του 2005.

Επιπλέον παρέχεται η ευχέρεια στις επιχειρήσεις να τηρούν τα λογιστικά τους Βιβλία είτε με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, είτε με βάση τους ισχύοντες κανόνες της Ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας. Πρόκειται για μια διευκόλυνση ενάντια στο πνεύμα των ΔΑΠ, με την οποία οι επιχειρήσεις «αγοράζουν χρόνο» για την πλήρη προσαρμογή των λογιστηρίων τους στα δεδομένα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Όσες επιχειρήσεις επιλέξουν την τήρηση των Βιβλίων τους με βάση τα ΔΑΠ υπόκεινται στην υποχρέωση σύνταξης Πίνακα Συμφωνίας Λογιστικής - Φορολογικής Βάσης και Φορολογικών Αποτελεσμάτων Χρήσης και Σχηματισμού Φορολογικών Αποθεματικών. Επίσης πρέπει οι εταιρείες να τηρούν Φορολογικό Μητρώο Παγίων Περιουσιακών Στοιχείων, το οποίο μπορεί να εμπεριέχεται στο κύριο Μητρώο Παγίων Περιουσιακών Στοιχείων.

Κατά την πρώτη εφαρμογή των νέων προτύπων από τις εταιρείες, αυτές μπορούν να εκπίπτουν από τα έσοδα το αναπόσβεστο υπόλοιπο των εξόδων πρώτης εγκατάστασης και λοιπών εξόδων πολυετούς απόσβεσης. Έτσι, το αναπόσβεστο υπόλοιπο των εξόδων αυτών που υπήρχαν έως 31/12/2004 (τα οποία με βάση τα ΔΛΠ θα έπρεπε να διαγραφούν απευθείας στα Ίδια Κεφάλαια), θα συνεχίσει να εκπίπτει «και μέχρις εξαντλήσεώς του». (Αποστόλου & Παπαδήμος, Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, 2005)

Κεφάλαιο 6: Οικονομικές Καταστάσεις

6.1. Λογιστική προσέγγιση των οικονομικών καταστάσεων

Οι επιχειρήσεις εκφράζουν τις οικονομικές τους καταστάσεις βασισμένες σε ένα συγκεκριμένο λογιστικό πλαίσιο για την τήρηση του οποίου υπεύθυνη είναι η διοίκηση.

Όπως γίνεται συνήθως στις περισσότερες επιχειρήσεις, οι οικονομικές καταστάσεις τους συντάσσονται είτε λόγω των υποχρεώσεων που προκύπτουν βάση του νομοθετικού πλαισίου λειτουργίας τους ως νομικά πρόσωπα, είτε από το νομοθετικό πλαίσιο των χρηματιστηρίων όπου δραστηριοποιούνται και βρίσκονται οι μετοχικοί και άλλοι τίτλοι που έχουν εξάγει οι ίδιες επιχειρήσεις όταν μιλάμε για οντότητες δημοσίου συμφέροντος.

Συνεπώς η διοίκηση της επιχείρησης προκειμένου να συντάξει σωστές οικονομικές καταστάσεις ακολουθεί συγκεκριμένα λογιστικά πρότυπα και αρχές. Τα πρότυπα και οι αρχές αυτές κυρίως είναι αυτά τα οποία ακολουθεί και αναγνωρίζει η χώρα στην οποία λαμβάνει έδρα η επιχείρηση. Σε περίπτωση που πρόκειται για οντότητα δημοσίου ενδιαφέροντος, τότε τα λογιστικά πρότυπα συντάσσονται σύμφωνα με αυτά που έχει επιλέξει το κάθε χρηματιστήριο το οποίο έχει εισάγει τους τίτλους προς διαπραγμάτευση, μετοχικούς ή ομολογίες. Σε αυτή την περίπτωση η διοίκηση της επιχείρησης δεν έχει πολλές επιλογές

εφόσον δεν γίνεται να παρεκκλίνει από το λογιστικό πλαίσιο που θα εφαρμοστούν οι οικονομικές καταστάσεις. (Νιάρχος, 2004)

Σε οποιαδήποτε των περιπτώσεων σίγουρα, είναι στο χέρι της διοίκησης αν θα εφαρμόσει και θα υιοθετήσει τα εκτός των υποχρεωτικών προς τήρηση πρότυπα και τα άλλα διαφορετικά λογιστικά πρότυπα με αποτέλεσμα οι οικονομικές καταστάσεις της να εμφανίζονται με διαφορετική μορφή. Πολλές φορές αυτό συμβαίνει διότι οι διοικούντες της επιχείρησης απευθύνονται κυρίως σε χρήστες των οικονομικών καταστάσεων που πιθανόν να μην κατανοούν το λογιστικό πλαίσιο με το οποίο συντάσσονται οι οικονομικές καταστάσεις είτε στο πλαίσιο αυτό υπάρχει ελλείψεις χρηματοοικονομική πληροφόρηση προς τους χρήστες τους.

Πλέον είναι γνωστό ότι είτε επιβάλλεται με τον νόμο, είτε αποτελεί την μοναδική επιλογή της διοίκησης της επιχείρησης η σύνταξη και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων, αυτή συνδέεται με την χρηματοοικονομική πληροφόρηση και την ποιότητα της πληροφόρησης που επιθυμεί να παρέχει η επιχείρηση αυτή στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων.

6.2. Οι Χρήστες των οικονομικών καταστάσεων

Βασικότεροι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων είναι κυρίως τρίτοι οι οποίοι δεν είναι απαραίτητο να είναι και χρήστες αυτών των καταστάσεων ούτε και εμπλεκόμενοι στα διοικητικά της επιχείρησης αυτής. Οι χρήστες λοιπόν αυτοί ενδιαφέρονται βασικά για τις χρηματοοικονομικές πληροφορίες που εμπεριέχονται στις οικονομικές καταστάσεις.

Είναι γνωστό ότι η μελέτη της ιστορικής χρηματοοικονομικής πληροφόρησης από τους ενδιαφερόμενους για τις οικονομικές καταστάσεις είναι διαφορετική και εξαρτάται τόσο από την ομάδα των χρηστών που την αναλύει καθώς και τους στόχους που αυτοί επιδιώκουν να εκπληρώσουν. Βασικός λόγος του ενδιαφέροντος των χρηστών των καταστάσεων αυτών είναι κυρίως οικονομικού ενδιαφέροντος αλλά μερικές φορές και δημοσιογραφικού ή εκπαιδευτικού ενδιαφέροντος.

Οι επενδυτές- μέτοχοι της επιχείρησης οι οποίοι ανήκουν στην βασικότερη η αλλιώς πρώτη ομάδα χρηστών της επιχείρησης σύμφωνα με τα παραπάνω είναι αυτοί οι οποίοι επιθυμούν να είναι πάντα ενημερωμένοι για την αποδοτικότητα της διοίκησης όπως αυτή εμφανίζεται στο τέλος κάθε περιόδου ή έτους χρήσης καθώς και να παίρνουν πληροφόρηση για τη κατάσταση των επενδύσεών τους.

Ακόμα μια εξίσου σημαντική ομάδα που χρησιμοποιεί τις οικονομικές καταστάσεις είναι οι δανειστές της κάθε επιχείρησης. Σε αυτή την ομάδα εντάσσονται κυρίως οι δανειοδότες τράπεζες οι οποίες ενδιαφέρονται για την είσπραξη των χρημάτων που έχουν δανείσει στην επιχείρηση, δηλαδή την

αποπληρωμή του δανείου. Επιπλέον ανήκουν και οι διάφοροι πιστωτές οι οποίοι θέλουν να είναι σίγουροι για την αποπληρωμή όσων τους οφείλει η επιχείρηση.

Στην Τρίτη ομάδα η οποία παραμένει εξίσου σημαντική όσο και οι παραπάνω δύο, συμπεριλαμβάνονται οι αναλυτές οι οποίοι παρακολουθούν την επιχείρηση εφόσον είναι οι αρμόδιοι για την ενημέρωση των επενδυτών όταν πρόκειται να γίνει μία συναλλαγή.

Επιπροσθέτως αξιόλογη και σημαντική ομάδα η οποία χρησιμοποιεί τις οικονομικές καταστάσεις μίας επιχείρησης είναι τα στελέχη που την απαρτίζουν συμπεριλαμβανομένων και των εργαζόμενων. Αυτοί συνδέονται πλήρως με την επιχείρηση και ενδιαφέρονται το ίδιο εφόσον και οι δύο λαμβάνουν αμοιβές από την ορθή λειτουργία της επιχείρησης.

Οι πελάτες της ενίοτε επιχείρησης αποτελούν έναν επιπλέον σημαντικό χρήστη των οικονομικών καταστάσεων. Αυτή η κατηγορία κυρίως ενδιαφέρεται για την ορθή λειτουργία της επιχείρησης καθώς θέλουν να έχουν μακροχρόνιες σχέσεις σε περίπτωση που χρειαστούν κάτι για παράδειγμα ένα ανταλλακτικό.

Κλείνοντας το κράτος αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές ομάδες χρηστών αφού είναι αυτό το οποίο συμπεριλαμβάνει και τις εποπτικές αρχές. Με τον όρο εποπτικές αρχές εννοούμε είτε την πλευρά των φορολογικών εσόδων είτε τη κρατική εποπτεία που είναι υποχρεωμένη να ασκεί σε μερικούς τύπους επιχειρήσεων όπως βιομηχανίες φαρμάκων, εταιρείες ασφάλειας κλπ.

6.3. Λογιστική Ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων

Ο σημαντικότερος σκοπός για τον οποίο γίνεται λογιστική ανάλυση στις οικονομικές καταστάσεις κάθε επιχείρησης είναι ούτως ώστε να μπορέσει να εκτιμηθεί ο βαθμός αντανάκλασής τους στην επιχειρηματική και οικονομική πραγματικότητα.

Ισχύει ότι για κάθε επιχείρηση, η λογιστική εικόνα της ιστορικής χρηματοοικονομικής πληροφόρησης που εμφανίζεται στις οικονομικές τους καταστάσεις αντιπροσωπεύει την επιχειρηματική κουλτούρα της χώρας στην οποία εκδίδει της δραστηριότητές της η επιχείρηση. (Θανοπούλου & Βασιλατου, 1996)

Οι ενδιαφερόμενοι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων είναι εκείνοι οι οποίοι αναλύουν τις οικονομικές καταστάσεις και προσπαθούν να εντοπίσουν ανάμεσα τους πιθανή «λογιστική ευελιξία». Επιπλέον τους ενδιαφέρουν οι οικονομικές εκτιμήσεις που γίνονται από τη διοίκηση κυρίως ως προς το εάν είναι ακριβείς έτσι ώστε να βρεθεί ο βαθμός παραμόρφωσης των οικονομικών μεγεθών

Σκοπός των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων είναι να μεταβαίνουν σε λογιστικές τακτοποιήσεις όταν παρατηρηθεί «λογιστική στρέβλωση» ούτως ώστε οι οικονομικές αυτές καταστάσεις να παρουσιάζουν αντικειμενικότερη

πληροφόρηση. Στη συνέχεια, γίνεται χρηματοοικονομική ανάλυση χρησιμοποιώντας τους αριθμοδείκτες.

Για τη συγκεκριμένη εργασία ο όρος «λογιστική ευελιξία» δεν χρησιμοποιείται όπως συνήθως δηλαδή με την λογιστική ορολογία, αλλά χρησιμοποιείται με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν να σχολιαστούν και να ερμηνευτούν τα σημεία εκείνα των οικονομικών καταστάσεων όπου παρέχεται η δυνατότητα λογιστικών χειρισμών σύμφωνα με το λογιστικό πλαίσιο που ακολουθεί η ενίοτε επιχείρηση.

Σύμφωνα με τις ορίζουσες Ελληνικές Λογιστικές Αρχές που ισχύουν στη χώρα μας, ένα παράδειγμα είναι η αδυναμία πρόβλεψης για αποζημίωση προσωπικού. Η ικανότητα αυτή είναι κατανοητή αν αναλογιστεί κανείς την απόκλιση μεταξύ του φορολογικού δικαίου και του εμπορικού η οποία καταλήγει στο ΕΓΛΣ να αποδέχεται δύο λογιστικούς χειρισμούς.

Ένα ακόμα μικρό παράδειγμα «λογιστικής ευελιξίας» είναι η αδυναμία αναγνώρισης των φόρων που αναβάλλονται καθώς και η αδυναμία πρόβλεψης από πιθανούς πρόσθετους φόρους που πρόκειται να έχει η επιχείρηση από τυχόν φορολογικούς ελέγχους των φορολογικών αρχών. Μερικές τέτοιες περιπτώσεις θα αναλυθούν στην παρακάτω.

Αξίζει να αναφέρουμε σε αυτό το σημείο ότι η «λογιστική στρέβλωση» δεν αναφέρεται απαραίτητα σε λανθασμένες στις οικονομικές καταστάσεις. Θα θεωρήσουμε όμως για τους εύλογους σκοπούς της εργασίας ότι η «λογιστική στρέβλωση» συνεπάγεται σε λανθασμένη απεικόνιση ενός λογιστικού μεγέθους η οποία οφείλεται στην υιοθέτηση ενός λογιστικού προτύπου το οποίο όμως δεν θεωρείται ως η κατάλληλη.

6.4. Ποιότητα ιστορικής πληροφόρησης των οικονομικών καταστάσεων

Είναι σημαντικό για τις οικονομικές καταστάσεις να παρουσιάζουν μια αρκετά καλή ποιότητα πληροφοριών καθώς από αυτές επηρεάζονται οι επιχειρηματικές και οικονομικές αποφάσεις που θα ληφθούν.

Η ποιότητα του λογιστικού πλαισίου είναι εκείνη η οποία επηρεάζει την ποιότητα της ιστορικής χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Παράλληλα όμως αυτή η ποιότητα έρχεται σε αντιπαράθεση με την καλή πρόθεση της διοίκησης της επιχείρησης η οποία έχει υποχρέωση να εμφανίζει τις οικονομικές της καταστάσεις αξιόπιστες, έγκυρες και ορθές πληροφορίες για την πορεία της επιχείρησης. Η λογιστική ανάλυση έχει ως απώτερο σκοπό την εκτίμηση του βαθμού με τον οποίον η λογιστική μίας επιχείρησης αντιλαμβάνεται την επιχειρηματική πραγματικότητα και μπορεί να συμμορφώνει τις λογιστικές παρακλήσεις που ενδεχομένως να προκύψουν. *(Palepu, 2007)*

Το 2005 με στόχο να γίνει ένα μέρος υψηλού επιπέδου συζητήσεων ιδρύεται το «Φόρουμ Χρηστών Εταιρικής Αναφοράς». Εκεί θα ανταλλάσσονται απόψεις υψηλού επιπέδου, θα γίνονται συζητήσεις ανάμεσα στους επενδυτές και τους επιχειρηματίες. Το Φόρουμ αυτό διατυπώνει στο σύνολό του επτά αρχές σύμφωνα με τις εταιρικές αναφορές οι οποίες είναι:

1) Αρχικά τα λογιστικά πρότυπα τα οποία εκφράζουν τις εταιρικές αναφορές πρέπει να εμφανίζονται και να είναι κατανοητά και οικεία σε όσους είναι εκπαιδευμένοι στα χρηματοοικονομικά. Συνεπώς τα αποτελέσματα τους δεν θα πρέπει να αποκλίνουν από την οικονομική πραγματικότητα.

2) Η οικονομική πραγματικότητα θα πρέπει να είναι εμφανής στις αναφορές των εταιρειών.

3) Επιθυμία των χρηστών των καταστάσεων για ευκρινείς και κατανοητές γνωστοποιήσεις.

4) Οι πληροφορίες που δύνανται να προσφέρονται από τις εταιρικές αναφορές θα πρέπει να είναι ευκρινείς, συνεπείς και ξεκάθαρες.

5) Οι ταμιακές ροές έχουν ως κύριο σκοπό την σωστή ερμηνεία των ταμειακών εισροών και εκροών κάθε περιόδου. Πιο αναλυτικά όσον αφορά τις ταμιακές ροές, αυτές θα πρέπει να δίνουν σχετικές πληροφορίες σύμφωνα με τους άξονες που διαχειρίζονται τις ταμιακές ροές.

6) Ο ισολογισμός θα πρέπει να έχει ως βασικό σκοπό του την ορθή απεικόνιση των επενδυμένων κεφαλαίων στην επιχείρηση, εμπεριέχοντας και την εναρμόνιση με το νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο και το ιδιοκτησιακό καθεστώς.

7) Οι καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσης θα πρέπει να έχουν ο βασικό σκοπό την ορθή προβολή και τον καθορισμό των αποδόσεων των επενδυμένων κεφαλαίων στην επιχείρηση.

Οι προαναφερθείσες αρχές όταν εφαρμοστούν στο σύνολό τους δίνουν σαν αποτέλεσμα ένα ανώτερης ποιότητας πλαίσιο για τη σωστή παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων. Απαρτίζουν τον βασικό άξονα της λογιστικής ανάλυσης ο οποίος θα χρησιμοποιηθεί κυρίως στις οικονομικές καταστάσεις που θα αναλυθούν παρακάτω στην παρούσα εργασία. Σε δεύτερη φάση να αναφέρουμε ότι παρακάτω θα αναλύσουμε τους αριθμοδείκτες και πώς αυτοί μας βοηθάνε να γίνει η χρηματοοικονομική ανάλυση στις οικονομικές καταστάσεις έτσι ώστε να βρούμε την απόκλιση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκαν από τις παραπάνω αρχές.

6.5. Χρηματοοικονομική ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων

Σύμφωνα με τη χρηματοοικονομική ανάλυση εφαρμόζονται αναλυτικά εργαλεία και συγκεκριμένες τεχνικές πάνω στις οικονομικές καταστάσεις ούτως ώστε να εκπορευτούν και να ερμηνευτούν αξιολογήσεις και σχέσεις που είναι σημαντικές για τη λήψη κυρίως των οικονομικών και επιχειρηματικών αποφάσεων. Καταλήγουμε λοιπόν στο συμπέρασμα ότι με την χρηματοοικονομική ανάλυση μετατρέπονται οι χρηματοοικονομικές πληροφορίες σε πολύτιμες πληροφορίες για τους χρήστες τους, χωρίς να σημαίνει ότι οι πληροφορίες αυτές θα είναι απεριόριστες.

Πιο αναλυτικά, η χρηματοοικονομική ανάλυση αναλύεται σε τρεις φάσεις:

Αρχικά διεξάγετε η επιλογή και ο υπολογισμός ορισμένων σχέσεων ανάμεσα στους αναφερόμενους στις οικονομικές αυτές καταστάσεις σύμφωνα με το σκοπό, και τον επιδιωκόμενο στόχο της χρηματοοικονομικής ανάλυσης.

Στη συνέχεια, στη δεύτερη φάση κατατάσσονται τα δεδομένα με σωστό τρόπο ώστε να είναι εύκολος ο υπολογισμός μεταξύ των σημαντικότερων σχέσεων.

Τέλος στη Τρίτη φάση συμπεριλαμβάνονται η αξιολόγηση η ερμηνεία και η μελέτη των προαναφερθεισών σχέσεων.

Σύμφωνα με τις πιο πάνω φάσεις, οι διαδικασίες τοποθετούνται σε δύο κατηγορίες: Αυτές είναι αρχικά σε συγκρίσεις και μετρήσεις σύμφωνα με τα οικονομικά στοιχεία που παρουσιάζουν οι οικονομικές καταστάσεις για περισσότερα από δύο έτη χρήσεως αλλά και τις συγκρίσεις και μετρήσεις που γίνονται σύμφωνα με τα οικονομικά στοιχεία των καταστάσεων για ένα έτος.

Στη πρώτη κατηγορία αναφέρονται αριθμοδείκτες, συγκριτικές καταστάσεις, αναλύσεις των διαφόρων μεταβολών της οικονομικής κατάστασης κάθε επιχείρησης. Στη δεύτερη κατηγορία συμπεριλαμβάνονται ο τρόπος προσδιορισμού των σχέσεων ενός ισολογισμού και της κατάστασης αποτελεσμάτων.

Αξιοσημείωτο είναι ότι ενώ οι αριθμοδείκτες είναι τα ευρέως γνωστά εργαλεία χρηματοοικονομικής ανάλυσης, συχνά η χρήση τους δεν γίνεται σωστά με αποτέλεσμα πολλές φορές η χρησιμότητά τους να εκτιμείται λάθος.

Ένας αριθμοδείκτης διατυπώνει μία μαθηματική σχέση μεταξύ δύο ποσοτήτων. Η ερμηνεία ενός αριθμοδείκτη αποτελεί περίπλοκη υπόθεση και όχι απλά μια μαθηματική πράξη. Με τη χρήση των αριθμοδεικτών η χρηματοοικονομική ανάλυση περιλαμβάνει τον τρόπο με τον οποίο αξιολογούνται και συνδέονται μεταξύ τους οι οικονομικές καταστάσεις. Ένας αριθμοδείκτης θεωρείται σημαντικός όταν μπορεί να εκφράζει μια σημαντική θέση.

Οι αριθμοδείκτες είναι αρκετά χρήσιμοι και βοηθούν τους αναλυτές ώστε να εντοπίσουν πιθανές ενδείξεις και τυχόν συμπτώματα σύμφωνα με τις υποκείμενες συνθήκες του περιβάλλοντος της επιχείρησης και της διεξαγωγής των οικονομικών καταστάσεων καθώς και των λογιστικών μεγεθών που εμπεριέχονται σε αυτές.

Η σωστή ανάλυση των αριθμοδεικτών των οικονομικών καταστάσεων είναι ικανή να αναδείξει περιοχές για τις οποίες είναι απαραίτητη περισσότερη διερεύνηση. Ακόμα η σωστή ανάλυση μπορούν να προσδιοριστούν σχέσεις και να γίνουν συγκρίσεις μεταξύ των κονδυλίων που αφορούν τις οικονομικές καταστάσεις οι οποίες μπορούν να αποκαλύψουν συνθήκες και τάσεις που είναι αδύνατον να ερμηνευτούν μελετώντας τον κάθε αριθμοδείκτη μεμονωμένα

Οι αριθμοδείκτες κατά τη χρηματοοικονομική ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων επηρεάζονται από μερικούς παράγοντες για τους οποίους είναι σημαντικό να γίνει μία συνοπτική προσέγγιση.

Τέτοιοι παράγοντες είναι πιθανόν να είναι γενικοί παράγοντες από το περιβάλλον της επιχείρησης. Ακόμα μπορεί να είναι η οικονομική θέση που έχει η επιχείρηση στον κλάδο, οι πρακτικές και η στρατηγική της διοίκησης, ακόμα και τα λογιστικά πρότυπα που χρησιμοποιούνται για την συγγραφή αλλά και τη παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων. Στη παρούσα εργασία εστιάζουμε κυρίως στον τελευταίο παράγοντα εφόσον επιθυμούμε την ανάδειξη της σημασίας υιοθέτησης συγκεκριμένων λογιστικών προτύπων για την ορθή απεικόνιση των οικονομικών καταστάσεων.

Στόχος μας είναι η διερεύνηση της επίπτωσης που εκπίπτουν τα λογιστικά πρότυπα προς στην χρηματοοικονομική πληροφόρηση που δίνουν οι οικονομικές καταστάσεις σε ένα πολύπλοκο επιχειρηματικό περιβάλλον και εν αντιστοιχία επηρεάζονται και οι λήψεις των αποφάσεων σχετικά με την επιχείρηση.

Η σωστή ανάλυση και επεξήγηση των αριθμοδεικτών είναι σημαντική φάση στην διεξαγωγή μιας χρηματοοικονομικής ανάλυσης και κρίνεται απαραίτητο να σημειωθεί πως αρκετοί είναι οι αριθμοδείκτες οι οποίοι παρουσιάζουν σημαντικές μεταβολές σε σχέσεις με άλλους. Αυτό γίνεται βασικά λόγω του βαθμού ευαισθησίας σχετικά με τους παράγοντες που τους επηρεάζουν. Συνεπώς για τη διεξαγωγή μιας συγκεκριμένης συνθήκης δεν απαιτείται η χρησιμοποίηση όλων των διαθέσιμων αριθμοδεικτών.

Από μόνοι τους οι αριθμοδείκτες όπως και κάθε άλλη σχέση που πραγματοποιείται στην χρηματοοικονομική ανάλυση δεν αποτελούν αξιοσημείωτο γεγονός. Καλό θα ήταν να αναλύονται συγκριτικά με πιο παλιούς αριθμοδείκτες και προκαθορισμένα πρότυπα ή ακόμα και αριθμοδείκτες διάφορων άλλων επιχειρήσεων.

Σε αυτό το σημείο θα αναφερθούμε στις κυριότερες μεθόδους που εφαρμόζονται για την χρηματοοικονομική ανάλυση των οικονομικών

καταστάσεων. Μπορούμε να τις διαχωρίσουμε σε έξι μεγάλες και βασικές κατηγορίες, πιο αναλυτικά αυτές είναι: η διαγραμματική ή αλλιώς κάθετη μέθοδος αναλύσεως των χρονολογικών σειρών σύμφωνα με τους δείκτες τάσεως και εξεζητημένες μεθόδους οι οποίες εμπεριέχουν διάφορες αναλύσεις όπως αυτή του νεκρού σημείου κ.α.

Παρακάτω θα γίνει εφαρμογή μιας ιδιαίτερης μεθόδου χρηματοοικονομικής ανάλυσης μέσω της οποίας συγκρίνονται αριθμοδείκτες όσον αφορά την ίδια εταιρεία οι οποίοι όμως έχουν τη βάση τους σε δύο εντελώς διαφορετικά παιδιά οικονομικών καταστάσεων και δεν ακλουθούν τα ίδια λογιστικά πλαίσια. Επιπλέον θα αναλύσουμε τι ανάγκες έχουν ως προς την τήρηση των ΕΛΠ οι μεγάλες οντότητες καθώς και πόσες από αυτές είναι μεγάλες στο χρηματιστήριο Αθηνών και σε τι κατηγορίες είναι χωρισμένες. Επιπλέον το έκτο κεφάλαιο θα κάνουμε αναφορά στο κομμάτι της ελεγκτικής που αφορά τις μεγάλες οντότητες καθώς και για ποίο λόγο είναι υποχρεωτική και τα θετικά της ελεγκτικής. Ακόμα θα γίνει μια αναφορά στις εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρείες καθώς και διαχωρισμός τους ανά κλάδο δραστηριότητας ώστε να υπάρχει μια εικόνα του Ελληνικού Χρηματιστηρίου.

Τέλος θα αναφερθούμε στους αριθμοδείκτες καθώς και σε ποια κατηγορία ανήκει ο κάθε ένας και θα δώσουμε ένα παράδειγμα εφαρμογής τους τρία έτη σε έξι επιχειρήσεις που ανήκουν στον ίδιο κλάδο, αναλύοντας τα αποτελέσματα τους. Ακόμα θα αναφερθεί η χρησιμότητα των αριθμοδεικτών για τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων.

Κεφάλαιο 7: Ανάλυση αριθμοδεικτών στις επιχειρήσεις

7.1 Η σπουδαιότητα της χρηματοοικονομικής ανάλυσης στις επιχειρήσεις

Όπως προαναφέραμε, η χρηματοοικονομική ανάλυση των επιχειρήσεων ουσιαστικά είναι το τομέας της χρηματοοικονομικής επιστήμης ο οποίος μελετάει και αναλύει τις οικονομικές καταστάσεις τους με βασική προϋπόθεση να τηρεί τον στόχο κάθε επιχείρησης δηλαδή να αυξάνει την αξία της. Επιπλέον, η ανάλυση βοηθάει στην κρίση των επενδυτών, βοηθάει στην καλύτερη εξυπηρέτηση των καθημερινών της αναγκών και υποχρεώσεων που προκύπτουν. Άλλος ένας σημαντικός τομέας που βοηθάει στην επιχείρηση είναι το πώς θα μπορέσει αυτή να αντιμετωπίσει πιθανόν μελλοντικούς κινδύνους κ.α. (Λαζαρίδης & Παπαδόπουλος, 2005)

Αξιοσημείωτο είναι να αναφέρουμε ότι οικονομικές καταστάσεις που προκύπτουν κάθε χρόνο και αναλύονται αναφέρονται σε οικονομικά αποτελέσματα παρελθόντος εφόσον τα στοιχεία έχουν συλλεχτεί από αποτελέσματα προηγούμενων περιόδων. Συνεπώς δεν είναι σύγχρονες και δεν αντανακλούντα τρέχοντα οικονομικά στοιχεία

της επιχείρησης. Το αποτέλεσμα αυτό πολλές φορές μπερδεύει τους αναλυτές, αυτούς που χρησιμοποιούν τις οικονομικές καταστάσεις καθώς και τους μάνατζερ που ασχολούνται με θέματα ανάλυσης των αποτελεσμάτων των οικονομικών καταστάσεων και μπορούν σε πολλές περιπτώσεις να βγουν είτε λανθασμένα είτε βιαστικά συμπεράσματα σχετικά με μια απόφαση για το μέλλον της επιχείρησης.

Με τον όρο μάνατζερ ή χρηματοοικονομικό αναλυτή, εννοούμε το άτομο εκείνο το οποίο είναι υπεύθυνο για την ορθή χρησιμοποίηση των διαθέσιμων κεφαλαίων με στόχο να αυξάνεται η αξία της επιχείρησης. Ανήκουν και αυτοί στην ομάδα των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων μαζί με τους επενδυτές τους μετόχους, τους πελάτες ακόμα και τους εργαζόμενους όπως έχουμε προαναφέρει. Άλλη μια σημαντική ομάδα είναι οι καθηγητές μαζί με τους φοιτητές των πανεπιστημίων οι οποίοι κάνουν αναλύσεις για μαθησιακού σκοπούς.

Με τον όρο χρηματοοικονομική δυσπραγία εννοούμε την κατάσταση μέσω της οποίας τα ταμειακά διαθέσιμα είναι λιγοστά και επέρχεται αδυναμία ικανοποίησης τις ως προς τρίτους τις τρέχουσες υποχρεώσεις της που σημαίνει ότι η επιχείρηση θα πρέπει σύντομα να κάνει διορθωτικές πράξεις. (Jaffe, 2006)

Η οικονομική δυσπραγία συνήθως γίνεται αισθητή όταν αμελούνται η αργούν να πραγματοποιηθούν οι υποχρεώσεις και οι υποσχέσεις που έχει θέση η επιχείρηση προς τους πιστωτές της. Παρόμοιοι όροι με την οικονομική δυσπραγία να αναφέρουμε ότι είναι η νομική αποτυχία ή η οικονομική αποτυχία.

Προκύπτουν λοιπόν και στη Χρηματοοικονομική Διοίκηση το σύμπλεγμα των 6P's τα οποία είναι: Proper, Prior, Planning, Prevents, Poor, Performance) μέσω των οποίων τονίζεται η σημαντικότητα του χρηματοοικονομικού σχεδιασμού για την μελλοντική εξέλιξη της επιχείρησης (Λαζαρίδης & Παπαδόπουλος, 2005)

7.2 Η χρησιμότητα των αριθμοδεικτών για τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων

Χρηματοοικονομικοί δείκτες ή αλλιώς αριθμοδείκτες είναι οι σχέσεις που μπορούν να συγκρίνουν δύο ή περισσότερα στοιχεία της κατάστασης αποτελεσμάτων χρήσης μίας επιχείρησης. Από μόνος του ένας αριθμοδείκτης είναι αδύνατο να μας δώσει ξεκάθαρη εικόνα της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης. Για να επιτευχθεί αυτό θα πρέπει να συγκριθεί και να ερμηνευθεί σύμφωνα και με άλλους αριθμοδείκτες της προηγούμενων ετών. Για τη σωστή ερμηνεία σημαντικό είναι η σύγκριση να γίνεται σε όμοια στοιχεία. Η σύγκριση γίνεται μεταξύ προτύπων αριθμοδεικτών τα οποία πρότυπα είναι:

- Προηγούμενα έτη χρήσης
- Ανταγωνιστικές επιχειρήσεις
- Αριθμοδείκτες οι οποίοι ανήκουν στο μέσο όρο του κλάδου όπου εντάσσεται η εξεταζόμενη επιχείρηση.

Οι κυριότεροι λόγοι για τους οποίους είναι απαραίτητη η χρήση των αριθμοδεικτών είναι οι εξής:

- Συγκεντρώνουν την συνολική εικόνα της επιχείρησης με την σύγκριση και μελέτη διαφορετικών οικονομικών δεικτών της ίδιας επιχείρησης.
- Μπορούν να κάνουν συγκρίσεις μεταξύ επιχειρήσεων για επιχειρήσεις που οι επιχειρηματικές τους δραστηριότητες ανήκουν στον ίδιο κλάδο.
- Μπορούν να χρησιμοποιηθούν και να συγκρίνουν συγκεκριμένα στοιχεία της ίδιας επιχείρησης για περισσότερες από μία χρήσεις.

7.3 Χρηματοοικονομική Ανάλυση

Η Έννοια της χρηματοοικονομικής ανάλυσης

Η χρηματοοικονομική ανάλυση των καταστάσεων παίζει αρκετά σημαντικό ρόλο στη λειτουργία των επιχειρήσεων. Πιο συγκεκριμένα, αρκετοί είναι αυτοί οι οποίοι ενδιαφέρονται για την οικονομική πορεία και επίτευξη της βιωσιμότητας της επιχείρησης. Οι κύριοι ενδιαφερόμενοι για τα αποτελέσματα της ανάλυσης συνήθως είναι: μέτοχοι, πελάτες, προμηθευτές ακόμα και ακαδημαϊκοί και ερευνητές. Η διαδικασία αυτή λοιπόν μας βοηθάει να κατανοήσουμε σημαντικά μεγέθη σε μία επιχείρηση αλλά και μας δείχνει μελλοντικά την πορεία της επιχείρησης συνεπώς παρέχεται η δυνατότητα να παρθούν καθολικές και έγκυρες αποφάσεις προκειμένου να επέλθει οικονομική ανάπτυξη σε αυτήν. Σημαντικό είναι να γνωρίζει ο αναλυτής ότι τα αποτελέσματα που προκύπτουν αναφέρονται σε μία συγκεκριμένη χρονική στιγμή για παράδειγμα έναν Ισολογισμό οπότε χρειάζεται να είναι αντικειμενικοί.

7.4 Είδη Χρηματοοικονομικής ανάλυσης

Σύμφωνα με τα στάδια της ανάλυσης

Σύμφωνα με αυτόν τον τύπο ανάλυσης, ο αναλυτής είναι εκείνος ο οποίος προκαθορίζει τους στόχους, τις πηγές που θα χρησιμοποιήσει όπως επίσης και με ποίον τρόπο θα πραγματοποιηθεί η επεξεργασία αυτών των στοιχείων.

Ανάλογα με το είδος των συγκρίσεων

Υπάρχουν δύο είδη συγκρίσεων, αυτά είναι: διαχρονική ανάλυση ή επιχειρησιακή ανάλυση. Στην πρώτη περίπτωση γίνεται σύγκριση μεταξύ κάποιων χρονολογικών ετών ενώ στη δεύτερη πραγματοποιείται σύγκριση μεταξύ συγκεκριμένων επιχειρήσεων που ανήκουν στον ίδιο κλάδο.

Σύμφωνα με το ποιος κάνει την ανάλυση

Σύμφωνα με αυτόν τον τύπο ανάλυσης αυτή χωρίζεται σε δύο τμήματα, αυτά είναι:

Εσωτερική ανάλυση και η Εξωτερική ανάλυση.

Ο αναλυτής δύναται να επιλέξει μέσα από μία μεγάλη γκάμα μεθόδων ανάλυσης χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Για την παρούσα εργασία θα αναλύσουμε μόνο μία την πιο διαδεδομένη μέθοδο, αυτή της ανάλυσης με αριθμοδείκτες.

7.5 Μέθοδος ανάλυσης με αριθμοδείκτες

Η πιο αναγνωρισμένη ευρέως και αποτελεσματική χρηματοοικονομική ανάλυση για τις επιχειρήσεις είναι αυτή της χρήσης των αριθμοδεικτών. Οι αριθμοδείκτες μέσω της ορθής ανάλυσής τους μπορούν να μας δώσουν στον αναλυτή αρκετά σημαντικές πληροφορίες σχετικά με την οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων. Πιο αναλυτικά αποτελεί μια μαθηματική σχέση μεταξύ ενός οικονομικού μεγέθους μιας επιχείρησης προς ένα άλλο μέγεθος της ίδιας κατηγορίας. Συνήθως τα αποτελέσματα του εκφράζονται είτε ως ποσοστό επί της εκατό είτε σε μορφή πηλίκου.

Οι αριθμοδείκτες έχουν αρκετά πλεονεκτήματα αλλά και μειονεκτήματα. Στα θετικά της χρήσης τους καταλογίζεται η δυνατότητα να απομακρύνεται η επίδραση του παράγοντα του μεγέθους μεταξύ των συγκρίσεων. Ένα μειονέκτημα είναι ότι δίνουν την δυνατότητα στην επιχείρηση να διαστρεβλώνουν και να εμφανίζουν τις οικονομικές καταστάσεις όπως επιθυμούν και όχι όπως πολλές φορές πραγματικά είναι. Για τη μελέτη τους μας βοηθάει η χρήση τεσσάρων οικονομικών καταστάσεων αυτές είναι:

- Προσάρτημα βάση τα ΔΛΠ.
- Ο Ισολογισμός.
- Αποτελέσματα χρήσης.
- Κατάσταση που απεικονίζει ταμειακές ροές.

Παρακάτω θα γίνει ανάλυση των αριθμοδεικτών σε κατηγορίες:

7.5.1. Αριθμοδείκτες ρευστότητας

Οι δείκτες που ανήκουν σε αυτή την κατηγορία αριθμοδεικτών μας δίνουν σαν αποτέλεσμα την ικανότητα της επιχείρησης να μπορεί να ανταποκριθεί στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της. Οι δείκτες αυτοί χρησιμοποιούν κατά κύρια βάση, πάγια στοιχεία.

A)Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας (CurrentRatio)

Ο αριθμοδείκτης αυτός έχει τη μορφή:
$$\frac{\text{Διαθέσιμα} + \text{Απαιτήσεις} + \text{Αποθέματα}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις}}$$

Ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης παρουσιάζει την σχέση μεταξύ των κυκλοφορούντων στοιχείων του ενεργητικού διαιρούμενα με το σύνολο των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων. Οι τιμές που ικανοποιούν την επιχείρηση κυμαίνονται από 1 έως και 2, με τον αριθμό 2 να αποτελεί την ιδανική σχέση. Μας δείχνει ότι η επιχείρηση διαθέτει

αρκετή ρευστότητα προκειμένου να καλύψει τις υποχρεώσεις της. Μία συνηθισμένη τεχνική που ακολουθούν οι επιχειρήσεις προκειμένου να αυξηθεί ο συγκεκριμένος δείκτης, είναι να εξοφλούν έγκαιρα μέχρι το τέλος της χρήσης τους τις υποχρεώσεις τους, τις εισπράξεις των υπολοίπων καθώς και να αυξάνουν τη εισροή των μετρητών.

B) Αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας (Acid-TestRatio)

Ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης εκφράζεται :
$$\frac{\text{Διαθέσιμα} + \text{Απαιτήσεις}}{\text{Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις}}$$

Ο δείκτης αυτός χρησιμοποιεί όλα τα στοιχεία που μετατρέπονται σε ρευστά και αδιαφορεί για εκείνα που δεν γίνονται εύκολα ρευστοποιήσιμα. Οι εύλογες τιμές όπου είναι αρεστές, κυμαίνονται μεταξύ του 0,8 και του 1,3 που δείχνουν ότι υπάρχει καλή ρευστότητα στην επιχείρηση. Σε ακραίες περιπτώσεις τώρα όταν η τιμή του δείκτη είναι μικρότερη του 0,8 αυτό συνεπάγεται ότι η επιχείρηση αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της ενώ όταν βρίσκετε παραπάνω από το 1,3 τότε έχει μεγάλη ρευστότητα και τα αποδοτικά της στοιχεία χρίζουν παρακολούθησης.

Γ) Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας (CashRatio)

Ο αριθμοδείκτης αυτός παρουσιάζεται ως εξής:
$$\frac{\text{Ταμειακά Διαθέσιμα και Ισοδύναμα}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις}}$$

Ο αριθμοδείκτης αυτός μας βοηθάει στο να κατανοήσουμε τη ρευστότητα της επιχείρησης. Οι τιμές που μας ενδιαφέρουν περισσότερο να δούμε είναι όσον το δυνατόν μεγαλύτερες οι οποίες δείχνουν υψηλή ρευστότητα γεγονός που ελαχιστοποιεί το κίνδυνο μη πληρωμής των υποχρεώσεων της επιχείρησης. Αντιθέτως μια χαμηλή τιμή στον δείκτη αυτόν δείχνει πιθανή μελλοντική αδυναμία στην αποπληρωμή των υποχρεώσεών της.

7.5.2. Αριθμοδείκτες Δραστηριότητας

Οι αριθμοδείκτες αυτής της κατηγορίας μπορούν να μας δώσουν εικόνα πόσο εύκολα ή δύσκολα μπορούν να ρευστοποιηθούν τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης.

A) Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων (Inventories Turnover Ratio)

Ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης εκφράζεται από τη σχέση:
$$\frac{\text{Κόστος Πωληθέντων}}{\text{Μ.Ο Αποθεμάτων}}$$

Ο παραπάνω αριθμοδείκτης μας βοηθάει στο να δούμε πόσες φορές είτε σε ποιο χρονικό διάστημα πωλήθηκαν είτε αντικαταστάθηκαν τα αποθέματα της επιχείρησης.

B) Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (Receivables Turnover Ratio)

Ο αριθμοδείκτης αυτός δίνεται από τη σχέση:
$$\frac{\text{Κύκλος Εργασιών (πωλήσεις)}}{\text{Μέσο Ύψος Απαιτήσεων}}$$

Αυτός ο δείκτης μας βοηθάει στο να κατανοήσουμε το πόσες φορές για την επιχείρηση στην οικονομική χρήση εισρέουν ρευστά από τις απαιτήσεις της. Επιθυμητές είναι όσο το δυνατόν οι μεγαλύτερες τιμές οι οποίες δηλώνουν άμεση είσπραξη των απαιτήσεων. Έχοντας ως βάση τον παραπάνω αριθμοδείκτη, μπορούμε εύκολα να υπολογίσουμε τον αριθμοδείκτη είσπραξης απαιτήσεων, ο οποίος υπολογίζεται ως εξής:

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης Είσπραξης}}{365} \text{ Απαιτήσεων}$$

ΑριθμοδείκτηςΚυκλοφοριακήςΤαχύτηταςΑπαιτήσεων

Γ)Αριθμοδείκτης ταχύτητας εξοφλήσεως προμηθευτών (TradecreditorstoPurchasesRatio)

Μέσα από αυτόν τον αριθμοδείκτη φαίνεται πόσες φορές μέσα στη χρήση, χρησιμοποιώντας το κόστος πωληθέντων η επιχείρηση μπορεί να καλύψει τις υποχρεώσεις τις προς τους προμηθευτές.

Ο αριθμοδείκτης δύνεται από τη σχέση: $\frac{\text{ΑγορέςΕμπορευμάτων}}{\text{Μ.Ο Προμηθευτών}}$

Για λόγους ευκολίας ο αριθμοδείκτης μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως: $\frac{\text{ΚόστοςΠωληθέντων}}{\text{Μ.Ο Προμηθευτών}}$

Ο αριθμός των ημερών που καθυστερεί να πληρώσει μπορεί να υπολογισθεί ως εξής: $\frac{365}{\text{Αριθμοδείκτηςταχύτηταςεξόφλισηςπρομηθευτών}}$

7.5.3. Αριθμοδείκτες Αποδοτικότητας

Α) Αριθμοδείκτης Αποδοτικότητας Συνολικών Κεφαλαίων (ReturnonInvestedCapital)

Ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης μας βοηθάει στο να κατανοήσουμε το ποσοστό των απασχολούμενων κεφαλαίων από την επιχείρηση.

Δίνεται από τον παρακάτω τύπο:

Καθαρά Κέρδη + Τόκοι (Ξένων Κεφαλαίων)
Συνολικά Κεφάλαια

Όπου στους τόκους ξένων κεφαλαίων συμπεριλαμβάνονται: χρεωστικοί τόκοι καθώς και τόκοι και συναφή έξοδα.

Όσον αφορά την ερμηνεία αυτού του δείκτη, ένα υψηλό νούμερο μας δείχνει ότι η επιχείρηση λειτουργεί σωστά, σε αντίθεση με ένα χαμηλό νούμερο το οποίο μας δίνει το μήνυμα ότι κάποιος από τους παραπάνω τομείς που εξετάζει ο αριθμοδείκτης δεν λειτουργεί σωστά συνεπώς χρίζει παρακολούθησης.

B) Αριθμοδείκτης Αποδοτικότητας Ιδίων Κεφαλαίων (ReturnonNetWorth)

Ο παρόν αριθμοδείκτης δίνεται με την παρακάτω σχέση: $\frac{\text{Καθαρά Κέρδη}}{\text{Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων}} \times 100$

Μέσω αυτού του αριθμοδείκτη μπορούμε να δούμε τον βαθμό που η επιχείρηση πετυχαίνει τους στόχους της καθώς και την κερδοφορία που παρουσιάζει. Και για αυτόν τον αριθμοδείκτη ισχύει ότι ένα υψηλό ποσοστό δείχνει ότι η επιχείρηση είναι πετυχημένη που σημαίνει ότι δουλεύει σωστά και είναι παραγωγική η επιχείρηση. Σε αντίθετη περίπτωση κάποιος από τους παραπάνω παράγοντες δεν λειτουργεί σωστά στην επιχείρηση και χρίζει βελτίωσης.

Γ) Αποδοτικότητα Πωλήσεων (ReturnonSales)

Αυτός ο αριθμοδείκτης μας δείχνει τον βαθμό των πωλήσεων να παράγουν κέρδη.

Έχει τη μορφή: $\frac{\text{Καθαρά Κέρδη}}{\text{Πωλήσεις}}$ ή $\frac{\text{Αποτελέσματα Εκμετάλλευσης}}{\text{Πωλήσεις}}$

Ο αριθμοδείκτης αυτό ευθύνεται για το ύψος των τιμών καθώς βοηθάει και στη πρόβλεψη των μελλοντικών αποτελεσμάτων της επιχείρησης. Πιο συγκεκριμένα όσο υψηλότερος είναι, τόσο υψηλότερα θα είναι και τα κέρδη της επιχείρησης και το αντίθετο.

7.5.4. Αριθμοδείκτες Δομής Κεφαλαίων

A) Χρηματοοικονομική Μόχλευση

Ο αριθμοδείκτης μόχλευσης απεικονίζεται: $\frac{\text{Ενεργητικό}}{\text{Ιδία Κεφάλαια}}$

Αναλυτικότερα, μία υψηλή ένδειξη σημαίνει ότι τα Ιδία Κεφάλαια αυξάνονται συνεπώς η επιχείρηση συντρέχει υψηλό κίνδυνο χρεοκοπίας. Ενώ ένας χαμηλός

αριθμοδείκτης μας δίνει μικρότερη αποδοτικότητα των ιδίων κεφαλαίων και συνεπώς και μικρότερο κίνδυνο χρεοκοπίας.

Β)Αριθμοδείκτης Ιδίων Κεφαλαίων προς Συνολικά Κεφάλαια (Ratioowner'sequitytototalassets)

Η μορφή του συγκεκριμένου αριθμοδείκτη, είναι: $\frac{\text{Ιδια Κεφάλαια}}{\text{Συνολικά Κεφάλαια}} \times 100$

Συνεπώς αναλύοντάς τον θα πούμε ότι μας δείχνει το ποσοστό που έχει χρηματοδοτηθεί από τους μετόχους. Είναι και αυτός ένας από τους σημαντικούς αριθμοδείκτες εφόσον μέσα από αυτόν μπορούμε να δούμε την μακροχρόνια ρευστότητα της επιχείρησης και συνεπώς την ικανότητά της για εξόφληση των υποχρεώσεών της.

Γ)Αριθμοδείκτης Ξένων Κεφαλαίων προς Ίδια Κεφάλαια (Ratiooftotalliabilityestoownersequity)

Η απεικόνιση του αριθμοδείκτη δίνεται από τη σχέση: $\frac{\text{Ξένα Κεφάλαια}}{\text{Ίδια Κεφάλαια}}$

Ακόμα ένας εξίσου σημαντικός αριθμοδείκτης, ο οποίος με όριο κοντά στο (1) μα δείχνει το πόσο υπερχρεωμένη είναι η επιχείρηση. Όσο πιο κοντά στο ένα τόσο περισσότερο χρεωμένη είναι η επιχείρηση και συνεπώς οι επενδυτές μπορούν να έχουν μια σύντομη εικόνα της επιχείρησης.

7.5.5. Χρηματιστηριακοί Αριθμοδείκτες

Η τελευταία και εξίσου σημαντική ομάδα αριθμοδεικτών είναι αυτή των χρηματιστηριακών αριθμοδεικτών οι οποίοι ασχολούνται με τις μετοχές της εταιρείας. Αυτό σημαίνει ότι αυτοί οι αριθμοδείκτες δείχνουν αν μια επιχείρηση είναι κερδοφόρα ή όχι καθώς και για έναν επενδυτή αν αξίζει να αγοράσει μετοχές της συγκεκριμένης επιχείρησης. Πιο αναλυτικά υπάρχουν οι εξής αριθμοδείκτες:

A) Κέρδη ανά μετοχή (Earningspershare)

Ο αριθμοδείκτης αυτός έχει τη μορφή: $\frac{\text{Καθαρά Κέρδη Χρήσης}}{\text{Αριθμός Μετοχών}}$

Αυτός ο αριθμοδείκτης χρειάζεται αρκετή προσοχή ως προς την μελέτη του εφόσον μπορεί εύκολα να ξεγελάσει τους επενδυτές αφού είναι δύσκολο να υπάρχει ο ίδιος αριθμός μετοχών σε διαφορετικές εταιρείες κατά τη διάρκεια της χρήσης.

B)Μέρισμα ανά μετοχή (Dividendspershare)

Η μορφή αυτού του αριθμοδείκτη, είναι:
$$\frac{\text{Σύνολο Μερισμάτων}}{\text{Αριθμός μετοχών σε Κυκλοφορία}}$$

Ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης μας βοηθάει να δούμε το σύνολο των μερισμάτων που μοιράζονται στους μετόχους.

Γ)Εσωτερική Αξία μετοχής (Bookvaluepershare)

Ο αριθμοδείκτης αυτός έχει τη μορφή:
$$\frac{\text{Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων}}{\text{Αριθμός Μετοχών}}$$

Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι αξίες των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης είναι σε ιστορικές στιγμές και όχι στις τρέχουσες και συνεπώς δεν πρέπει τα αποτελέσματα του να ξεγελούν τους ενδιαφερόμενους. Ο αριθμοδείκτης αυτός δείχνει τη χαμηλότερη τιμή που μπορεί να φτάσει μια μετοχή.

Στο επόμενο κεφάλαιο θα γίνει μία σύντομη αναφορά στις μεγαλύτερες Γαλακτοβιομηχανίες της Ελλάδας καθώς και θα προσπαθήσουμε να αναλύσουμε τις οικονομικές καταστάσεις που αφορούν τα έτη 2014-2015-2016. Τέλος θα συγκρίνουμε τις καταστάσεις αυτές καθώς και τους σημαντικότερους χρηματοοικονομικούς δείκτες που χρησιμοποιούν οι οποίοι θα μας δώσουν σαφή εικόνα της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης.

Κεφάλαιο 8:Ανάλυση οικονομικών καταστάσεων γαλακτοβιομηχανικών επιχειρήσεων

A. Εισαγωγή

Παρακάτω θα επιχειρήσουμε να κάνουμε μία συνολική ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων, των μεγαλύτερων γαλακτοβιομηχανιών επιχειρήσεων. Παίρνοντας στοιχεία και δεδομένα από τα site των επιχειρήσεων καθώς και τις οικονομικές εκθέσεις που δημοσιεύουν οι επιχειρήσεις αλλά και διαδικτυακές πηγές όπως το ΓΕΜΗ, θα αναλύσουμε τις επιχειρήσεις αυτές για τα οικονομικά έτη 2014-2015-2016 και θα δείξουμε τι κινήσεις κάνουν προκειμένου να ανταπεξέλθουν στις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στις μέρες μας. Οι επιχειρήσεις αυτές είναι: ΜΕΒΓΑΛ Α.Ε, ΦΑΓΕ Α.Ε,ΕΒΓΑ, ΕΒΟΛ,ΚΡΙ ΚΡΙ Α.Β.Ε.Ε, ΟΛΥΜΠΟΣ. Τα οικονομικά στοιχεία που αναλύουμε είναι δημοσιευμένα βάσει του κ ν. 2190/20, άρθρο 135 για επιχειρήσεις που συντάσσουν ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, ενοποιημένες και μη, κατά τα ΕΛΠ και τα Δ.Λ.Π. Το χρονικό διάστημα στο οποίο αναλύουμε τις επιχειρήσεις αυτές

βρίσκετε εντός της περιόδου της ύφεσης της Ελληνικής οικονομίας συνεπώς θα ήταν καλό να δούμε χρησιμοποιώντας συγκεκριμένους αριθμοδείκτες πώς ο συγκεκριμένος κλάδος επηρεάζεται από την κρίση αυτή καθώς και σε τι αντίδραση εμφανίζει η κάθε επιχείρηση στις διάφορες μεταβολές που προκύπτουν μεταξύ των ετών. Οι αριθμοδείκτες που θα χρησιμοποιήσουμε είναι ο αριθμοδείκτης βιωσιμότητας: (Σύνολο υποχρεώσεων προ ιδία κεφάλαια), αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας, αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων, αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας. Ο λόγος για τον οποίο επιλέξαμε τους συγκεκριμένους αριθμοδείκτες είναι ότι μέσω αυτών των αποτελεσμάτων που μας δίνουν αυτοί οι αριθμοδείκτες μπορούμε να κατανοήσουμε σε τι οικονομική κατάσταση βρίσκεται η επιχείρηση καθώς και σε τι βαθμό έχει επηρεαστεί από τις διάφορες οικονομικές μεταβολές κατά τη διάρκεια τη ύφεσης της οικονομίας.

8.1.ΚΡΙ ΚΡΙ ΑΒΕΕ

Οι οικονομικές καταστάσεις της «ΚΡΙ-ΚΡΙ Α.Β.Ε.Ε.», που καλύπτουν την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 2014 έως και 31 Δεκεμβρίου 2014, έχουν συνταχθεί με βάση την αρχή του ιστορικού κόστους όπως αυτή τροποποιείται με την αναπροσαρμογή συγκεκριμένων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού σε τρέχουσες αξίες, την αρχή της συνέχισης της δραστηριότητας του Ομίλου (goingconcern), την αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων, την ομοιομορφία παρουσίασης, τη σημαντικότητα των στοιχείων και είναι σύμφωνες με τα διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α.) όπως αυτά έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), καθώς και των ερμηνειών τους, όπως αυτές έχουν εκδοθεί από την επιτροπή Ερμηνείας Προτύπων (I.F.R.I.C.) της IASB και τα οποία έχουν υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι λογιστικές αρχές που περιγράφονται παρακάτω, έχουν εφαρμοσθεί σε όλες τις περιόδους που παρουσιάζονται. Πιο αναλυτικά υποχρεωτικά πρότυπα που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη χρήση 2014 είναι το Δ.Λ.Π 32 (Τροποποίηση) «Χρηματοοικονομικά Μέσα: Παρουσίαση» (εφαρμόζεται για ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014). Αυτή η τροποποίηση στις οδηγίες εφαρμογής του Δ.Λ.Π 32 παρέχει διευκρινήσεις σχετικά με κάποιες απαιτήσεις για τον συμψηφισμό χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων στην κατάσταση οικονομικής θέσης. Η συγκεκριμένη τροποποίηση δεν αναμένεται να έχει επίδραση στις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας και του Ομίλου.

Ομάδα προτύπων σχετικά με ενοποίηση και από κοινού συμφωνίες:

Το ΣΔΛΠ δημοσίευσε πέντε νέα πρότυπα σχετικά με ενοποίηση και τις από κοινού συμφωνίες:

1)Δ.Π.Χ.Α 10 «Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις» (εφαρμόζεται για ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014)

2)Δ.Π.Χ.Α 11 «Από κοινού Συμφωνίες» (εφαρμόζεται για ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014)

3)Δ.Π.Χ.Α 12 «Γνωστοποίηση συμμετοχής σε άλλες οικονομικές οντότητες» (εφαρμόζεται για ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014)

4)Δ.Λ.Π 27 (Τροποποίηση) «Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις» (εφαρμόζεται για ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014)

5) Δ.Λ.Π 28 (Τροποποίηση) «Επενδύσεις σε Συγγενείς επιχειρήσεις και Κοινοπραξίες» (εφαρμόζεται για ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014).

Έτος 2014

Όσον αφορά τον Κύκλο Εργασιών του Έτους 2014 συγκρίνοντάς τον με αυτόν του 2013 βλέπουμε ότι ο κύκλος εργασιών του Ομίλου για προϊόντα ανήλθε σε 62.950 χιλ € στη χρήση 2014, έναντι 67.476 χιλ € της χρήσης 2013 (μειωμένος 6,7%). Οι πωλήσεις παγωτού του Ομίλου εμφανίζουν μικρή αύξηση κατά 2,0% και διαμορφώθηκαν σε 23.037 χιλ € έναντι 22.583 χιλ € στην προηγούμενη χρήση.

Οι πωλήσεις γαλακτοκομικών του Ομίλου παρουσίασαν μείωση 11,1% και διαμορφώθηκαν σε 39.913 χιλ € έναντι 44.893 χιλ € στην προηγούμενη χρήση. Κατόπιν της πυρκαγιάς της 24/12/2013 που κατέστρεψε τις εγκαταστάσεις παραγωγής γαλακτοκομικών, και παρά την άμεση σύναψη συμφωνιών για την παραγωγή των γαλακτοκομικών προϊόντων μας σε ελληνικές παραγωγικές μονάδες τρίτων, δεν καταφέραμε να αποφύγουμε εξ' ολοκλήρου την απορρύθμιση της εφοδιαστικής μας αλυσίδας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την εμφάνιση πρόσκαιρων ελλείψεων (stockouts) στην αγορά και τη μείωση του συνολικού όγκου πωλήσεων μας. Τέλος, οι εξαγωγές της εταιρείας διαμορφώθηκαν στο 14,2% των συνολικών πωλήσεων προϊόντων παρουσιάζοντας μείωση 22,2%. ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑ: Τα κέρδη προ φόρων του Ομίλου ανήλθαν σε 4.657 χιλ € στη χρήση 2014, έναντι 5.337 χιλ € της χρήσης 2013 (μείωση 12,8%), ενώ τα καθαρά κέρδη μετά από φόρους του Ομίλου που αντιστοιχούν σε μετόχους της μητρικής διαμορφώθηκαν σε 3.577 χιλ € από 5.120 χιλ € το 2013. Αντίστοιχα τα λειτουργικά κέρδη EBITDA διαμορφώθηκαν σε 6.165 χιλ € έναντι 7.568 χιλ € στην προηγούμενη χρήση (μείωση 18,5%). Σε εταιρικό επίπεδο, τα κέρδη προ φόρων διαμορφώθηκαν σε 4.657 χιλ € έναντι 5.334 χιλ € στην προηγούμενη χρήση, εμφανίζοντας μείωση 12,9%. Σημειώνεται ότι στα μεγέθη της κερδοφορίας της τρέχουσας χρήσης, περιλαμβάνεται και ποσό €1εκ. περίπου που προέκυψε από το διακανονισμό της ασφαλιστικής αποζημίωσης και εμφανίζεται στο κονδύλι Λοιπών Εσόδων της Κατάστασης Αποτελεσμάτων. Κατόπιν της πυρκαγιάς της 24/12/2013 που κατέστρεψε τις εγκαταστάσεις παραγωγής γαλακτοκομικών, η ανάθεση του συνόλου της παραγωγής γαλακτοκομικών προϊόντων σε τρίτους, επέφερε αύξηση του κόστους παραγωγής τους κατά 15% περίπου, με αντίστοιχη επιβάρυνση στα μεγέθη της κερδοφορίας. ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ Η διοίκηση επιδιώκει να διατηρεί μικρή έκθεση σε δανειακά κεφάλαια. Κατά την 31/12/2014, το υπόλοιπο των οφειλόμενων δανείων του Ομίλου ανέρχεται σε 7.500 χιλ. € περίπου, εκ των οποίων ποσό 5.000 χιλ. € αφορά σε ομολογιακό δάνειο που καλύφθηκε από τους βασικούς μετόχους της εταιρείας.

Έτος 2015

Οι οικονομικές καταστάσεις της «ΚΡΙ-ΚΡΙ Α.Β.Ε.Ε.», που καλύπτουν την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 2015 έως και 31 Δεκεμβρίου 2015, καθώς και την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 2016 έως και 31 Δεκεμβρίου 2016, έχουν συνταχθεί με βάση την αρχή του ιστορικού κόστους και την αρχή της συνέχισης της δραστηριότητας της Εταιρείας (going concern), και είναι σύμφωνες με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α.) όπως αυτά έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), καθώς και των ερμηνειών τους, όπως αυτές έχουν εκδοθεί από την επιτροπή Ερμηνείας Προτύπων (I.F.R.I.C.) και τα οποία έχουν υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι λογιστικές αρχές που περιγράφονται παρακάτω, έχουν εφαρμοσθεί σε όλες τις περιόδους που παρουσιάζονται.

Ο κύκλος εργασιών για προϊόντα ανήλθε σε €66.744 χιλ. στη χρήση 2015, έναντι €62.950 χιλ. της χρήσης 2014 (αυξημένος +6%). Οι πωλήσεις παγωτού εμφανίζουν μείωση κατά 7,5% και διαμορφώθηκαν σε €21.319 χιλ έναντι €23.037 χιλ € στην προηγούμενη χρήση. Οι πωλήσεις γαλακτοκομικών παρουσίασαν αύξηση 13,8% και διαμορφώθηκαν σε €45.426 χιλ έναντι €39.913 χιλ στην προηγούμενη χρήση. Τέλος, οι εξαγωγές της εταιρείας διαμορφώθηκαν στο 18% των συνολικών πωλήσεων προϊόντων παρουσιάζοντας αύξηση 32,7%. Έκτακτα στοιχεία Σημειώνεται ότι κατόπιν της πυρκαγιάς της 24/12/2013 που κατέστρεψε τις εγκαταστάσεις παραγωγής γαλακτοκομικών, και παρά την άμεση σύναψη συμφωνιών για την παραγωγή των γαλακτοκομικών προϊόντων μας σε ελληνικές παραγωγικές μονάδες τρίτων, δεν κατέστη εφικτό να αποφευχθεί εξ' ολοκλήρου η απορρύθμιση της εφοδιαστικής αλυσίδας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την εμφάνιση πρόσκαιρων ελλείψεων (stockouts) στην αγορά με αρνητική επίπτωση στις πωλήσεις γαλακτοκομικών για τη χρήση 2014. Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι στο κονδύλι του «Κύκλου Εργασιών» της προηγούμενης χρήσης 2014, περιλαμβάνεται έκτακτο ποσό €14.200 χιλ. περίπου που αφορά σε πωλήσεις α' υλών και υλικών συσκευασίας προς τις συνεργαζόμενες παραγωγικές μονάδες τρίτων, για την παραγωγή των γαλακτοκομικών προϊόντων μας (φασόν). ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑ Τα κέρδη προ φόρων ανήλθαν σε €4.295 χιλ στη χρήση 2015, έναντι €4.657 χιλ της χρήσης 2014 (μείωση 7,8%), ενώ τα καθαρά κέρδη μετά από φόρους διαμορφώθηκαν σε €3.843 χιλ από €3.571 χιλ το 2014 (αύξηση +7,6%). Αντίστοιχα τα λειτουργικά κέρδη EBITDA διαμορφώθηκαν σε €7.311 χιλ έναντι €6.192 χιλ στην προηγούμενη χρήση (αύξηση +18,1%).

Έτος 2016

Ο κύκλος εργασιών ανήλθε σε €66.414 χιλ. στη χρήση 2016, έναντι €66.744 χιλ. της χρήσης 2015 (οριακά μειωμένος 0,5%). Οι πωλήσεις παγωτού εμφανίζουν μείωση κατά 7% και διαμορφώθηκαν σε €19.817 χιλ έναντι €21.319 χιλ στην προηγούμενη χρήση. Οι πωλήσεις γαλακτοκομικών παρουσίασαν αύξηση 2,6% και διαμορφώθηκαν σε €46.598 χιλ έναντι €45.426 χιλ στην προηγούμενη χρήση. Τέλος, οι εξαγωγές της εταιρείας διαμορφώθηκαν στο 23,6% των συνολικών πωλήσεων προϊόντων παρουσιάζοντας αύξηση 30,4%. ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑ Τα κέρδη προ φόρων ανήλθαν σε €8.162 χιλ στη χρήση 2016, έναντι €4.295 χιλ της χρήσης 2015 (αύξηση +90%), ενώ τα καθαρά κέρδη μετά από φόρους διαμορφώθηκαν σε €6.236 χιλ από €3.843 χιλ το

2015 (αύξηση +62,3%). Αντίστοιχα τα λειτουργικά κέρδη EBITDA διαμορφώθηκαν σε €10.990 χιλ έναντι €7.311 χιλ στην προηγούμενη χρήση (αύξηση +50,3%).

Την 1/12/2016 τροποποιήθηκε η σύμβαση του ομολογιακού δανείου των βασικών μετόχων ώστε να επιμηκυνθούν χρονικά οι ημερομηνίες λήξης ορισμένων δόσεων και να μειωθεί το επιτόκιο. Κατά την 31/12/2016, το υπόλοιπο των οφειλόμενων δανείων της Εταιρείας ανέρχεται σε €9.067 χιλ. περίπου.

8.2.ΜΕΒΓΑΛ Α.Ε

Η «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ – ΜΕΒΓΑΛ – ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ.» με διακριτικό τίτλο ΜΕΒΓΑΛ ΑΕ συστάθηκε το 1976 ΦΕΚ 2594/28-9-1976 και προέρχεται από μετατροπή της Ομόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ - Κωνσταντίνος Χατζάκος και Χρήστος Χατζηθεοδώρου. Οι συνημμένες ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις του ομίλου, περιλαμβάνουν τις οικονομικές καταστάσεις της μητρικής Εταιρείας ΜΕΒΓΑΛ Α.Ε., καθώς και όλων των θυγατρικών εταιρειών, στις οποίες έχει τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου. Ο έλεγχος υφίσταται, όταν η ΜΕΒΓΑΛ Α.Ε. μέσω άμεσης ή έμμεσης κατοχής, διατηρεί την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου, ή, έχει τη δυνατή άσκησης ελέγχου στο Διοικητικό Συμβούλιο των θυγατρικών. Οι θυγατρικές ενοποιούνται, από την ημερομηνία που ο ουσιαστικός έλεγχος μεταφέρεται στον όμιλο και παύουν να ενοποιούνται, από την ημέρα κατά την οποία ο έλεγχος παύει να υφίσταται. Αυτές οι εταιρείες είναι:

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΠΕ

ΕΒΡΟΓΑΛ ΑΒΕΕ

ΜΕΒΓΑΛ USA INC

ΜΕΒΓΑΛ ENTERPRISES LIMITED

ΜΕΒΓΑΛ BULGARIA FOOD

Χρηματοοικονομικές εξελίξεις:

Το 2015 καθώς και το 2016 αποτέλεσαν χρονιές ιδιαίτερα σημαντικών γεγονότων τα οποία έχουν σοβαρό αντίκτυπο στο ελληνικό επιχειρηματικό περιβάλλον. Πιο συγκεκριμένα, το 2015 αποτέλεσε μια χρονιά στην οποία πραγματοποιήθηκαν δύο εκλογικές αναμετρήσεις όπως επίσης και το εθνικό δημοψήφισμα της 5^{ης} Ιουλίου. Επιπλέον να αναφέρουμε ότι το 2016 επιβλήθηκαν πολλοί περιορισμοί όσον αφορά την κίνηση των κεφαλαίων γεγονός το οποίο δυσκόλεψε πολύ την ελληνική οικονομία και το επιχειρησιακό περιβάλλον. Επιπλέον η Συμφωνία της Ελληνικής Κυβέρνησης με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης δεν έδωσε τη δυνατότητα στις αγορές να αναπτυχθούν. Επιπλέον το 2016 το ΑΕΠ κινήθηκε αρνητικά στα τρία από τα τέσσερα τρίμηνα γυρνώντας περίπου στα επίπεδα του 2015.

Τα γεγονότα αυτά σε συνδυασμό με την αύξηση του συντελεστή από **13%** στο **23%** και τον πληθωρισμό να διαμορφώνεται στο **-0,8%** έφεραν νέες προκλήσεις στην Εταιρεία ΜΕΒΓΑΛ Α.Ε η οποία δραστηριοποιείται στον κλάδο των τροφίμων. Ειδικότερα στο κλάδο των τροφίμων τα οποία παρουσίασαν πτώση κατά **-9,6%** σε αξία το 2016 έναντι του 2015 (στοιχεία IRI για πωλήσεις SM), οι πωλήσεις γαλακτοκομικών προϊόντων παρουσίασαν τη μμεγαλύτερη πτώση η οποία τελικά διαμορφώθηκε **-10,5%** σε αξία και σε **-11,7%** σε όγκο.

Βασικές Λογιστικές Αρχές που τηρεί:

- (Α) Βάση Ενοποίησης.
- (Β) Συμμετοχές σε θυγατρικές Εταιρείες.
- (Γ) Συμμετοχές σε Συγγενείς Εταιρείες.
- (Δ) Νόμισμα Λειτουργίας και Παρουσίασης και Μετατροπή Ξένων νομισμάτων.
- (Ε) Ασώματα Πάγια Στοιχεία.
- (ΣΤ) Κόστος Έρευνας και Ανάπτυξης Προϊόντων.
- (Ζ) Αναγνώριση Εσόδων.
- (Η) Ενσώματα Πάγια και Περιουσιακά Στοιχεία.
- (Θ) Αποσβέσεις ενσώματων Παγίων.
- (Ι) Υπεραξία
- (Κ) Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων.
- (Λ) Αποθέματα.
- (Μ) Λογαριασμοί Εισπρακτέοι και Πιστωτική Πολιτική.
- (Ν) Επενδύσεις και λοιπά χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού.
- (Ξ) Από-αναγνώριση Χρηματοοικονομικών Στοιχείων Ενεργητικού και Παθητικού.
- (Ο) Παράγωγα Χρηματοοικονομικά Προϊόντα και Μέσα Αντιστάθμισης Κινδύνων.
- (Π) Χρηματικά Διαθέσιμα.
- (Ρ) Δάνεια (Ομολογιακά και Τραπεζών).
- (Σ) Κόστη Δανεισμού.

- (Τ) Παροχές στο Προσωπικό.
- (Υ) Φόρος Εισοδήματος (Τρέχον και Αναβαλλόμενος).
- (Φ) Χρηματοδοτικές και Λειτουργικές Μισθώσεις.
- (Χ) Κρατικές επιχορηγήσεις
- (Ψ) Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις.
- (Ω) Μη κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται προς πώληση.
- (ΑΑ) Μετοχικό Κεφάλαιο.
- (ΑΒ) Διανομή μερισμάτων.
- (ΑΓ) Κέρδη ανά μετοχή.
- (ΑΔ) Συμψηφισμός χρηματοοικονομικών μέσων.
- (ΑΕ) Συνδεόμενα μέρη.
- (ΑΣΤ) Γεγονότα μετά την ημερομηνία του Ισολογισμού.
- (ΑΖ) Συγκριτικά στοιχεία και στρογγυλοποιήσεις

Αναλύοντας τις οικονομικές καταστάσεις και τις οικονομικές εκθέσεις συμπεραίνουμε ότι:

Αρχικά η εταιρεία τηρεί τα λογιστικά της βιβλία και στοιχεία και συντάσσει τις οικονομικές της καταστάσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του κωδ. Ν. 2190/1920, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις της ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας εφόσον και όπου αυτό ήταν απαιτητό.

Αρχής γενομένης την 1η Ιανουαρίου 2010, η Εταιρία συντάσσει οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τις διατάξεις των ΔΠΧΑ, όπως υιοθετήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, εξακολουθώντας όμως να τηρεί τα λογιστικά της βιβλία και στοιχεία σύμφωνα με τις διατάξεις του κωδ. Ν. 2190/1920 καθώς και σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας.

Από την 1η Ιανουαρίου 2010 και εφεξής, κατά τη διαδικασία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ, οι οικονομικές καταστάσεις της Εταιρίας που προκύπτουν από τα λογιστικά της βιβλία προσαρμόζονται και αναμορφώνονται μέσω συγκεκριμένων έξω-λογιστικών εγγραφών προσαρμογής ώστε να ευθυγραμμιστούν με τις διατάξεις των ΔΠΧΑ. Κατά συνέπεια, ο καταστατικός ισολογισμός της 1ης Ιανουαρίου 2010 και οι καταστατικές οικονομικές καταστάσεις της 31ης Δεκεμβρίου 2010, προσαρμόστηκαν και αναμορφώθηκαν μέσω συγκεκριμένων έξω-λογιστικών εγγραφών προσαρμογής ώστε να ευθυγραμμιστούν

με τις διατάξεις των ΔΠΧΑ. Οι βασικές έξω-λογιστικές προσαρμογές που πραγματοποιήθηκαν επί του καταστατικού ισολογισμού της 1ης Ιανουαρίου 2010 και των καταστατικών οικονομικών καταστάσεων της 31ης Δεκεμβρίου 2010 προκειμένου να ευθυγραμμιστούν με τα ΔΠΧΑ. Προκειμένου για τη μετατροπή των οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τις διατάξεις των ΔΠΧΑ, η Εταιρία εφάρμοσε το ΔΠΧΑ 1 «Πρώτη Εφαρμογή των ΔΠΧΑ» το οποίο υποχρεούνται να χρησιμοποιήσουν οι εταιρίες που συντάσσουν πρώτη φορά οικονομικές καταστάσεις με βάση τα ΔΠΧΑ. Με βάση τις διατάξεις του ΔΠΧΑ 1, οι εταιρίες θα πρέπει να εφαρμόσουν τα ΔΠΧΑ που είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία κλεισίματος των πρώτων οικονομικών καταστάσεων για όλες τις χρήσεις που παρουσιάζονται καθώς και στον ισολογισμό μετάβασης. Σύμφωνα επίσης με το ΔΠΧΑ 1 «Πρώτη Εφαρμογή των ΔΠΧΑ» και τον Κανονισμό αριθ. 1606/2002 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ανωτέρω εταιρίες υποχρεούνται να συντάσσουν συγκριτικές οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ τουλάχιστον μιας χρήσης. Κατά συνέπεια, όλα τα αναθεωρημένα ή νεοκδοθέντα Πρότυπα που έχουν εφαρμογή στην Εταιρία και ισχύουν για χρήσεις που έληξαν την 31η Δεκεμβρίου 2014 και που έχουν υιοθετηθεί από την ΕΕ χρησιμοποιήθηκαν για τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων της κλειόμενης χρήσης 2014 και των συγκριτικών οικονομικών καταστάσεων της 31ης Δεκεμβρίου 2013.

Κατά τη διάρκεια των χρήσεων 2014-2015-2016 εμφανίστηκε η ανάγκη αλλαγής πολλών λογιστικών προτύπων και αρχών που ήδη ίσχυαν και ακολουθούσε η επιχείρηση. Πιο αναλυτικά αυτές οι αρχές και τα πρότυπα που άλλαξαν ξεκινώντας από το 2014 ύστερα στο 2015 και εν τέλει το 2016 είναι:

Επήλθαν τροποποιήσεις στα: ΔΠΧΑ 19, ΔΠΧΑ 10 ΔΠΧΑ 11 και ΔΠΧΑ 12, ΔΛΠ1,ΔΛΠ16,ΔΛΠ 19,ΔΛΠ, ΔΛΠ27, ΔΛΠ 32, ΔΛΠ 36,ΔΛΠ 38, ΔΛΠ 39, ΔΛΠ 41,

Συμπεράσματα και εκτιμήσεις:

Κοιτάζοντας τις οικονομικές καταστάσεις των τριών ετών όπως προαναφέραμε καλό θα ήταν να κάνουμε μερικές εκτιμήσεις καθώς και κρίσεις τις οποίες θα χρειασθεί να κάνει η επιχείρηση να λάβει υπόψη της. Οι εν λόγω εκτιμήσεις καθώς και κρίσεις πιθανόν να παρουσιάζουν διαφορετική εικόνα από αυτή που παρουσιάζουν οι οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας. Πιο αναλυτικά οι βασικές εκτιμήσεις και αξιολογικές κρίσεις οι οποίες πιθανόν να επηρεάσουν τα κονδύλια των οικονομικών καταστάσεων είναι: (α) Έλεγχοι απομείωσης της υπεραξίας, (β) Πρόβλεψη για φόρο εισοδήματος, (γ) Αναβαλλόμενες φορολογικές αιτήσεις επί φορολογικών ζημιών, (δ) Προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις, (ε) Πρόβλεψη για αποζημίωση προσωπικού, (στ) Ενδεχόμενα στοιχεία του ενεργητικού και ενδεχόμενες υποχρεώσεις, (ζ) ωφέλιμη ζωή αποσβέσιμων στοιχείων, (η) Απομείωση ενσώματων πάγιων στοιχείων, (θ) συνενώσεις επιχειρήσεων, (ι) εύλογη αξία χρηματοοικονομικών μέσων, (κ) Αβέβαιη Έκβαση Εκκρεμών Επίδικων Υποθέσεων.

Τέλος κοιτάζοντας τις μεταβολές για κάθε έτος παρατηρούμε ότι ενώ για την εταιρεία οι πωλήσεις μειώθηκαν, για τον όμιλο δηλαδή για το σύνολο των επιχειρήσεων που βρίσκονται πίσω από την ΜΕΒΓΑΛ Α.Ε υπήρξε αύξηση των πωλήσεων. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι στην Ελλάδα οι πωλήσεις μειώθηκαν αλλά αυξήθηκαν οι εξαγωγές

και αυτό επιβεβαιώνετε και από τις οικονομικές καταστάσεις στις οποίες βρίσκονται οι εξαγωγές και είναι ανεβασμένες. Επιπλέον αυξήθηκαν για τον όμιλο οι πωλήσεις των υπηρεσιών για το έτος 2016(το 2015 δεν πωλούσε υπηρεσίες) αλλά μειώθηκαν για την επιχείρηση. Όσον αφορά τις πωλήσεις εμπορευμάτων, αυτές είναι μειωμένες και για τον όμιλο αλλά και για την επιχείρηση.

Ένας ακόμα σημαντικός παράγοντας είναι τα Κόστη που έχει κάθε επιχείρηση. Είναι σημαντικό να γνωρίζει τι κόστη έχει καθώς και τι μεταβολές έχουν σχηματισθεί στο πέρασμα των χρήσεων. Το κόστος των πωλήσεων έχει μειωθεί σημαντικά, περίπου 15.000 ευρώ για τη χρήση 2015 και περίπου 6.000 ευρώ για τη χρήση 2016. Για τα έτη που εξετάζουμε παρατηρούμε ολοένα και περισσότερη μείωση των βασικών κοστών που έχει η εταιρεία. Αυτό είναι εύλογο αν αναλογιστεί κανείς την ύπαρξη μείωσης του προσωπικού κυρίως το έτος 2016, αλλά και τη μείωση των μισθών για το έτος 2015 και 2014. Τέλος να αναφέρουμε ότι οι αποσβέσεις στο σύνολό τους μειώθηκαν.

8.3.ΕΒΓΑ Α.Β.Ε.Ε

Η **ΕΒΓΑ** είναι ελληνική γαλακτοβιομηχανία με έδρα την Αθήνα. Ιδρύθηκε το 1934 και τα αρχικά της ονομασίας της άλλαξαν τέσσερις φορές μέσα στο χρόνο μέχρι τη σημερινή της μορφή Ευρωπαϊκή Βιομηχανία Γάλακτος Αλευριού. Είναι και αυτή μία Εταιρεία η οποία εφαρμόζει στις οικονομικές της καταστάσεις τα διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Αναλύοντας τις οικονομικές καταστάσεις της για τα έτη 2014-2015-2016 παρατηρούμε πιο αναλυτικά οι πωλήσεις της αυξάνονται. Πιο συγκεκριμένα όσον αφορά το έτος 2015 οι πωλήσεις παρουσίασαν αύξηση της τάξεως **1,4%** ενώ για το έτος 2016 η ποσοστιαία αύξηση ανήλθε σε **38,4%**. Σημαντική βελτίωση επήλθε και στα λειτουργικά αποτελέσματα προ αποσβέσεων γεγονός που βελτίωσε και το μικτό περιθώριο κατά **3,7%** το 2015 και επιπλέον κατά **4,3%** για το 2016. Ακόμα τα μικτά κέρδη συνεχώς αυξάνονται γεγονός που δηλώνει ότι το κόστος παραγωγής για αυτές τις χρήσεις παραμένει ελεγχόμενο και μειούμενο καθώς και ότι τα κερδοφόρα προϊόντα πωλούνται ολοένα και περισσότερο. Επιπλέον υπήρχε μία τάση αύξησης των δαπανών διάθεσης η οποία τη χρονιά 2016 μειώθηκε κατά **7%**. Τα ίδια κεφάλαια παραμένουν αρνητικά αλλά όσον αφορά το έτος 2016 μειώθηκαν περίπου κατά 6 εκ. ευρώ. Οι πωλήσεις της επιχείρησης αυξάνονται κατά τη διάρκεια των ετών κυρίως από το 2005 και ύστερα με βασικότερο έσοδο να έρχεται από τη διάθεση παγωτού του της.

Τέλος αναλύοντας τον Δανεισμό της επιχείρησης παρατηρείται μείωση της τάξεως **2,5%** για το έτος 2015 και **4%** για το έτος 2016. Προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της ρευστότητας που υπάρχει στην αγορά και προκειμένου να μπορεί να αποπληρώσει τις υποχρεώσεις της έχει υποβάλει αιτήσεις για την αναδιάρθρωση των Ομολογιακών Δανείων και ευελπιστεί ότι οι ρυθμίσεις που ζητάει θα της δώσουν τη δυνατότητα συνέχισης ανάπτυξης των προϊόντων της με στόχο το κέρδος.

8.4. ΦΑΓΕ Α.Ε

Η Εταιρεία ΦΑΓΕ Α.Ε δραστηριοποιείται στον τομέα των τροφίμων και παρακάτω θα γίνει μία ανάλυση των οικονομικών της καταστάσεων για τις χρήσεις 2014-2015-2016. Περιλαμβάνει μια σειρά από θυγατρικές εταιρείες οι οποίες σαν όμιλος επηρεάζουν τις συνολικές οικονομικές καταστάσεις καθώς και τα αποτελέσματα που αυτές δίνουν προς επεξεργασία και μελέτη.

Οι θυγατρικές Εταιρείες της ΦΑΓΕ Βιομηχανία Επεξεργασίας Γάλακτος Ανώνυμη Εταιρεία είναι:

Αγρόκτημα Άγιος Ιωάννης Α.Ε

Φάγε Εμπορική Α.Ε

Ζάγκας Α.Ε

Ηλιατώρ Α.Ε

Μεταβολές που επήλθαν στις λογιστικές πολιτικές αφορούν:

ΔΛΠ 28, ΔΛΠ32, ΔΠΧΑ10, ΔΠΧΑ11, ΔΠΧΑ12, ΔΛΠ36, ΔΛΠ39,ΔΠΧΑ3,ΔΠΧΑ 13,ΔΛΠ40, ΔΛΠ1, ΔΛΠ16, ΔΛΠ11,ΔΛΠ38, ΔΛΠ28

Επιπλέον το ΣΔΛΠ εξέδωσε νέο κύκλο ετήσιων αναβαθμίσεων των ΔΠΧΑ 2010-2012, 2011-2013 καθώς και 2012-2014 το οποίο είναι μια συλλογή αναβαθμίσεων των ΔΠΧΑ. Καμία αναβάθμιση δεν επηρέασε τις καταστάσεις της χρηματοοικονομικής θέσης και των αποτελεσμάτων χρήσης της Εταιρείας. Πιο συγκεκριμένα αφορούν τα:

ΔΠΧΑ2,ΔΠΧΑ8,ΔΠΧΑ13, ΔΛΠ16, ΔΛΠ24,ΔΛΠ38,ΔΠΧΑ5,ΔΠΧΑ7,ΔΛΠ 19.ΔΛΠ34,ΔΠΧΑ 3, ΔΠΧΑ13 ΔΛΠ40,

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Αναλύοντας τις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας ΦΑΓΕ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ παρατηρούμε ότι σταδιακά στο πέρασμα των χρήσεων της ξεκινώντας από τη χρονιά 2014 υπάρχει μείωση όσον αφορά τα κόστη, ξεκινώντας από το κόστος πωλήσεων και τον Κύκλο εργασιών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αυξηθούν τα Συνολικά Κέρδη για τις χρήσεις 2014 και 2015. Αντίθετη πορεία παρουσιάζουν τα Συνολικά Κέρδη χρήσης 2016 εφόσον υπάρχει μείωσή τους. Το γεγονός αυτό οφείλεται σε μείωση του Κύκλου εργασιών καθώς και στη σημαντική αύξηση των έκτακτων ζημιών που εμφανίστηκαν τη συγκεκριμένη χρήση 2016, παρόλο που και για αυτή τη χρήση η επιχείρηση μείωσε ακόμα περισσότερο το Κόστος των πωλήσεων. Επιπλέον υπάρχει αύξηση των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων και για τις τρεις χρήσεις γεγονός που σημαίνει ότι η Εταιρεία αύξησε τα ποσά των δανείων που λαμβάνει, γεγονός που δυσχεράνει την

οικονομική της θέση. Όσον αφορά τη μισθοδοσία, τη χρήση 2014 παρέμεινε περίπου στα ίδια επίπεδα σε σχέση με αυτής του έτους 2013. Για τη χρήση 2015 υπήρξε αύξηση στο σύνολο της μισθοδοσίας και εν τέλει το 2016 επήλθε και πάλι μείωση στο σύνολο της μισθοδοσίας. Σημαντική μείωση παρατηρείται στα έξοδα τα οποία έχει η Εταιρεία με το ποσό της μείωσής τους να φτάνει περίπου τις 17.000 ευρώ.

8.5.ΕΒΟΛ

Παρακάτω θα γίνει μια σύντομη ανάλυση ώστε να γνωρίσουμε όσο είναι δυνατόν ποια είναι η Γαλακτοβιομηχανία ΕΒΟΛ καθώς και μία σύντομη ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων της. Ιδρύθηκε το 1926 η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Βόλου η οποία συμπεριλαμβάνει όλα τα χωριά του Βόλου συν αυτών του δυτικού Πηλίου και του Βελεστίου. Λίγες δεκαετίες αργότερα, το 1952 αποφασίστηκε και δημιουργήθηκε από την Ένωση η Γαλακτοβιομηχανία ΕΒΟΛ, στόχος της οποίας ήταν και είναι ο Συνεταιρισμός να μπει δυνατά στην αγορά γάλακτος ξεκινώντας από την επεξεργασία και διάθεση αγελαδινού γάλακτος από την τοπική κοινωνία. Με το πέρασμα των χρόνων καθώς και με σωστή στρατηγική η ΕΒΟΛ κατάφερε να μπει για τα καλά στην Ελληνική αγορά καθώς και να φτιάξει ένα όνομα ευρέως διαδεδομένο και εκτός νομού Μαγνησίας. Ακόμα η ΕΒΟΛ το 2017 αξιοποίησε μια αρκετά αξιόλογη επένδυση ύψους 6,5 εκ Ευρώ προκειμένου να δημιουργήσει μονάδα εμφιάλωσης γίδινου αλλά και αγελαδινού γάλακτος.

Αναλύοντας τις οικονομικές καταστάσεις για τα έτη 2015 και 2016 βλέπουμε ότι: Η σύνταξη των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων των χρήσεων 2015 και 2016 έγινε βάσει τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ε.Λ.Π)

Έτος 2015

Β. Οι κυριότερες Λογιστικές Αρχές που χρησιμοποιεί ο Συνεταιρισμός:

Οι οικονομικές καταστάσεις για τη χρήση που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2015 (01.01.2015- 31.12.2015) είναι οι πρώτες που συντάσσονται από τον Συνεταιρισμό σύμφωνα με τα Νέα ΕΛΠ. Για τις χρήσεις έως και συμπεριλαμβανομένης της χρήσης που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2014, ο Συνεταιρισμός τηρούσε τα λογιστικά του βιβλία και στοιχεία και συνέτασσε τις οικονομικές του καταστάσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ν.2190/1920, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις της ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας εφόσον και όπου αυτό ήταν απαιτητό. Ο Συνεταιρισμός σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν. 4308/2014 κατηγοριοποιείται στις μεσαίες οντότητες.

1.Οι οικονομικές καταστάσεις έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με το Ν. 4308/2014 “Νέα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, συναφείς ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις”.

2.Οι οικονομικές καταστάσεις έχουν συνταχθεί με βάση την αρχή του ιστορικού κόστους και με την αρχή της συνεχιζόμενης δραστηριότητας («goingconcern»).

3.Οι Οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται σε ευρώ που είναι το νόμισμα στο οποίο δραστηριοποιείται ο Συνεταιρισμός.

Οι πωλήσεις του Συνεταιρισμού όσον αφορά τη χρήση 2015 παρουσιάζονται αυξημένες σε σχέση με αυτές τους έτους 2014 και οι οποίες φτάνουν το 2015 στα € **15.495.544** σε σχέση με τα **14.806.585 €** της χρήσης 2014. Σε ποσοστό ο αριθμός αυτός εκφράζεται ως αύξηση περίπου **4,6%**. Αυτό έχει σαν επίδραση στα αποτελέσματα μετά φόρων της χρήσης 2015 παρουσιάζουν κέρδος και να είναι αυξημένα φτάνοντας το ποσό των € **1.623.604** σε σχέση με τη χρήση 2014 και το ποσό των € **1.292.264**.

Έτος 2016

Β. Βασικότερες Λογιστικές Αρχές τις οποίες χρησιμοποιεί ο Συνεταιρισμός:

Οι οικονομικές καταστάσεις για την προηγούμενη χρήση που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2015 (01.01.2015-31.12.2015) ήταν οι πρώτες που συντάχθηκαν από τον Συνεταιρισμό σύμφωνα με τα Νέα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα. Για τις χρήσεις έως και συμπεριλαμβανομένης της χρήσης που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2014, ο Συνεταιρισμός τηρούσε τα λογιστικά του βιβλία και στοιχεία και συνέτασσε τις οικονομικές του καταστάσεις ακολουθώντας τις διατάξεις του Κ.Ν.2190/1920, και έχοντας υπόψη τις διατάξεις της ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας εφόσον και όπου αυτό ήταν απαιτητό. Ο Συνεταιρισμός σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν. 4308/2014 κατηγοριοποιείται στις μμεσαίες οντότητες.

1.Οι οικονομικές καταστάσεις έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με το Ν. 4308/2014 “Νέα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, συναφείς ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις”.

2.Οι οικονομικές καταστάσεις έχουν συνταχθεί με βάση την αρχή του ιστορικού κόστους και με την αρχή της συνεχιζόμενης δραστηριότητας («going concern»).

3.Οι Οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται σε ευρώ που είναι το νόμισμα στο οποίο δραστηριοποιείται ο Συνεταιρισμός.

Οι πωλήσεις του Συνεταιρισμού κατά τη χρήση 2016 έφτασαν τις € **15.237.434** σε σχέση με τις € **15.495.544** του 2015 και συνεπώς εμφανίστηκαν ελάχιστα μειωμένες σε ποσοστό **2%** σε σχέση με αυτές της χρήσης 2015. Επιπλέον επόμενο είναι το αποτέλεσμα μετά φόρων να παρουσιάζει μικρότερο κέρδος € **1.212.810** έναντι € **1.617.482** της χρήσης 2015.

Γ. Σύγκριση και ανάλυση χρηματοοικονομικών δεικτών:

Έτος 2015

Οι χρηματοοικονομικοί δείκτες του Συνεταιρισμού διαμορφώθηκαν την χρήση 2015 σε σύγκριση με την προηγούμενη χρήση 2014, ως εξής:

- Το σύνολο των υποχρεώσεων προς τα Ίδια Κεφάλαια μειώθηκε και διαμορφώθηκε σε **183 %** το 2015 από **292 %** το 2014 –

Ενώ το ποσοστό της προ φόρων κερδοφορίας επί του κύκλου εργασιών αυξήθηκε στο **12,1%** το 2015 από **8,7 %** το 2014

Έτος 2016

Για τη χρήση 2016, οι χρηματοοικονομικοί δείκτες διαμορφώθηκαν ως εξής:

- Το σύνολο των υποχρεώσεων προς τα Ίδια Κεφάλαια μειώθηκε σε **136%** το 2016 από **183%** το 2015

- Ενώ το ποσοστό της προ φόρων κερδοφορίας επί του κύκλου εργασιών μειώθηκε στο **9,1%** το 2016 από **12,1%** το 2015.

Συμπέρασμα:

Από την παραπάνω ανάλυση προκύπτει ότι ο Συνεταιρισμός προκειμένου να ανταπεξέλθει στις οικονομικές μεταβολές καθώς και τις φορολογικές διακυμάνσεις που προκύπτουν διαμορφώνει αναλόγως τη θέση του στην αγορά στην οποία απευθύνεται. Πιο αναλυτικά όσον αφορά τις ανάγκες ρευστότητας, αυτές παρακολουθούνται συστηματικά σε διάφορα χρονικά διαστήματα είτε αυτά είναι εβδομάδα είτε καθημερινή είτε μηνιαία βάση. Όσον αφορά τους στόχους ο Συνεταιρισμός συνεχώς θέτει νέους, για παράδειγμα επόμενος στόχος του είναι η επέκταση του δικτύου διανομής γεγονός το οποίο θα επιφέρει σημαντικά κέρδη. Τέλος αναλύοντας τους χρηματοοικονομικούς δείκτες βλέπουμε ότι μειώθηκαν οι υποχρεώσεις της γεγονός που την κάνει αξιόπιστη ως προς τις τραπεζικές τις υποχρεώσεις.

8.6. ΟΛΥΜΠΟΣΑ.Ε

Παρακάτω θα γίνει μια σύντομη ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων της εταιρείας ΟΛΥΜΠΟΣ ΓΑΛΑΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΛΑΡΙΣΗΣ Α.Ε, η οποία φέρει τον διακριτικό τίτλο ΟΛΥΜΠΟΣ Α.Ε και δραστηριοποιείται στον ευρύτερο κλάδο των γαλακτοκομικών προϊόντων. Στηρίζει την Ελληνική πρωτόγεννη παραγωγή και δέσμευσή της είναι να συνεχίσει να το κάνει. Η Εταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΑ» (εφεξής Εταιρία) είναι ανώνυμη Εταιρία που δραστηριοποιείται στην παραγωγή και διανομή γαλακτοκομικών και τυροκομικών προϊόντων και χυμών. Η Εταιρία ιδρύθηκε το 1986 στα Τρίκαλα και εδρεύει στην Ελλάδα, Νομός Τρικάλων, Δήμος Πύλης στο 5 ο χλμ. Τρικάλων – Πύλης. ΤΚ 42100 με την επωνυμία «ΤΥΡ.Α.Σ. Α.Ε.». Από την ίδρυση της έως σήμερα η Εταιρία και οι θυγατρικές της (εφεξής ο Όμιλος) πρωταγωνιστεί στον κλάδο διαθέτοντας υψηλής ποιότητας προϊόντα. Οι κύριες ομάδες προϊόντων τις οποίες παράγει ο Όμιλος είναι:

- Τυροκομικά – Βούτυρο (Λευκά και κίτρινα τυριά, τυριά τυρογάλακτος, τυριά σκληρά, βούτυρο)
- Γαλακτοκομικά (Φρέσκο γάλα, γάλα υψηλής παστερίωσης (ESL), γάλα μακράς διάρκειας (UHT) σοκολατούχο γάλα, ξινόγαλα)

- Χυμοί (φρέσκοι χυμοί)
- Γιαούρτια-Επιδόρπια γιαουρτιού (γιαούρτι, υποπροϊόντα γιαουρτιού)

Έτος 2014

B. ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ Ο ΟΜΙΛΟΣ

Όσον αφορά τις κυριότερες Λογιστικές αρχές τις οποίες χρησιμοποιεί η Εταιρεία, αυτές είναι:

B.1 Πλαίσιο κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων

Οι παρούσες οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας με ημερομηνία 31 Δεκεμβρίου 2014 που καλύπτουν την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως και την 31η Δεκεμβρίου 2014, έχουν συνταχθεί από τη Διοίκηση με βάση τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) και τις Διερμηνείες της Επιτροπής Διερμηνειών των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, όπως έχουν υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα ΔΠΧΠ που έχουν εκδοθεί από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΣΔΛΠ). Οι οικονομικές καταστάσεις για την περίοδο που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2014 καταρτίστηκαν με βάση τις ίδιες λογιστικές αρχές και μεθόδους αποτίμησης που ακολουθήθηκαν για την ετοιμασία και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων της Εταιρείας για τη χρήση που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2013.

Λογιστικές Αρχές που χρησιμοποιούνται

Πληροφόρηση κατά τομέα.

Συναλλαγματικές μετατροπές.

Ενσώματα Πάγια.

Απομείωση αξίας περιουσιακών στοιχείων.

B.2 Νέα πρότυπα, διερμηνείες και τροποποίηση υφιστάμενων προτύπων.

Έχουν εκδοθεί ορισμένα νέα πρότυπα, τροποποιήσεις προτύπων και διερμηνείες, τα οποία είναι υποχρεωτικά για λογιστικές περιόδους που ξεκινούν κατά τη διάρκεια της παρούσας χρήσης ή μεταγενέστερα. Η εκτίμηση του Ομίλου σχετικά με την επίδραση από την εφαρμογή αυτών των νέων προτύπων, τροποποιήσεων και διερμηνειών παρατίθεται παρακάτω. Τα ακόλουθα πρότυπα, τροποποιήσεις και ερμηνείες των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς έχουν εφαρμογή στον Όμιλο σε οικονομικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1 Ιανουαρίου 2014:

ΔΛΠ 32 (Τροποποίηση) «Χρηματοοικονομικά Μέσα: Παρουσίαση»

ΔΛΠ 36 (Τροποποίηση) «Γνωστοποιήσεις ανακτήσιμης αξίας μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων»

ΔΛΠ 39 (Τροποποίηση) «Χρηματοοικονομικά μέσα: Αναγνώριση και επιμέτρηση»

ΕΔΔΠΧΑ 21 «Εισφορές»

Επιπλέον το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων («ΣΔΛΠ») δημοσίευσε πέντε νέα πρότυπα σχετικά με ενοποίηση και τις από κοινού συμφωνίες: ΔΠΧΑ 10, ΔΠΧΑ 11, ΔΠΧΑ 12, ΔΛΠ 27 (Τροποποίηση), ΔΛΠ 28 (Τροποποίηση), τα οποία δεν είχαν σημαντική επίδραση στις οικονομικές καταστάσεις του Ομίλου.

Όσον αφορά τον κύκλο εργασιών του έτους 2014, συγκρίνοντάς τον με αυτόν του 2013, παρατηρούμε αύξηση εφόσον την προηγούμενη χρήση έκλεισε στις **148.656**χιλ. ευρώ ενώ για τη χρήση 2014 ο κύκλος εργασιών ανήλθε στις **163.197** χιλ. ευρώ. Αυτή η αύξηση σε συνδυασμό με τη μείωση του κόστους πωληθέντων καθώς και την ανάπτυξη νέων προϊόντων και εμπορευμάτων οδήγησε εν τέλει στην εδραίωση νέου μεριδίου στην αγορά. Μιλώντας με ποσοστά η μεταβολή στον κύκλο εργασιών ανέρχεται σε αύξηση **9,78%**.

Τα μικτά κέρδη και αυτά με τη σειρά τους παρουσίασαν αύξηση της τάξεως **10,93%**εφόσον για τη χρήση 2014 ανήλθαν σε **47.069**χιλ. ευρώ ενώ για τη προηγούμενη χρήση 2013 ανήλθαν σε **42.433**χιλ. ευρώ. Πιο αναλυτικά, η εξέλιξη αυτή οφείλεται στην καλύτερη εμπορική αξιοποίηση των νέων αλλά και των παλαιών προϊόντων της Εταιρείας.

Τα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών, επενδυτικών αποτελεσμάτων και αποσβέσεων (EBITDA) της εταιρείας, ανήλθαν στο ποσό των **€ 15.750 χιλ.** έναντι του ποσού των **€ 17.113** χιλ. της προηγούμενης χρήσης, εμφανίζοντας μικρή μείωση κατά ποσοστό **-7,97%**.Ενώ τα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών και επενδυτικών αποτελεσμάτων (EBIT) της εταιρείας, ανήλθαν στο ποσό των **€ 12.167** χιλ. έναντι του ποσού των **€ 13.347** χιλ. της προηγούμενης χρήσης, εμφανίζοντας μικρή μείωση κατά ποσοστό **-8,84%**.Τέλος μειωμένα εμφανίζονται τα κέρδη προ φόρων και τόκων για τη χρήση 2014, και εν συνεχεία και τα κέρδη μετά φόρων.

Αυξημένες εμφανίζονται οι απαιτήσεις από πελάτες στο ποσοστό περίπου της τάξεως του **10%**. Ενώ μείωση παρατηρείται στα αποθέματα της τάξεως του **7,83%**.Τέλος όσον αφορά τις Δανειακές της υποχρεώσεις τόσο τις μακροπρόθεσμες όσο και τις βραχυπρόθεσμες παρατηρείται μείωση της τάξεως **17,75%** για τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις ενώ **2,3%** για τις βραχυπρόθεσμες.

Έτος 2015

B. ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ Ο ΟΜΙΛΟΣ

Όσον αφορά τις κυριότερες Λογιστικές αρχές τις οποίες χρησιμοποιεί η Εταιρεία, αυτές είναι:

B.1 ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΤΑΡΤΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι παρούσες οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας με ημερομηνία 31 Δεκεμβρίου 2015 που καλύπτουν την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως και την 31η Δεκεμβρίου 2015, έχουν συνταχθεί από τη Διοίκηση με βάση τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) και τις Διερμηνείες της Επιτροπής Διερμηνειών των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, όπως έχουν υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα ΔΠΧΠ που έχουν εκδοθεί από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΣΔΛΠ). Οι οικονομικές καταστάσεις για την περίοδο που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2015 καταρτίστηκαν με βάση τις ίδιες λογιστικές αρχές και μεθόδους αποτίμησης που ακολουθήθηκαν για την ετοιμασία και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων της Εταιρείας για τη χρήση που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2014.

Λογιστικές Αρχές που χρησιμοποιούνται

Πληροφόρηση κατά τομέα.

Συναλλαγματικές μετατροπές.

Ενσώματα Πάγια.

Απομείωση αξίας περιουσιακών στοιχείων.

B.2 Νέα πρότυπα, διερμηνείες και τροποποίηση υφιστάμενων προτύπων.

Επιπλέον των προτύπων και διερμηνειών που έχουν γνωστοποιηθεί στις οικονομικές καταστάσεις για την χρήση που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2015, δεν υπάρχουν νέα πρότυπα τροποποιήσεις / αναθεωρήσεις στα πρότυπα ή διερμηνείες που να έχουν εκδοθεί αλλά δεν έχουν εφαρμογή στη τρέχουσα περίοδο και δεν εφαρμόστηκαν νωρίτερα από την Εταιρία ή τον Όμιλο. Ετήσιες Βελτιώσεις σε ΔΠΧΑ 2013 (εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2015). Οι παρακάτω τροποποιήσεις περιγράφουν τις σημαντικότερες αλλαγές που υπεισέρχονται σε τρία ΔΠΧΑ ως επακόλουθο των αποτελεσμάτων του κύκλου 2011-13 του ετήσιου προγράμματος βελτιώσεων του ΣΔΛΠ. Επί του παρόντος ο Όμιλος αξιολογεί την επίδραση που θα έχουν αυτές οι τροποποιήσεις στις οικονομικές καταστάσεις. Τα πρότυπα που άλλαξαν είναι αναφορικά:

ΔΠΧΑ 3 «Συνενώσεις επιχειρήσεων».

ΔΠΧΑ 13 «Επιμέτρηση εύλογης αξίας».

ΔΛΠ 40 «Επενδύσεις σε ακίνητα».

ΔΛΠ 1 (Τροποποιήσεις) «Γνωστοποιήσεις».

ΔΠΧΑ 5 «Μη κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία διακρατούμενα προς πώληση και διακοπείσες δραστηριότητες».

ΔΛΠ 19 «Παροχές σε εργαζομένους»

ΔΛΠ 34 «Ενδιάμεση χρηματοοικονομική αναφορά».

ΔΠΧΑ 11 (Τροποποίηση) «Από κοινού Συμφωνίες»

ΔΛΠ 16 και ΔΛΠ 38 (Τροποποιήσεις) «Διευκρίνιση των Επιτρεπτών Μεθόδων Απόσβεσης»

ΔΛΠ 27 (Τροποποίηση) «Μέθοδος Καθαρής Θέσης στις Ατομικές οικονομικές καταστάσεις»

ΔΠΧΑ 15 «Έσοδα από Συμβόλαια με Πελάτες»

ΔΠΧΑ 10 και ΔΛΠ 28 (Τροποποιήσεις) «Πώληση ή εισφορά περιουσιακών στοιχείων μεταξύ ενός επενδυτή και μιας συγγενούς εταιρείας ή κοινοπραξίας»

ΔΠΧΑ 9 «Χρηματοοικονομικά μέσα»

ΔΠΧΑ 10, ΔΠΧΑ 12 και ΔΛΠ 28 (Τροποποιήσεις) «Εταιρείες επενδύσεων: Εφαρμογή της απαλλαγής από την υποχρέωση ενοποίησης»

Όσον αφορά τον κύκλο εργασιών της χρήσης 2015, αυτός ανήλθε σε **188.475** χιλ. Ευρώ και συνεπώς παρατείνεται αύξηση της τάξεως του **15,49%** σε σχέση με της χρήσης 2014. Η αύξηση αυτή αποδίδεται κυρίως στην επιτυχία της πώλησης των προϊόντων με την επωνυμία ΡΟΔΟΠΗ. Επιπλέον υπήρξε αύξηση του κόστους πωληθέντων με μικρότερο ρυθμό γεγονός που βελτίωσε το μικτό περιθώριο κέρδους.

Τα μικτά κέρδη της εταιρείας ανήλθαν για τη χρήση 2015 σε **58.067** χιλ. ευρώ σε σχέση με της χρήσης 2014 τα οποία ήταν **47.069** χιλ. ευρώ και σε ποσοστό η μεταβολή αυτή μεταφράζεται σε αύξηση της τάξεως του **23,36 %**.

Τα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών, επενδυτικών αποτελεσμάτων και αποσβέσεων (EBITDA) της εταιρείας, ανήλθαν στο ποσό των **€ 22.742** χιλ. έναντι του ποσού των **€ 15.750** χιλ. της προηγούμενης χρήσης, εμφανίζοντας σημαντική αύξηση κατά **44,40%**. Τα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών και επενδυτικών αποτελεσμάτων (EBIT) της εταιρείας, ανήλθαν στο ποσό των **€ 18.256** χιλ. έναντι του ποσού των **€ 12.167** χιλ της προηγούμενης χρήσης, εμφανίζοντας σημαντική αύξηση κατά **50,04%**. Επιπλέον τα κέρδη προ φόρων της εταιρείας ανήλθαν στο ποσό των **€ 14.723** χιλ. για τη χρήση 2015 έναντι ποσού **€ 8.285** χιλ. της προηγούμενης χρήσης. Τέλος τα κέρδη μετά από φόρους της εταιρείας ανήλθαν στο ποσό των **€ 11.959** χιλ. έναντι του ποσού **€ 6.230** χιλ. της προηγούμενης χρήσης 2014.

Αυξημένες εμφανίζονται οι απαιτήσεις από πελάτες με το ποσοστό να φτάνει στο 15,62% για τη χρήση 2015. Τέλος όσον αφορά τις Δανειακές υποχρεώσεις της Εταιρείας τόσο τις Μακροπρόθεσμες όσο και τις Βραχυπρόθεσμες, αυτές αυξήθηκαν σε **€ 31.614** χιλ. έναντι του ποσού των **€ 27.185** χιλ. της προηγούμενης χρήσης μιλώντας για τις μακροπρόθεσμες, ποσοστό που αναλογεί σε αύξηση της τάξεως του

16,9%. Ενώ οι βραχυπρόθεσμες δανειακές υποχρεώσεις εμφανίζονται μειωμένες κατά **5,55%** σε σχέση με τις αντίστοιχες της χρήσης 2014.

Έτος 2016

B. ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ Ο ΟΜΙΛΟΣ

Όσον αφορά τις κυριότερες Λογιστικές αρχές τις οποίες χρησιμοποιεί η Εταιρεία, αυτές είναι:

B.1 ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΤΑΡΤΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι παρούσες χρηματοοικονομικές καταστάσεις της Εταιρίας και του Ομίλου με ημερομηνία 31 Δεκεμβρίου 2016 που καλύπτουν την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2016 έως και την 31η Δεκεμβρίου 2016, έχουν συνταχθεί με βάση την αρχή της συνεχώς επιχειρηματικής δραστηριότητας (going concern) και την αρχή του ιστορικού κόστους (historical cost convention), όπως αυτή τροποποιείται με την αναπροσαρμογή συγκεκριμένων στοιχείων ενεργητικού σε εύλογες αξίες και είναι σύμφωνες με τα Δ.Π.Χ.Α όπως αυτά έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (I.A.S.B) Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις για την περίοδο που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2016 καταρτίστηκαν με βάση τις ίδιες λογιστικές αρχές και μεθόδους αποτίμησης που ακολουθήθηκαν για την ετοιμασία και παρουσίαση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων της Εταιρίας για τη χρήση που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2015

Στις 01 Οκτωβρίου 2016 ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες απορρόφησης της Εταιρίας ΤΥΡ.Α.Σ. Α.Ε. (απορροφούμενη) από την Ελληνικά Γαλακτοκομεία Α.Ε., με βάση τις διατάξεις των άρθρων 69-77 του Κ.Ν. 2190/20 και των άρθρων 1-5 του Ν 2166/93. Η ανωτέρω απορρόφηση συνοδεύτηκε από αναδιάρθρωση της Εταιρίας και αναμένεται να βελτιώσει την οικονομική της θέση. Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις της περιόδου που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2016 (1/1-31/12/2016) εγκρίθηκαν προς δημοσιοποίηση από το Διοικητικό Συμβούλιο την 23.06.2017.

Λογιστικές Αρχές που χρησιμοποιούνται

Πληροφόρηση κατά τομέα.

Συναλλαγματικές μετατροπές.

Ενσώματα Πάγια.

Απομείωση αξίας περιουσιακών στοιχείων.

B.2 Νέα πρότυπα, διερμηνείες και τροποποίηση υφιστάμενων προτύπων.

Νέα Δ.Π.Χ.Α., διερμηνείες και τροποποιήσεις που τέθηκαν σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2016. Τροποποιήσεις:

ΔΠΧΑ 11 «Από κοινού Συμφωνίες»

ΔΛΠ 1 (Τροποποιήσεις) «Γνωστοποιήσεις»

ΔΠΧΑ 2 «Παροχές που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών»

ΔΠΧΑ 3 «Συνενώσεις επιχειρήσεων»

ΔΠΧΑ 8 «Λειτουργικοί τομείς»

ΔΠΧΑ 13 «Επιμέτρηση εύλογης αξίας»

ΔΛΠ 24 «Γνωστοποιήσεις συνδεδεμένων μερών»

ΔΛΠ 27 (Τροποποίηση) «Ενοποιημένες και Ατομικές χρηματοοικονομικές καταστάσεις»

ΔΠΧΑ 5 «Μη κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία διακρατούμενα προς πώληση και διακοπείσες δραστηριότητες»

ΔΠΧΑ 7 «Χρηματοοικονομικά μέσα: Γνωστοποιήσεις»

ΔΛΠ 19 «Παροχές σε εργαζομένους»

ΔΛΠ 16 και ΔΛΠ 38 «Διευκρίνιση των Επιτρεπτών Μεθόδων Απόσβεσης»

ΔΛΠ 19 Αναθεωρημένο (Τροποποίηση) «Παροχές σε Εργαζομένους»

Όσον αφορά τον κύκλο εργασιών της χρήσης 2016, αυτός αυξήθηκε ελάχιστα συγκεκριμένα έφτασε στις **277.942**χιλ ευρώ. Έναντι **277.245**χιλ ευρώ της χρήση2 2015, γεγονός που μας οδηγεί στη ποσοστιαία μεταβολή της τάξεως **0,25%**. Η αύξηση αυτή οφείλεται στις ορθές στρατηγικές επιλογές του Ομίλου στην οποία έχουν συνεισφέρει όλες οι εταιρείες του δεδομένης της συρρίκνωσης της εγχώριας αγοράς ύστερα και από την εξυγίανση της Εταιρείας Ομίλου ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Τα μικτά κέρδη του Ομίλου, ανήλθαν στο ποσό των **€ 59.656** χιλ. έναντι του ποσού των **€ 64.291** χιλ. της προηγούμενης χρήσης εμφανίζοντας μείωση, ποσοστού **7,21 %**.Επιπλέον τα κέρδη προ φόρων χρηματοδοτικών και επενδυτικών αποτελεσμάτων ΕΒΙΤμειώθηκαν για τη χρήση 2016 και ανήλθαν στο ποσό των **16.386**χιλ ευρώ έναντι **28.905**χιλ ευρώ της χρήσης 2015. Σε ποσοστό αυτή η μείωση εμφανίζεται ως **43,37%**και οφείλεται κυρίως σε απομείωση απαιτήσεων ύστερα απο συγχώνευση του Ομίλου ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Τα κέρδη προ φόρων του Ομίλου ανήλθαν στο ποσό των **€ 9.732** χιλ. έναντι ποσού σε **€ 20.759** χιλ. της προηγούμενης χρήσης, εμφανίζοντας μείωση κατά ποσοστό **53,12 %** ενώ τα κέρδη μετά από φόρους του Ομίλου ανήλθαν στο ποσό των **€ 10.308 χιλ.** έναντι του ποσού **€ 15.421** χιλ. της προηγούμενης χρήσης, μειωμένα κατά **€ -5.113 χιλ.**Τέλος όσον αφορά τις μακροπρόθεσμες δανειακές υποχρεώσεις του Ομίλου

ανήλθαν στο ποσό των € 104.993 χιλ. έναντι του ποσού των € 91.076 χιλ. της προηγούμενης χρήσης. Ακόμα οι λοιπές μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις του Ομίλου εμφανίζονται μειωμένες και ανέρχονται στο συνολικό ποσό των € 15.338 χιλ. έναντι ποσού € 18.161 χιλ. της προηγούμενης χρήσης. Οι βραχυπρόθεσμες τραπεζικές υποχρεώσεις του Ομίλου εμφανίζονται μειωμένες και ανέρχονται στο ποσό των € 67.083 χιλ. έναντι ποσού € 68.623 χιλ. της προηγούμενης χρήσης. Οι λοιπές βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις του Ομίλου ανέρχονται στο ποσό των € 48.111 χιλ. έναντι ποσού € 47.338 χιλ. της προηγούμενης χρήσης. Η αύξηση οφείλεται κυρίως στην αύξηση των λοιπών υποχρεώσεων. Τόσο ο Όμιλος όσο και η Εταιρία, παρακολουθεί τις υποχρεώσεις και φροντίζει ώστε να είναι απόλυτα συνεπής διατηρώντας την καλή φήμη και στον τομέα αυτό.

Γ. Σύγκριση και ανάλυση χρηματοοικονομικών δεικτών:

Παρακάτω θα αναλύσουμε τους βασικότερους χρηματοοικονομικούς δείκτες:

1. Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας :

Ο αριθμοδείκτης αυτός έχει τη μορφή:
$$\frac{\text{Διαθέσιμα} + \text{Απαιτήσεις} + \text{Αποθέματα}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις}}$$

Για τη χρήση 2014, είναι **0,89%** παρουσιάζει μείωση σε σχέση με αυτόν της χρήσης 2013 που ήταν **1,20%**. Όταν ο δείκτης αυτός μειώνεται σημαίνει ότι η ρευστότητα της Εταιρείας δεν συνεχίζει να είναι σε ικανοποιητικά επίπεδα και συγκεκριμένα για τη χρήση που εξετάζουμε μας δείχνει ότι η ρευστότητα της Εταιρείας μειώθηκε.

Για τη χρήση 2015 ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης αυξήθηκε στο **1,28%** γεγονός που δείχνει ότι η Εταιρεία πλέον αρχίζει να ανακτά τη ρευστοποίησή της.

Για τη χρήση 2016 ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης παρουσίασε και πάλι μείωση, φτάνοντας σε ποσοστό **0,81%** γεγονός που μας δείχνει ότι ούτε τη συγκεκριμένη χρονιά η ρευστότητα της επιχείρησης ήταν σε πολύ καλά επίπεδα.

2. Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων

Ο αριθμοδείκτης αυτός έχει τη μορφή:
$$\frac{\text{Κόστος Πωληθέντων}}{\text{Μ.Ο Αποθεμάτων}}$$

Για τη χρήση 2014 το αποτέλεσμα των πράξεων είναι 26,34 φορές.

Για τη χρήση 2015 το αποτέλεσμα των πράξεων είναι 21,96 φορές.

Για τη χρήση 2016 το αποτέλεσμα των πράξεων είναι 1,03 φορές.

3. Αριθμοδείκτης Ειδικής Ρευστότητας

Ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης εκφράζεται :
$$\frac{\text{Διαθέσιμα} + \text{Απαιτήσεις}}{\text{Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις}}$$

Ο δείκτης αυτός χρησιμοποιεί όλα τα στοιχεία που μετατρέπονται σε ρευστά και αδιαφορεί για εκείνα που δεν γίνονται εύκολα ρευστοποιήσιμα. Οι εύλογες τιμές όπου είναι αρεστές, κυμαίνονται μεταξύ του 0,8 και του 1,3 που δείχνουν ότι υπάρχει καλή ρευστότητα στην επιχείρηση. Σε ακραίες περιπτώσεις τώρα όταν η τιμή του δείκτη είναι μικρότερη του 0,8 αυτό συνεπάγεται ότι η επιχείρηση αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της ενώ όταν βρίσκεται παραπάνω από το 1,3 τότε έχει μεγάλη ρευστότητα και τα αποδοτικά της στοιχεία χρίζουν παρακολούθησης.

Πιο συγκεκριμένα για το έτος 2014 ο αριθμοδείκτης δίνει τη τιμή **1,08%** γεγονός που δείχνει ότι η επιχείρηση ανταπεξέρχεται στις υποχρεώσεις τις αλλά με σχετική δυσκολία.

Για το έτος 2015 το ποσοστό του αριθμοδείκτη ανέρχεται σε **1,28%** γεγονός που μας δείχνει ότι η επιχείρηση βελτίωσε την ικανότητα της να ανταπεξέρχεται στις υποχρεώσεις της.

Τέλος για τη χρήση 2016 το ποσοστό ανέρχεται σε **1,54%** βλέποντας ότι η ρευστότητα της επιχείρησης έχει βελτιωθεί και πλέον μπορεί να ανταπεξέρχεται στις υποχρεώσεις της, χρίζει όμως παρακολούθησης.

Συμπέρασμα:

Η Εταιρεία ΟΛΥΜΠΟΣ Α.Ε συνεχίζει να προσαρμόζεται στις οικονομικές και φορολογικές διαφορές που προκύπτουν με την εισχώρηση νέων προϊόντων στην αγορά τα οποία όμως προσφέρουν ικανοποιητικά κέρδη. Εφόσον συγκρίναμε τις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας ΟΛΥΜΠΟΣ Α.Ε καθώς και τους σημαντικότερους χρηματιστηριακούς δείκτες, μπορούμε να πούμε ξεκινώντας από το 2014 ότι η ρευστότητα της επιχείρησης ενώ αρχικά μειωνόταν, γεγονός το οποίο είναι αρκετά αρνητικό για μια επιχείρηση εφόσον η ρευστότητα είναι αυτή που της επιτρέπει να ανταπεξέρχεται σε όλων των ειδών υποχρεώσεων τις οποίες έχει, στο πέρασμα των ετών 2015 και 2016 παρατηρούμε και πάλι μία χρονιά αύξηση και μία μείωση. Επιπλέον ο αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων μας δείχνει πόσες φορές αντικαταστήθηκαν είτε άλλαξαν τα αποθέματα μέσα στη χρήση. Για τα έτη 2014 και 2015 βλέπουμε αρκετά συχνή αλλαγή, σε αντίθεση με το έτος 2016 στο οποίο παρατηρείται ελάχιστη αλλαγή. Τέλος ο αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας μας δείχνει το βαθμό στον οποίο η ρευστότητα της Εταιρείας είναι καλή καθώς οι ιδανικές τιμές πρέπει να βρίσκονται από 0,8 έως 1,3. Τις συγκεκριμένες χρήσεις η Εταιρεία παρουσιάζει καλή εικόνα αντιμετώπισης των υποχρεώσεων της.

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ

Παρακάτω θα τοποθετηθούν οι τρεις σημαντικότεροι αριθμοδείκτες ανά εταιρεία και έτος σε πίνακες, καθώς θα γίνει και μια σύγκριση των μεταβολών που παρουσιάζουν

κατά τη διάρκεια των ετών που εξετάζονται. Οι αριθμοδείκτες τους οποίους θα συγκρίνουμε είναι:

- 1) Αριθμοδείκτης Κεφαλαιακής Μόχλευσης = $\frac{\text{Σύνολο Δανεισμού}}{\text{Σύνολο Δανεισμού} + \text{Ιδία Κεφάλαια}}$
- 2) Αριθμοδείκτης Άμεσης Ρευστότητας = $\frac{\text{Κυκλοφορούν Ενεργητικό}}{\text{Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις}}$
- 3) Αριθμοδείκτης Ταμειακής Ρευστότητας = $\frac{\text{Ταμειακά Διαθέσιμα}}{\text{Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις}}$

ΚΡΙ ΚΡΙ:

ΕΤΟΣ:	2014	2015	2016
1.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΗΣ ΜΟΧΛΕΥΣΗΣ:	16,3	21,4	16,7
2.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	3,23	3,96	5,83
3.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	0,065	0,31	0,52

Πιο αναλυτικά με τον αριθμοδείκτη κεφαλαιακής μόχλευσης βλέπουμε τον βαθμό στον οποίο ένας επενδυτής χρησιμοποιεί τα χρήμα το οποίο έχει δανεισθεί. Οι Εταιρείες με υψηλό βαθμό μόχλευσης, παρουσιάζουν μεγάλες πιθανότητες χρεοκοπίας. Συγκριμένα για την Εταιρεία ΚΡΙ ΚΡΙ για την εξεταζόμενη χρονιά 2014 ο αριθμοδείκτης δίνει τιμή στο 16,3 ενώ αυξάνετε περίπου 5 ποσοστιαίες μονάδες για την επόμενη χρονιά 2015. Το γεγονός αυτό δηλώνει ότι οι επενδυτές χρησιμοποίησαν περισσότερο χρήμα και αυτή η πράξη φέρνει σε δύσκολη θέση την επιχείρηση. Το έτος 2016 το χρήμα που χρησιμοποιήθηκε μειώθηκε.

Όσον αφορά τον αριθμοδείκτη άμεσης ρευστότητας για το εξεταζόμενο έτος 2014 παρουσιάζει τιμή μεγαλύτερη του 2, γεγονός που μας δείχνει ότι η επιχείρηση διαθέτει αρκετή ρευστότητα ώστε να καλύψει τις υποχρεώσεις της. Αναλύοντας και τα επόμενα 2 έτη 2015 και 2016 βλέπουμε ότι η ρευστότητά της μειώνετε ολοένα και περισσότερο εφόσον αυξάνονται τα αποτελέσματα των αριθμοδεικτών.

Ο αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας μας δίνει την ρευστότητα της επιχείρησης, τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης εταιρείας παρουσιάζουν πολύ χαμηλές τιμές ξεκινώντας από το 0,065 για τη χρονιά 2014. Η ρευστότητα αυξήθηκε το 2015 δίνοντας τιμή 0,31. Την βέλτιστη εικόνα μας την δίνει τη χρονιά 2016 εφόσον εμφανίζει αύξηση και φτάνει το 0,52.

ΜΕΒΓΑΛ:

ΕΤΟΣ:	2014	2015	2016
1.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΗΣ ΜΟΧΛΕΥΣΗΣ:	0,53	0,68	0,64
2.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	0,87	0,93	1,01
3.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	0,324	1,15	5,4

Για την εταιρεία ΜΕΒΓΑΛ ο αριθμοδείκτης κεφαλαιακής μόχλευσης παρουσιάζει μικρές τιμές γεγονός που μας δείχνει ότι οι επενδυτές δεν χρησιμοποιούν τόσο πολύ το χρήμα της επιχείρησης, και συνεπώς παρουσιάζει και μικρή πιθανότητα χρεοκοπίας. Για την χρονιά 2015 εμφανίζει μικρή αύξηση αλλά και πάλι μένει σε χαμηλή τιμή. Τέλος για τη χρονιά 2016 εμφανίζει ελάχιστη μείωση σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά που σημαίνει ότι χρησιμοποιήθηκε από τους επενδυτές λιγότερο χρήμα.

Ο αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας είναι μικρότερος του 1 και για τις τρεις χρονιές που συγκρίνουμε. Αν και βρίσκεται αρκετά κοντά στη τιμή 1 που θεωρείται ιδανική εξακολουθεί να χρήζει παρακολούθησης εφόσον μας δείχνει ότι η επιχείρηση δεν διαθέτει αρκετή ρευστότητα ώστε να ικανοποιεί τις υποχρεώσεις της. Μόνο για το έτος 2016 δίνει τιμή 1,01 η οποία αν και βρίσκεται μεταξύ των ιδανικών τιμών, δεν θεωρείται ικανοποιητική.

Όσον αφορά την ταμειακή ρευστότητα για την χρονιά 2014, δεν βρίσκεται σε καλή κατάσταση. Τη χρονιά 2015 αυξάνεται και φτάνει το 1,15, με θετικότερο γεγονός τη χρονιά 2016 η οποία φτάνει το 5,4.

ΕΒΓΑ:

ΕΤΟΣ:	2014	2015	2016
1.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΗΣ ΜΟΧΛΕΥΣΗΣ:	0,63	0,62	0,60
2.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	0,20	0,242	0,424
3.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	0,0063	0,00110	0,0038

Αναλύοντας το αποτέλεσμα του αριθμοδείκτη της Κεφαλαιακής μόχλευσης για τις χρήσεις 2014 2015 και 2016, παρατηρούμε ότι είναι σε χαμηλά επίπεδα (<1) γεγονός που δηλώνει ότι και σε αυτή την Εταιρεία οι επενδυτές δεν χρησιμοποιούν τόσο πολύ χρήματα που έχουν δοθεί για επενδύσεις. Το γεγονός αυτό δηλώνει μικρή πιθανότητα χρεοκοπίας της Εταιρείας.

Ο δείκτης άμεσης ρευστότητας της Εταιρείας δεν δείχνει να μεταβάλλεται αρκετά για τις εξεταζόμενες χρήσεις 2014 2015 2016. Βρίσκεται όμως αρκετά χαμηλότερα από τις ιδανικές τιμές (1-2) γεγονός που δηλώνει ότι η ρευστότητα της επιχείρησης δεν είναι σε πολύ καλά επίπεδα και χρήζει παρακολούθησης.

Τέλος όσον αφορά την ταμειακή ρευστότητα, για τη χρονιά 2014 υπάρχει ελάχιστη ρευστότητα η οποία αυξάνεται λίγο στη χρήση 2015 και ξανά αυξάνεται ελάχιστα για τη χρήση 2016. Το γεγονός αυτό δηλώνει ότι τα ταμειακά διαθέσιμα της επιχείρησης χρήζουν παρακολούθησης.

ΦΑΓΕ:

ΕΤΟΣ:	2014	2015	2016
1.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΗΣ ΜΟΧΛΕΥΣΗΣ:	0,036	-	0,052
2.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	3,26	5,72	2,01
3.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	0,678	0,368	0,247

Όσον αφορά τον αριθμοδείκτη κεφαλαιακής μόχλευσης καθώς και τα αποτελέσματά του, για την εταιρεία Φάγε βλέπουμε ότι για τη χρονιά 2014 βρίσκετε σε πολύ χαμηλά επίπεδα ενώ για τη χρονιά 2015 είναι αδύνατο να τον υπολογίσουμε καθώς δεν μας δίνεται το Σύνολο Δανεισμού στις οικονομικές καταστάσεις. Τέλος για τη χρήση 2016 παρατηρείται αύξηση σε σχέση με τη χρήση 2014 γεγονός που δηλώνει ότι χρησιμοποιήθηκαν ελάχιστα περισσότερα χρήματα της εταιρείας από τους επενδυτές.

Για τη χρήση 2014 ο δείκτης άμεσης ρευστότητας παρουσιάζει τιμή 3,26 γεγονός που δηλώνει ότι η ρευστότητα της επιχείρησης βρίσκεται σε αρκετά καλά επίπεδα και μπορεί να καλύψει τις υποχρεώσεις της. Για την χρήση 2015 εκτοξεύεται στις 5,72 μονάδες. Πολλές επιχειρήσεις για να εμφανίσουν ψηλή ρευστότητα εξοφλούν έγκαιρα τις υποχρεώσεις τους, τις εισπράξεις των υπόλοιπων και αυξάνουν όσο μπορούν την εισροή των μετρητών. Τέλος για τη χρήση 2016 ο δείκτης άμεσης ρευστότητας βρίσκεται μεταξύ των ιδανικών τιμών (1-2).

Η ταμειακή ρευστότητα για τη χρήση 2014 βρίσκεται σε χαμηλά επίπεδα και χρήζει παρακολούθησης καθώς και για τη χρήση 2015 και 2016 η οποία και μειώνεται.

ΕΒΟΛ:

ΕΤΟΣ:	2014	2015	2016
1.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΗΣ ΜΟΧΛΕΥΣΗΣ:	0,349	0,191	0,116
2.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	1,35	1,58	1,91
3.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	0,0023	0,240	0,357

Η ΕΒΟΛ παρουσιάζει κεφαλαιακή μόχλευση για το έτος 2014: 0,34 μονάδες συνεπώς οι επενδυτές δεν χρησιμοποίησαν αρκετά χρήματα της επιχείρησης. Σημαντική μείωση εμφανίζει για τη χρήση 2015 και για τη χρήση 2016.

Ο αριθμοδείκτης της άμεσης ρευστότητας και για τις τρεις χρήσεις βρίσκεται σε ιδανικές τιμές (1-2) γεγονός που σημαίνει ότι η ρευστότητα της επιχείρησης είναι σε ικανοποιητικά επίπεδα και δεν χρήζει παρακολούθησης.

Τέλος όσον αφορά τον αριθμοδείκτη της ταμειακής ρευστότητας για τη χρήση 2014 παρουσιάζει πολύ μικρή τιμή, κοντά στο 0,0023 γεγονός που χρήζει παρακολούθησης εφόσον δηλώνει ότι δεν υπάρχει αρκετή ρευστότητα. Για τη χρήση 2015 παρατηρούμε μία αύξηση και φτάνει στο 0,240 ενώ και για τη χρήση 2016 παρατηρούμε μια αύξηση και πλέον φτάνει στο 0,357 αλλά εξακολουθεί να χρήζει παρακολούθησης.

ΟΛΥΜΠΟΣ:

ΕΤΟΣ:	2014	2015	2016
1.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΗΣ ΜΟΧΛΕΥΣΗΣ:	0,38	0,35	0,44
2.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	3,08	3,41	3,37
3.ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ:	0,0042	0,023	0,033

Όσον αφορά τους αριθμοδείκτες της εταιρείας ΟΛΥΜΠΟΣ, ο δείκτης κεφαλαιακής μόχλευσης παρουσιάζει μικρές τιμές και για τα τρεις χρήσεις. Συγκεκριμένα για τη χρήση 2014 δίνει τιμή 0,38 γεγονός που δηλώνει ότι οι επενδυτές χρησιμοποίησαν ελάχιστα τα χρήματα της επιχείρησης. Σε σχεδόν ίδια τιμή κινήθηκε ο αριθμοδείκτης και για τη χρήση 2015 ενώ ελάχιστη αύξηση είχε για τη χρήση 2016.

Ο αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας για τη χρήση 2014 είναι σε πολύ υψηλά επίπεδα γεγονός το οποί δηλώνει αρκετά καλή χρηματική ρευστότητα για την επιχείρηση τη συγκεκριμένη χρήση. Για το έτος 2015 αυξάνεται σχεδόν 0,50 ποσοστιαία μονάδα ενώ για τη χρήση 2016 μειώνεται ελάχιστα, παραμένοντας και πάλι σε υψηλά επίπεδα.

Τέλος για τη χρήση 2014 η ταμειακή ρευστότητα της επιχείρησης είναι σε χαμηλά επίπεδα γεγονός που χρήζει παρακολούθησης διότι δηλώνει αδυναμία πληρωμής υποχρεώσεων της επιχείρησης. Η χρήση 2015 θεωρείτε η πιο επικίνδυνη διότι βλέπουμε ότι η ταμειακή ρευστότητα της επιχείρησης βελτιώνεται ελάχιστα. Κλείνοντας όσον αφορά τη χρήση 2016 ο αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας παραμένει σε χαμηλά επίπεδα και τα ταμειακά διαθέσιμα της επιχείρησης χρήζουν παρακολούθησης.

ΤΕΛΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ολοκληρώνοντας την εργασία έχουμε αναλύσει τι είναι Λογιστική Τυποποίηση, και σε τι αναφέρεται. Επιπλέον αναλύσαμε τα Ε.Λ.Π πως αυτά καθιερώθηκαν στην Ελληνική οικονομία καθώς και τα Δ.Λ.Π και τις διαφορές τους ως προς τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται στην Ελλάδα και στις μεγάλες οντότητες. Ακόμα εξηγήσαμε σε τι αναφέρονται οι οικονομικές καταστάσεις. Ολοκληρώνοντας αναλύσαμε στους σημαντικότερους αριθμοδείκτες τους οποίους εξετάζουν οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων και έγινε χρηματοοικονομική ανάλυση σε έναν μεγάλο κλάδο Οντοτήτων (Εταιρειών), αυτόν της Ελληνικής Γαλακτοβιομηχανίας. Έχοντας υπόψη τις

χρηματοοικονομικές καταστάσεις των έξι μεγαλύτερων γαλακτοβιομηχανιών της Ελλάδας μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η οικονομική κρίση και οι διάφορες αλλαγές στην οικονομία που επέφεραν οι οικολογικές αλλαγές καθώς και οι καταναλωτικές συνήθειες επηρέασαν και τις βιομηχανίες αυτές. Συγκρίνοντας τους αριθμοδείκτες βλέπουμε ότι περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον τομέα έχει επηρεαστεί η ρευστότητα. Το γεγονός αυτό δυσκολεύει πολύ την ορθή λειτουργία των επιχειρήσεων καθώς τις δυσκολεύει στο να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις τραπεζικές τους υποχρεώσεις. Όσον αφορά την εικόνα που παρουσιάζουν οι επιχειρήσεις μετά την εναρμόνιση τους με τα Ε.Λ.Π, αυτή είναι θετική δεδομένου ότι παρέχεται η δυνατότητα στους ξένους επενδυτές να μελετούν και να αξιολογούν ευκολότερα τα στοιχεία των Οικονομικών Καταστάσεων των επιχειρήσεων τα οποία συμφωνούν και με τους διεθνείς λογιστικούς κανόνες.

Συχνά παρατηρείτε και από την ανάλυση ότι από χρήση σε χρήση η ρευστότητα αλλάζει, αυξάνετε και μειώνετε αντίστοιχα και αυτό οφείλεται στην προσπάθεια που κάνουν οι Εταιρείες και οι Όμιλοι ούτως ώστε να μπορέσουν να ικανοποιήσουν τις δανειακές υποχρεώσεις τους. Δεδομένου ότι οι εξεταζόμενες χρονολογίες (2014-2015-2016) αναλογούν στην καρδιά της οικονομικής ύφεσης, παραιτείται η κακή ταμειακή-οικονομική εικόνα που παρουσιάζουν οι συγκεκριμένες γαλακτοβιομηχανίες. Πολλές είναι αυτές που επιδιώκουν να πετύχουν μεγάλη κερδοφορία μέσω νέων προϊόντων βασιζόμενες πάντα στην επωνυμία στην αγορά και αρκετά συχνά αυτό πετυχαίνει δίνοντας έτσι μια οικονομική ανάσα στις Εταιρείες. Παρουσιάζοντας τρεις από τους βασικότερους αριθμοδείκτες βιωσιμότητας για κάθε εταιρεία αναλύουμε και τι μεταβολές υπήρξαν ανά τα έτη και τι σημαίνει η κάθε μεταβολή. Τέλος από τις εκθέσεις των λογιστών γίνεται κατανοητό ότι οι Εταιρείες αυτές καθώς και οι Όμιλοι θα συνεχίσουν με κάθε τρόπο την παραγωγή και διανομή κυρίως νέων κερδοφόρων προϊόντων και θα προσαρμόσουν τις οικονομικές τους καταστάσεις καθώς και τις εργασίες τους αναλόγως, άλλες μειώνοντας το προσωπικό και αντικαθιστώντας το με μηχανήματα και άλλες εφόσον μπορούν με αύξηση του Δανειακού Κεφαλαίου προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους.

Βιβλιογραφία

Jaffe, R. W. (2006). *Corporate Finance*.

Palepu, K. G. (2007). *Business Analysis and Valuation: Using Financial Statements*. South Western.

Αληφαντής, Γ. (2008). *ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ*. Αθήνα: ΠΑΜΙΣΟΣ.

Αποστόλου, Α., & Παπαδήμος, Λ. (2005). *Προβλήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης κατά τη φάση μετάβασης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*. Αθήνα: Τμητικός Τόμος του Τμήματος Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων Πανεπιστημίου Πειραιώς προς τιμήν του ομότιμου καθηγητή Στ. Σαραντίδη.

Βασίλιος, Φ. (2012). *Διοικητική λογιστική*. Αθήνα: Ο.Π.Α. Α.Ε.

Γιάννης Τ. Λαζαρίδης, Δ. Λ. (2010). *Επιχειρηματική Ανάλυση και Προσδιορισμός Αξίας*.

Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, Ι. (2017). *ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ*. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΦΩΤΟΠΡΑΞΗ.

Δημητράς, Α. (2009). *Διοικητική λογιστική*. Αθήνα: Gutenberg.

Θανοπούλου, Έ. Β., & Βασιλατου. (1996). *Εισαγωγή στη Χρηματοοικονομική Λογιστική*. Αθήνα: Μπένου.

ΙΩΑΝΝΗΣ, Κ. (2017). *ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ*. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΦΩΤΟΠΡΑΞΗ.

Καββαδίας, Λ. (2003). *Εισαγωγή στα διεθνή λογιστικά πρότυπα*. Αθήνα: Ηπειρωτική Software & Publications.

Λαζαρίδης, Γ., & Παπαδόπουλος, Δ. (2005). *Χρηματοοικονομική Διοίκηση Τεύχος Α*. Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Μπατσινίλας, Ε., & Πατατούκας, Κ. (2012). *Σύγχρονη λογιστική*. Αθήνα: Σταμούλης Α.Ε.

Ν. ΣΓΟΥΡΙΝΑΚΗΣ, Β. (ΜΑΡΤΙΟΣ 2016). *ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ*. ΑΘΗΝΑ .

Ντζανάτος, Δ. (2008). *Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα με απλά λόγια και οι διαφορές τους από τα ελληνικά*. Αθήνα: Καστανιώτης.

Παπαδέας, Π. (2013). *ΚΩΔΙΚΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΜΕ ΦΠΑ ΚΑΙ ΕΓΛΣ*. Αθήνα: ΙΔΙΩΤΙΚΗ.

Περάκης, Ε. (2010). *Το Νέο Δίκαιο της Ανώνυμης Εταιρίας*. Αθήνα: Νομική βιβλιοθήκη Α.Β.Ε.Ε.

Σακέλλης, Ε. (2013). *Κώδικας φορολογικής απεικόνισης συναλλαγών: Ανάλυση και ερμηνεία [Ν. 4093/2012 - ΚΦΑΣ]. Τα αποθέματα των επιχειρήσεων: Λογιστική, κοστολόγηση, διακίνηση, απογραφή, αποτίμηση. Απογραφή και αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων των επιχειρήσεων*. Αθήνα: Βρύκουσ.

Σακκέλλης, Ε. (2009). *Ο Πανδέκτης του Λογιστή*. Αθήνα: Βρύκουσ.

Σγουρινάκης, Ν. (2014). *ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ 2014*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.

Σγουρινάκης, Ν. (2018). *Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.

Σταματόπουλος, Δ., & Συνεργάτες. (2015). *Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα. Ανάλυση - ερμηνεία (βιβλία, στοιχεία, τιμολόγηση, διακίνηση, αποδείξεις, τεκμηρίωση συναλλαγών, απογραφές, αποτίμηση, χρηματοοικονομικές καταστάσεις*. Αθήνα: Σταματόπουλος.

Τζανάτος. (2008). *Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με Απλά Λόγια και οι Διαφορές από τα Ελληνικά*.

Τζανάτος, Δ. (2008). *Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με Απλά Λόγια και οι Διαφορές από τα Ελληνικά*,. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτη.

Τσακλάγκανος, Ά. (2005). *Ελεγκτική*. Αθήνα: Αφοί Κυριακίδη.

Φίλιος, Β. (2012). *Διοικητική λογιστική*. Αθήνα: Ο.Π.Α. Α.Ε.

Φίλιος, Β. (2010). *Λογιστική Θεωρία*. Αθήνα: Σύγχρονη Εκδοτική.

Ηλεκτρονική Βιβλιογραφία:

<https://www.taxheaven.gr/laws/circular/view/id/15956>

<https://www.taxheaven.gr/laws/law/index/law/660/hl/4308>

https://www.taxheaven.gr/laws/circular/view/id/20132?fbclid=IwAR2bwqgmh1eBhn5PFXAg7mxs8_Pu3Plz9tJ-TuLvxxzUh7q_F4VvL8oEsU

<http://www.capital.gr/tag/xrimatistirio-athinas>

<https://www.krikri.gr/oikonomikes-katastaseis/>

<https://www.mevgal.gr/frontend/articles.php?cid=192>

<https://greece.fage/etairia/oikonomiki-enimerosi>

<http://www.helex.gr/el/listed-companies>

<http://www.inr.gr/?p=a2958>

<http://www.inr.gr/?p=pco&c=0612>

<http://www.inr.gr/?p=pco&c=5636>

<http://www.inr.gr/?p=pco&c=0417>

